

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- * Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1035 ze dne 8. června 2016 o ochraně proti cenám působícím újmu v loďařství 1
- * Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie 21
- * Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie 55

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1035

ze dne 8. června 2016

o ochraně proti cenám působícím újmu v loďařství

(kodifikované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 385/96 ⁽²⁾ bylo podstatně změněno ⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Po multilaterálních jednáních pod záštitou Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj byla dne 21. prosince 1994 uzavřena „Dohoda o dodržování obvyklých podmínek hospodářské soutěže v komerčním loďařství a průmyslu opravy lodí“ (dále jen „loďařská dohoda“).
- (3) V loďařské dohodě bylo uznáno, že v důsledku zvláštností nákupních transakcí u lodí nejsou v praxi aplikovatelná vyrovnávací a antidumpingová cla stanovená v článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu, v Dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a v Dohodě o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (dále jen „antidumpingová dohoda 1994“) v příloze Dohody o zřízení Světové obchodní organizace. Potřeba stanovit účinnou ochranu proti újmu způsobujícím prodeji lodí pod jejich běžnou hodnotou vedla k dohodě o Kodexu proti cenám působícím újmu v loďařství (dále jen „Kodex IPI“), který tvoří spolu s příslušnými zásadami Přílohu III loďařské dohody.
- (4) Kodex IPI se opírá hlavně o antidumpingovou dohodu 1994, odchyluje se však od ní, jestliže je toto odůvodněno zvláštním charakterem obchodních transakcí s loděmi. Z tohoto důvodu by měla být terminologie Kodexu IPI převedena do práva Unie, do možné míry na základě znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 7. července 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. ledna 2016.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 385/96 ze dne 29. ledna 1996 o ochraně proti cenám působícím újmu v loďařství (Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 21).

⁽³⁾ Viz příloha I.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (viz strana 21 tohoto Úředního věstníku).

- (5) Loďařská dohoda a právní předpisy, které jsou od ní odvozeny, mají zásadní význam pro právo Unie.
- (6) S cílem udržet rovnováhu práv a povinností vytvořených loďařskou dohodou by měla Unie učinit opatření proti každé lodi s podhodnocenou cenou, jejíž prodej za cenu nižší, než je její běžná hodnota, působí újmu výrobnímu odvětví Unie.
- (7) Pokud se jedná o loděnice smluvní strany loďařské dohody, může Unie zahájit šetření o prodeji lodi pouze tehdy, jestliže je kupující kupujícím z Unie a jestliže se nejedná o válečnou loď.
- (8) Měla by být stanovena jasná a podrobná pravidla pro výpočet běžné hodnoty. Tato hodnota by se měla především opírat tam, kde je to možné, o reprezentativní prodej lodě stejného druhu v běžném obchodním styku v zemi vývozu. Je účelné definovat, za jakých okolností může být domácí prodej považován za prodej se ztrátou a je možné nebrat ho v úvahu, a kdy je třeba uchýlit se k prodeji lodě stejného druhu třetí zemi nebo kdy jde o prodej za početně zjištěnou běžnou hodnotu. Dále by mělo být provedeno přiměřené rozdělení nákladů, včetně situací zahájení výroby. Při početním zjišťování běžné hodnoty je dále nutno uvést metodu, kterou je nutno použít pro stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a zisku, které by měly být v této běžné hodnotě obsaženy.
- (9) Aby Komise mohla správně používat nástroj k potírání cen působících újmu, měla by učinit potřebná opatření, aby ve velkých smíšených konsorciích a holdingových společnostech třetích zemí prověřila správnost zaúčtování nákladů, jestliže je nutno odhadnout cenovou strukturu nákladů.
- (10) Při zjišťování běžné hodnoty pro země bez tržního hospodářství se jeví jako účelné stanovit pravidla pro volbu vhodné třetí země s tržním hospodářstvím, kterou je pro tento účel nutno použít, a pro případ, že nemůže být zjištěna vhodná třetí země, stanovit, že běžná hodnota může být určena jiným přiměřeným způsobem.
- (11) Je nutno definovat pojem „vývozní cena“ a uvést, jaké úpravy by měly být provedeny v případech, v nichž musí být tato cena vypočítána na základě první ceny na volném trhu.
- (12) Za účelem umožnění řádného srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou je vhodné sestavit přehled činitelů včetně smluvních pokut, které mohou ovlivnit ceny a srovnatelnost cen.
- (13) Je nutno stanovit jasné a podrobné pokyny pro faktory, které mohou být rozhodné pro konstatování, zda prodej za cenu působící újmu způsobil nebo hrozí způsobit podstatnou újmu. Při prokazování, že cena příslušného prodeje způsobila újmu výrobnímu odvětví Unie, by měly být zohledněny vlivy jiných činitelů, a zejména příslušné tržní podmínky v Unii.
- (14) Doporučuje se definovat pojem „výrobní odvětví Unie“ s ohledem na schopnost postavit loď stejného druhu, zajistit, aby strany spojené s vývozci mohly být vyloučeny z výrobního odvětví, a definovat pojem „spojený“.
- (15) Je nutno stanovit procesní a věcné podmínky pro podání podnětu na ceny působící újmu včetně toho, do jaké míry by tento podnět měl být podporován výrobním odvětvím Unie a jaké informace o kupujícím lodi, cenách působících újmu, újmě a příčinné souvislosti by tento podnět měl obsahovat. Je rovněž nutno stanovit postup pro odmítnutí podnětu nebo zahájení řízení.
- (16) Pokud se kupující lodi za cenu působící újmu usadí na území jiné smluvní strany loďařské dohody, může podnět obsahovat také žádost o to, aby orgány této smluvní strany zahájily šetření. Pokud bude takováto žádost oprávněná, měla by být předána orgánům smluvní strany.
- (17) Šetření může být případně zahájeno také na písemný podnět orgánů smluvní strany loďařské dohody v souladu s tímto nařízením a za podmínek stanovených v loďařské dohodě.

- (18) Je nutno určit způsob, jak budou účastníci řízení informováni o tom, jaké informace orgány potřebují. Účastníci řízení by měli mít dostatečnou příležitost předložit všechny příslušné důkazy a hájit své zájmy. Je také nutno jasně stanovit pravidla a postupy, které je nutno při šetření dodržovat, zejména že se účastníci řízení musí během určitých lhůt sami přihlásit, objasnit své stanovisko a předložit své informace, pokud tyto stanoviska a informace mají být vzaty v úvahu. Dále by mělo být stanoveno, za jakých předpokladů může účastník řízení získat přístup k informacím poskytnutým jinými účastníky a vyjádřit se k nim. Při sbírání těchto informací by měly členské státy a Komise spolupracovat.
- (19) Je nutno stanovit, že řízení budou nezávisle na tom, zda bude nebo nebude uvalena výloha za cenu působící újmu, ukončena nejpozději jeden rok od okamžiku zahájení šetření nebo od okamžiku dodání lodí, podle okolností.
- (20) Šetření nebo řízení by měla být zastavena, jestliže je rozpětí cen působících újmu nepatrné.
- (21) Šetření může být uzavřeno bez uvalení výlohy za cenu působící újmu, je-li prodej lodí za cenu působící újmu definitivně a bezpodmínečně zrušen nebo je přijato rovnocenné alternativní nápravné opatření. Je však třeba dbát zejména na to, aby nebylo ohroženo dosažení cíle sledovaného tímto nařízením.
- (22) Pokud jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení, mělo by se rozhodnutím uložit loděnici, která prodejem lodí za cenu působící újmu způsobila újmu výrobnímu odvětví Unie, výlohu za cenu působící újmu, jejíž výše odpovídá výši cenového rozpětí působícího újmu. Měla by být stanovena jasná a podrobná pravidla pro provádění takového rozhodnutí včetně všech opatření nutných k jeho vykonání, zejména uvalení protiopatření v případě, že loděnice výlohu za cenu působící újmu nezaplatí během stanovené lhůty.
- (23) Je nutno stanovit jasná pravidla pro případ, že lodím, které byly postaveny loděnicí, na niž byla uvalena protiopatření, budou odeprána práva nakládky a vykládky v přístavech Unie.
- (24) Povinnost zaplatit výlohu za cenu působící újmu zaniká teprve tehdy, když je tato výloha zcela zaplácena nebo když uplyne doba platnosti protiopatření.
- (25) Opatření učiněná na základě tohoto nařízení by neměla být v rozporu se zájmy Unie.
- (26) Unie by si u těch opatření, která činí podle tohoto nařízení, měla být vědoma nutnosti rychlého a účinného jednání.
- (27) Je nutno stanovit inspekce na místě za účelem prověření informací k cenám působícím újmu a újmou, přičemž by tyto inspekce na místě měly záviset na řádném zodpovězení dotazníků.
- (28) Je nutno stanovit, že pro ty účastníky řízení, kteří při šetření nespolupracují uspokojivým způsobem, mohou být použity jiné informace pro vyvození závěrů a že informace tohoto druhu mohou být pro tyto účastníky méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovali.
- (29) Je nutno upravit zacházení s důvěrnými informacemi, aby nedocházelo k vyzrazení obchodních tajemství.
- (30) Je nezbytné zajistit informování účastníků řízení o důležitých skutečnostech a úvahách, které musí probíhat s náležitým ohledem na proces rozhodování v Unii ve lhůtě, která účastníkům řízení umožňuje obhajobu jejich zájmů.
- (31) Uplatňování postupů stanovených v tomto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání opatření nezbytných k jeho uplatňování v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾,

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zásady a definice

1. Loděnici, která postavila loď, jež je předmětem ceny působící újmu a jejíž prodej kupujícímu z jiné země, než je země původu lodi, způsobí újmu, může být uložena výloha za cenu působící újmu.
2. Loď je předmětem ceny působící újmu, jestliže je vývozní cena prodané lodi nižší, než je srovnatelná cena lodi stejného druhu při prodeji kupujícímu ze země vývozu v běžném obchodním styku.
3. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - a) „lodí“ námořní loď s vlastním pohonem a nákladovým prostorem minimálně 100 GT, která se používá pro dopravu zboží a osob nebo pro zvláštní služby (například ledoborec nebo plovoucí rypadlo), nebo remorkér s výkonem minimálně 365 kW;
 - b) „lodí stejného druhu“ loď stejného typu, se stejným určením účelu a přibližně stejné velikosti jako předmětná loď, která má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzované lodi;
 - c) „lodí stejné obecné kategorie“ loď stejného typu a se stejným určením účelu, ale podstatně jiné velikosti;
 - d) „prodejem“ prodej zahrnující vytvoření nebo převod vlastnického zájmu na lodi, s výjimkou vlastnického zájmu, který byl vytvořen nebo získán pouze jako záruka za běžný obchodní úvěr;
 - e) „podílnictvím“ podílnictví zahrnující každé smluvní právo nebo vlastnické právo, které oprávněné osobě nebo oprávněným osobám umožňuje získat určitým způsobem výhodu z provozu lodi, která je v podstatě srovnatelná se způsobem, kterým může mít užitek z provozu lodi vlastník. Při zjišťování, zda je tato srovnatelnost dána, se berou mimo jiné v úvahu následující faktory:
 - i) podmínky a okolnosti obchodu,
 - ii) obchodní zvyklosti výrobního odvětví,
 - iii) zda je loď, která ke předmětem obchodu, začleněna do činnosti oprávněné osoby nebo oprávněných osob a
 - iv) zda je v praxi pravděpodobné, že oprávněná osoba nebo osoby budou mít během podstatné části užitné doby lodi výhodu z provozu lodi a budou nést odpovídající riziko;
 - f) „kupujícím“ jakákoli osoba nebo společnost, která nepřimo nebo přímo získá podílnictví, včetně uzavření nájemní smlouvy nebo dlouhodobé smlouvy o nájmu na holý lodní trup u příležitosti původního převodu loděnicí, včetně osoby nebo společnosti, v jejímž vlastnictví nebo pod jejíž kontrolou kupující je nebo od níž dostává pokyny. Kupující je ve vlastnictví osoby nebo společnosti, jestliže tato vlastní na kupující větší podíl než 50 procent. Kupující je kontrolován osobou nebo společností, pokud je osoba nebo společnost právně nebo prakticky schopna vyvíjet nátlak na kupujícího nebo mu udělovat pokyny; toto se předpokládá při podílnictví 25 procent. Jestliže se prokáže vlastnictví na kupující, pak se předpokládá, že neexistuje žádná oddělená kontrola tohoto kupujícího, pokud se nezjistí opak. Může existovat více než jeden kupující lodi;
 - g) „společností“ společnost občanského nebo obchodního práva včetně družstev nebo jiná právnická osoba veřejného a soukromého práva včetně těch, které jsou neziskové;
 - h) „smluvní stranou“ každá třetí země, která je smluvní stranou loďařské dohody.

Článek 2

Zjištění cen působících újmu

A. Běžná hodnota

1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na ceně, která byla nebo má být zaplácena v běžném obchodním styku nezávislým kupujícím v zemi vývozu za loď stejného druhu.

2. Ceny mezi stranami, které jsou podle všeho v obchodním spojení nebo mají dohodu o vyrovnání, nelze pokládat za ceny v běžném obchodním styku a nelze je použít k určení běžné hodnoty, pokud není zjištěno, že tímto vztahem nejsou ovlivněny.

3. Pokud loď stejného druhu v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota loď stejného druhu na základě ceny platné při vývozu loď stejného druhu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud je tato cena reprezentativní. Pokud se prodej do vhodné třetí země nekoná nebo pokud neumožňuje přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota srovnatelné lodí na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk.

4. Prodej lodí stejného druhu na domácím trhu země vývozu nebo prodej na vývoz do třetí země za ceny, které se pohybují pod (pevnými a proměnnými) náklady na jednotku s připočtením prodejních, správních a režijních nákladů, může být z cenových důvodů považován za neuskutečněný v běžném obchodním styku a nezohledňován při určování běžné hodnoty, pouze pokud se zjistí, že se tento prodej uskutečňuje za ceny, které neumožňují během přiměřené doby, jež by za obvyklých okolností měla činit pět let, pokrýt veškeré náklady.

5. Náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů loděnice, pokud tyto záznamy odpovídají obecně uznávaným zásadám účetnictví dané země a pokud je prokázáno, že tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem dané lodě.

Doklady předložené pro řádné rozdělení nákladů se zohlední, pokud se prokáže, že se toto rozdělení nákladů provádí tradičním způsobem. Při nedostatku vhodnější metody se upřednostní rozdělení nákladů na základě obratu. Pokud k tomu již nedošlo při rozdělování nákladů podle tohoto pododstavce, provedou se přiměřené opravy pro neopakující se nákladové činitele, které se zanesou ve prospěch budoucí nebo současné výroby, nebo pro situace, v nichž jsou náklady ovlivněny zahájením výroby.

6. Částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk se stanoví na základě skutečných údajů, které loděnice zaznamená při výrobě a prodeji lodí stejného druhu v běžném obchodním styku. Není-li to možné, lze částky stanovit na základě:

- a) váženého průměru skutečných částek, které byly zjištěny pro jiné loděnice země původu při výrobě a prodeji lodí stejného druhu na domácím trhu země původu;
- b) skutečných částek, které příslušná loděnice zaznamená při výrobě a prodeji lodí stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu;
- c) jakékoli jiné rozumné metody, pokud zisk takto zjištěný není vyšší než zisk, kterého běžně dosahují jiné loděnice při prodeji lodí stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu.

Zisk přidaný k početně zjištěné hodnotě spočívá v každém případě na průměrném zisku zaznamenaném během přiměřeného období, které obvykle činí šest měsíců před zkoumaným prodejem a po něm, a odráží přiměřený zisk v okamžiku tohoto prodeje. Při tomto výpočtu je eliminováno každé zkreslení, které by vedlo k zisku, který není přiměřený v okamžiku prodeje.

7. Vzhledem k dlouhé lhůtě mezi uzavřením smlouvy a dodávkou lodí nezahrnuje běžná hodnota skutečné náklady, o nichž loděnice doloží, že vznikly v důsledku vyšší moci a leží značně nad růstem nákladů, který loděnice v okamžiku, kdy byly stanoveny zásadní podmínky prodeje, mohla rozumně předpokládat a zohledňovat.

8. V případě prodeje ze země bez tržního hospodářství, zejména ze země, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755⁽¹⁾, se běžná hodnota stanoví na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává loď z takovéto třetí země do jiných zemí včetně Unie, nebo v případě, že toto není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za loď stejného druhu v Unii a která se v případě nutnosti náležitě upraví o přiměřené ziskové rozpětí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/755 ze dne 29. dubna 2015 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 33).

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty.

Strany, které jsou předmětem šetření, jsou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

B. Vývozní cena

9. Vývozní cena je cena, která byla nebo má být skutečně zaplácena za danou loď.

10. Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání mezi loděnicí a kupujícím nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu určit početně na základě ceny, za niž je loď poprvé znovu prodána nezávislému kupujícímu, nebo pokud loď není prodána nezávislému kupujícímu nebo není znovu prodána ve stavu, ve kterém byla prodána poprvé, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

V těchto případech se provedou úpravy pro všechny zisk a náklady včetně cel a daní za období mezi původním prodejem a novým prodejem, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena.

Částky, o něž se provedou úpravy, zahrnují všechny částky obvykle hrazené kupujícím, avšak placené uvnitř Unie nebo mimo ni stranami, u nichž vyšla najevo existence obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání s loděnicí nebo kupujícím; náleží mezi ně obvyklé náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady, cla a jiné poplatky, které je třeba zaplatit v zemi dovozu při příležitosti nákupu lodi, jakož i přiměřené rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk.

C. Srovnání

11. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného v co nejméně od sebe vzdálených okamžicích, což zpravidla znamená během tří měsíců před prověřovaným prodejem nebo po něm, nebo pokud takový prodej neexistuje, během období, které se jeví jako účelné. Přitom se v každém případě přihlíží, s ohledem na podstatu, k rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen, včetně rozdílů v podmínkách prodeje, ve smluvních pokutách, ve zdanění, v obchodních úrovních, v množstvích a v materiálních vlastnostech a v jiných faktorech, které prokazatelně ovlivňují srovnatelnost cen. Jestliže v případech podle odstavce 10 byla ovlivněna srovnatelnost cen, zjišťuje se běžná hodnota na stejné obchodní úrovni jako hodnota vývozní ceny zjištěná početně, nebo po zohlednění rozdílů podle tohoto odstavce. Přitom však musí být zabráněno dvojím úpravám, zejména u slev z ceny a smluvních pokut. Vyžaduje-li srovnání cen měnový přepočítání, použije se k tomu směnný kurz platný v den prodeje; je-li však prodej deviz na termínovaných trzích přímo spojen s vývozním obchodem, použije se směnný kurz použitý při termínovaném prodeji. Pro účely tohoto ustanovení je dnem prodeje den, kdy byly stanoveny nejdůležitější prodejní podmínky, zpravidla den uzavření smlouvy. Jestliže jsou však nejdůležitější prodejní podmínky podstatně změněny v jiný den, měl by se použít směnný kurz dne změny. V tomto případě se provede vhodné přizpůsobení, aby se zohlednily nepřiměřené účinky na rozpětí cen působících újmu, jež jsou způsobeny výlučně kolísáním směnného kurzu mezi původním dnem prodeje a dnem změny.

D. Rozpětí cen působících újmu

12. Pokud příslušná ustanovení upravující spravedlivé srovnání nestanoví jinak, zjišťuje se rozpětí cen působících újmu obvykle na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech prodejů nebo srovnání jednotlivých běžných hodnot a jednotlivých vývozních cen za každý obchod. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých prodejů, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu uplatňování cen působících újmu.

13. Rozpětí cen působících újmu odpovídá částce, o niž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu. Pokud je rozpětí rozdílné, lze stanovit vážené průměrné rozpětí.

Článek 3

Zjišťování újmy

1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení „újmou“ podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá podle tohoto článku.
2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:
 - a) účinku prodeje pod běžnou hodnotou na ceny lodí stejného druhu na trhu Unie a
 - b) následného účinku tohoto prodeje na výrobní odvětví Unie.
3. Pokud jde o účinek, který má prodej pod běžnou hodnotou na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou lodí stejného druhu výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení způsobené prodejem pod běžnou hodnotou nebo zda tento prodej jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.
4. Pokud je předmětem šetření kvůli cenám působícím újmu současně prodej lodí z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto prodeje souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že:
 - a) rozpětí cen působících újmu zjištěné ve vztahu k nákupu z každé jednotlivé země není zanedbatelné ve smyslu čl. 7 odst. 3 a
 - b) souhrnné posouzení účinků prodeje je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi loděmi prodávanými kupujícímu z loděnic mimo Unii a na podmínky hospodářské soutěže mezi těmito loděmi a loděmi stejného druhu Unie.
5. Posouzení účinků prodeje pod běžnou hodnotou na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví Unie, včetně skutečnosti, že se výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu, cen působících újmu nebo subvencování, rozsahu skutečného rozpětí cen působících újmu, skutečného a možného poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic, vytížení kapacit, činitelů, které ovlivňují ceny Unie, skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.
6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že prodej pod běžnou hodnotou působí nebo způsobil újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu patří zejména důkaz o tom, že cenové úrovně zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.
7. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než prodej pod běžnou hodnotou, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána prodeji pod běžnou hodnotou podle odstavce 6. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří objemy a ceny prodeje loděnicemi jiných zemí než zemí vývozu, který nebyl učiněn pod běžnou hodnotou, snížení poptávky nebo změna struktury spotřeby, restriktivní praktiky výrobců ve třetích zemích a v Unii a hospodářská soutěž mezi nimi, rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Unie.
8. Účinky prodeje pod běžnou hodnotou se hodnotí podle výroby lodí stejného druhu výrobního odvětví Unie, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné tuto výrobu vymezit, hodnotí se účinky prodeje pod běžnou hodnotou výroby nejužší skupiny nebo souboru lodí, který zahrnuje lodě stejného druhu a pro něž lze získat potřebné informace.

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivodila stav, v němž by prodej pod běžnou hodnotou působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a musí hrozit bezprostředně.

Při zjišťování, zda hrozí značná újma, by měly být mimo jiné vzaty v úvahu tyto činitele:

- a) zda má loděnice dostatečnou volně dostupnou kapacitu nebo bezprostředně očekává podstatné zvýšení své kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení prodeje pod běžnou hodnotou, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;
- b) zda jsou lodě vyváženy za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a zřejmě zvýšily poptávku po dalším nákupu z jiných zemí.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další nákupy pod běžnou hodnotou, a že bez zavedení ochranných opatření vznikne podstatná újma.

Článek 4

Vymezení výrobního odvětví Unie

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumějí jako celek výrobci v Unii, kteří ve svých existujících zařízeních mohou postavit loď stejného druhu nebo jejichž zařízení mohou být včas přestavěna pro stavbu lodě stejného druhu, nebo ti z nich, jejichž společná kapacita pro stavbu lodí stejného druhu představuje podstatnou část celkové kapacity Unie pro stavbu lodí stejného druhu ve smyslu čl. 5 odst. 6. Jsou-li však výrobci ve spojení s loděnicí, vývozci nebo kupujícími nebo jsou sami kupujícími lodí, jejíž cena údajně působí újmu, lze „výrobní odvětví Unie“ chápat jako zahrnující ostatní výrobce.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s loděnicí, vývozcem nebo kupujícím pouze tehdy, jestliže:

- a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého; nebo
- b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou; nebo
- c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jinak než nezávislý výrobce.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden druhého kontroluje, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Na tento článek se použije čl. 3 odst. 8.

Článek 5

Zahájení řízení

1. S výhradou odstavce 8 se šetření ke zjištění existence, rozsahu a účinku údajných cen působících újmu zahajuje na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, které jedná jménem výrobního odvětví Unie.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi postoupí. Komise zašle členským státům kopii všech podnětů, které obdrží. Podnět se považuje za podaný v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí Komisí.

Pokud nebyl podán podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci cen působících újmu a o újmě jimi způsobené výrobnímu odvětví Unie, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 je nutno podat do:

- a) šesti měsíců od okamžiku, kdy se žadatel o prodeji lodi dozvěděl nebo měl dozvědět, jestliže:
 - i) byl žadatel v rámci otevřeného řízení nebo jiného postupu pro přidělování zakázek vyzván k podání nabídky,
 - ii) se žadatel skutečně ucházel o zakázku a
 - iii) nabídka žadatele v podstatě odpovídala specifikacím zadání;
- b) devíti měsíců od okamžiku, kdy se žadatel bez vyzvání k podání nabídky o prodeji lodi dozvěděl nebo měl dozvědět, pokud bylo nejpozději šest měsíců po tomto okamžiku podáno Komisi nebo některému členskému státu prohlášení o úmyslu podat podnět s informacemi, které má žadatel běžně k dispozici a které umožňují identifikaci příslušného obchodu.

V žádném případě nesmí být podnět podán později než šest měsíců po dni dodání lodi.

Lze mít za to, že žadatel věděl o prodeji lodi v okamžiku, kdy bylo zveřejněno uzavření smlouvy společně s obecnými informacemi o lodi v mezinárodním odborném tisku.

Pro účely tohoto článku se „otevřeným řízením“ rozumí řízení na zadání zakázky, v níž vyzve budoucí kupující k podání nabídky alespoň všechny ty loděnice, o nichž ví, že mohou předmětnou loď postavit.

3. Podání podle odstavce 1 musí obsahovat důkazy:

- a) o cenách působících újmu;
- b) o újmě;
- c) o příčinné souvislosti mezi prodejem za ceny působící újmu a údajnou újmou; a
- d) i) pokud byla loď prodána v otevřeném řízení, o tom, že byl žadatel vyzván k podání nabídky, že se skutečně o zakázku ucházel a že nabídka žadatele v podstatě odpovídala specifikacím zadání (zejména termín dodání a technické požadavky); nebo
- ii) pokud byla loď prodána v jiném postupu zadávání zakázek a žadatel byl vyzván k podání nabídky, o tom, že se skutečně o zakázku ucházel a že nabídka žadatele v podstatě odpovídala specifikacím zadání; nebo
- iii) pokud žadatel nebyl vyzván podat nabídku v jiném postupu zadávání zakázek než v otevřeném řízení, o tom, že byl schopen předmětnou loď postavit, a pokud žadatel věděl nebo měl vědět o plánovaném prodeji lodi, o tom, že se prokazatelně snažil uzavřít s kupujícím kupní smlouvu, která byla slučitelná s příslušnými specifikacemi zadání. Má se za to, že žadatel o plánované koupi věděl nebo měl vědět, jestliže se prokáže, že většina podniků příslušného výrobního odvětví se snažila s tímto kupujícím uzavřít kupní smlouvu na předmětnou loď, nebo jestliže se prokáže, že makléři, finančníci, klasifikační společnosti, nájemci, obchodní sdružení nebo ostatní místa, která se běžně zabývají obchody spojenými se stavbou lodí a s nimiž loděnice udržovala pravidelný kontakt nebo obchodní vztahy, měli k dispozici obecné informace o plánovaném nákupu.

4. Podnět musí obsahovat tyto informace, nakolik jsou žadateli rozumně dostupné:
 - a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby lodí stejného druhu žadatelem v Unii. Je-li písemný podnět podáván jménem výrobního odvětví Unie, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce Unie, kteří jsou schopni stavět lodě stejného druhu, a pokud je to možné, objem a hodnotu výroby lodí stejného druhu v Unii připadající na tyto výrobce;
 - b) úplný popis lodi, jejíž cena údajně působící újmu, název dotyčné země nebo zemí původu nebo vývozu, totožnost všech známých výrozců nebo zahraničních výrobců a totožnost kupujícího předmětné lodě;
 - c) ceny, za které se takové lodě prodávají na domácích trzích země nebo zemí původu nebo vývozu (nebo případně ceny, za které se takové lodě prodávají ze země nebo zemí původu nebo vývozu do třetí země nebo třetích zemí, nebo početně zjištěnou hodnotu lodí), a vývozní ceny nebo případně ceny, za které jsou lodě tohoto druhu poprvé znovu prodány nezávislému kupujícímu;
 - d) účinek prodeje za cenu působící újmu na ceny lodí stejného druhu na trhu Unie a následný dopad na výrobní odvětví Unie doložené příslušnými činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 3 odst. 3 a 5, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie.
 5. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.
 6. Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci Unie, kteří jsou schopni stavět lodě stejného druhu, zjištěno, že podnět byl podán hospodářským odvětvím Unie nebo jeho jménem. Podnět se považuje za podaný výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí Unie, jejichž souhrnná kapacita pro stavbu lodí stejného druhu tvoří více než 50 % celkové kapacity pro stavbu lodí stejného druhu té části výrobního odvětví Unie, která podnět výslovně podpořila nebo odmítla. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci Unie, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové kapacity výrobců Unie pro stavbu lodí stejného druhu.
 7. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Před zahájením šetření však je uvědoměna vláda dotčené země vývozu.
 8. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Unie nebo jeho jménem, uskuteční je pouze tehdy, pokud má dostatečné důkazy o cenách působících újmu, újmě a příčinné souvislosti a o tom, že člen údajně poškozeného výrobního odvětví Unie splňuje kritéria uvedená v odst. 3 písm. d), odůvodňující zahájit šetření.
- Šetření může být případně zahájeno i na písemný podnět orgánů smluvní strany. Na podporu takového podnětu je třeba předložit dostatečné důkazy o tom, že loď je nebo byla prodána za cenu působící újmu a že údajný prodej pod běžnou hodnotou kupujícímu v Unie působí nebo způsobil újmu domácímu výrobnímu odvětví dotčené smluvní strany.
9. Důkazy o cenách působících újmu i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o cenách působících újmu nebo o újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží.
 10. Podnět může být před zahájením šetření stažen; v tom případě se na něj hledí, jako by nebyl podán.
 11. Pokud je zřejmé, že existuje dostatek důkazů, které opravňují k zahájení řízení, učiní tak Komise do 45 dnů ode dne podání podnětu nebo, v případě zahájení šetření podle odstavce 8, do šesti měsíců od okamžiku, kdy prodej lodí vešel ve známost nebo měl vejít ve známost, a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jsou-li předložené důkazy nedostatečné, je o tom žadatel vyrozuměn do 45 dnů ode dne, kdy byl podnět podán Komisi. Jakmile Komise určí, že je třeba takové řízení zahájit, informuje o tom členské státy.

12. Zahájení šetření se oznamuje oznámením o zahájení řízení, které obsahuje jméno a zemi loděnice a kupujícího nebo kupujících, popis předmětné lodi a souhrn získaných informací a upozornění, že je nutno předložit Komisi veškeré podstatné informace.

Jsou v něm stanoveny lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlídnout při šetření. Současně se stanoví lhůta, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí podle čl. 6 odst. 5.

13. Komise o zahájení řízení uvědomí vývozce, kupujícího nebo kupující lodě a reprezentativní svazy výrobců, vývozců a kupujících takovýchto lodí, o kterých ví, že se jich to týká, a zástupce země, jehož loď je předmětem tohoto šetření, a žadatele a sdělí, s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací, vývozci a orgánům země vývozu plné znění písemného podnětu obdržného podle odstavce 1 a poskytne ho na požádání i jiným účastníkům řízení, jichž se týká.

Článek 6

Šetření

1. Po zahájení řízení zahájí Komise ve spolupráci s členskými státy, a pokud je to vhodné s orgány třetích zemí, šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká cen působících újmu i újmy a ke prováděno současně.

2. Stranám, které v rámci šetření cen působících újmu obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná běžet dnem obdržení dotazníku, přičemž se má za to, že dotazník byl obdržán týden poté, co byl odeslán vývozci nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení náležitě odůvodnit zvláštními okolnostmi.

3. Komise může požádat orgány třetích zemí, je-li to vhodné, jakož i členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členským státům, pokud nejsou důvěrné; v opačném případě postoupí výtah, který nemá důvěrnou povahu.

4. Komise může požádat orgány třetích zemí, je-li to vhodné, jakož i členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u výrobců Unie, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námitky.

Členské státy učiní všechna nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů. Rovněž mohou být po dohodě mezi Komisí a orgány třetích zemí úředníci Komise nápomocni úředníkům těchto orgánů při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásili podle čl. 5 odst. 12, se poskytne slyšení, pokud o ně písemně požádají během lhůty stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a přitom prokáží, že jsou účastníkem řízení, který pravděpodobně bude výsledkem řízení dotčen, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

6. Požádají-li o to loděnice, kupující, zástupci vlády země vývozu, žadatelé a jiní účastníci řízení, kteří se sami přihlásili podle čl. 5 odst. 12, je jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují protichůdné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty.

Při poskytování těchto příležitostí je třeba přihlídnout k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran.

Strany nejsou povinny se setkání účastnit a jejich nepřítomnost není na újmu jejich věci.

K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce se přihlédně poze tehdy, jsou-li pouději potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, loděnice, kupující a jiní účastníci řízení, kteří se sami přihlásili podle čl. 5 odst. 12, jakož i zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 13 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédně, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 12 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

9. Při řízeních zahrnujících srovnání cen, za něž byla dodána loď stejného druhu, se šetření ukončí nejpozději jeden rok po zahájení.

Při řízeních, u nichž se loď stejného druhu nachází ve fázi stavby, se šetření ukončí nejpozději jeden rok po dodání této lodi.

Šetření spojená s početně zjišťovanou hodnotou se ukončí nejpozději jeden rok po zahájení nebo jeden rok po dodání lodi, podle toho, co nastane později.

V případě použití čl. 16 odst. 2 se běh těchto lhůt staví.

Článek 7

Zastavení řízení bez přijetí opatření; zavedení a vybírání výloh za ceny působící újmu

1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno.

2. Pokud není nutno přijmout žádná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 10 odst. 2.

3. Řízení se zastaví neprodleně, pokud je zjištěno, že rozpětí cen působících újmu vyjádřené jako procentní podíl vývozní ceny činí méně než 2 %.

4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existují ceny působící újmu a jimi způsobená újma, uloží Komise loděnici přezkumným postupem podle čl. 10 odst. 2 výlohu za cenu působící újmu. Výši výlohy za cenu působící újmu stanoví stejnou jako zjištěné rozpětí cen působících újmu. Komise poté, co informuje členské státy, učiní potřebná opatření k provedení tohoto rozhodnutí, zejména k vybrání výlohy za cenu působící újmu.

5. Loděnice musí zaplatit výlohu za cenu působící újmu do 180 dnů ode dne doručení sdělení o uložení výlohy, přičemž se má za to, že toto sdělení bylo loděnici doručeno týden po dni odeslání. Komise může loděnici poskytnout přiměřené prodloužení lhůty splatnosti, jestliže loděnice prokáže, že by se v důsledku platby během 180 dnů dostala do platební neschopnosti nebo že by takováto platba byla neslučitelná se soudně kontrolovanou reorganizací; v tomto případě se nesplacenou část výlohy úročí úrokovou sazbou, která odpovídá výnosu na sekundárním trhu střednědobých dluhopisů denominovaných v euru na lucemburské burze zvýšenému o 50 základních bodů.

Článek 8

Alternativní nápravná opatření

Šetření může být zastaveno bez zavedení výlohy za cenu působící újmu, jestliže loděnice definitivně a bezpodmínečně zruší prodej lodi za cenu působící újmu nebo jestliže provede rovnocenné alternativní nápravné opatření schválené Komisí.

Prodej je považován za zrušený teprve tehdy, když jsou ukončeny všechny smluvní vztahy mezi smluvními stranami zúčastněnými na daném prodeji, vráceno veškeré peněžité plnění v souvislosti s prodejem a všechna práva k příslušné lodi nebo její části jsou převedena zpět na loděnici.

Článek 9

Protiopatření – odepření práv nakládky a vykládky

1. Jestliže příslušná loděnice nezaplatí výlohu za cenu působící újmu, která jí byla uložena podle článku 7, uvalí Komise protiopatření na loď postavené v dané loděnici formou odepření práv nakládky a vykládky.

Jakmile vzniknou důvody pro protiopatření uvedená v prvním pododstavci, informuje Komise členské státy.

2. Rozhodnutí o uvalení protiopatření vstupuje v platnost 30 dnů po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* a bude zrušeno, jakmile loděnice zcela zaplatí výlohu za cenu působící újmu. Protiopatření se týkají všech lodí, které byly objednány během čtyř let ode dne vstupu rozhodnutí v platnost. Zůstávají pro každou loď v platnosti po dobu čtyř let po jejich dodání. Tato doba může být zkrácena pouze po proběhnutí mezinárodního řízení na vyřešení sporu o uvalených protiopatřeních a v souladu s výsledky tohoto řízení.

Lodě, kterým jsou odepřena práva nakládky a vykládky, určí Komise rozhodnutím, které zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Celní úřady členských států neudělí lodím, kterým jsou odepřena práva nakládky a vykládky, povolení k nakládání a vykládání.

Článek 10

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený nařízením (EU) 2016/1036. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 11

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti vývozců, loděnic, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o cenách působících újmu a způsobené újmě. Bez řádné a včasné odpovědi se Komise může rozhodnout, že kontrolní návštěvu neprovede.
2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námítky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, oznámí orgánům země vývozu názvy a adresy podniků, v nichž má inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.
3. Dotčeným podnikům, se oznámí, jaké druhy informací mají být při inspekci na místě ověřovány které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.
4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

Článek 12

Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání v šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.

2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odmítnutí spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou dodatečnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.
3. Nejsou-li informace předložné účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

5. Pokud se závěry, včetně určení běžné hodnoty, opírají o odstavec 1, včetně informací obsažených v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední statistiky prodeje a celní výkazy, nebo na základě informací získaných v průběhu šetření od jiných účastníků řízení.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může to vést k výsledku šetření, který pro něj bude méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 13

Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací tyto informace získal) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.

2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich výtah, který nemá důvěrnou povahu. Výtah musí být natolik podrobný, aby umožňoval přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tyto účastníci prohlásit, že zpracování výtahu určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze výtah zpracovat.

3. Pokud se žádost o důvěrné zacházení jeví neodůvodněnou a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani souhlasit s jejím poskytnutím v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrné zacházení nesmějí být odmítány svévolně.

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací se zohlední oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně svých obchodních tajemství.

5. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele. Informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy a interní dokumenty vypracované úřady Unie nebo členských států se nesdělují, s výjimkou zvláštních případů uvedených v tomto nařízení.

6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány.

Článek 14

Poskytování informací

1. Žadatelé, loděnice, vývozce, kupující lodi a jejich reprezentativní svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě se uvažuje doporučit zavedení výlohy za cenu působící újmu nebo zastavení šetření nebo řízení bez zavedení výlohy.

2. Žádosti o poskytnutí konečných informací podle odstavce 1 musí být zaslány písemně Komisi a doručeny ve lhůtě, kterou Komise stanoví.

3. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před konečným rozhodnutím, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.

4. K připomínkám vzneseným po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém jednotlivém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů.

Článek 15

Zpráva

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 23 nařízení (EU) 2016/1036.

Článek 16

Závěrečná ustanovení

1. Tímto nařízením není dotčeno použití:

- a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi;
- b) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci loďařské dohody.

2. Podle tohoto nařízení nebude zahájeno žádné šetření a nebude zavedeno ani zachováno žádné opatření, pokud by tato opatření odporovala závazkům Unie z loďařské dohody nebo jiných příslušných mezinárodních dohod.

Toto nařízení nebrání Unii, aby plnila své závazky z loďařské dohody týkající se řešení sporů.

Článek 17

Zrušení

Nařízení (ES) č. 385/96 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 18

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne vstupu loďařské dohody v platnost ⁽¹⁾.

Toto nařízení se nevztahuje na lodě, na něž byla kupní smlouva uzavřena před dnem vstupu loďařské dohody v platnost, s výjimkou lodí, na něž byla kupní smlouva uzavřena po 21. prosinci 1994 a které mají být dodány za více než pět let po dni uzavření dohody. Na tyto lodě se toto nařízení vztahuje, ledaže loděnice prokáže, že tato dlouhá dodací lhůta je dána běžnými obchodními důvody, a nikoli úmyslem obejít použití tohoto nařízení.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 8. června 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Den vstupu loďařské dohody v platnost bude zveřejněn v řadě L *Úředního věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA I

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÁ ZMĚNA

Nařízení Rady (ES) č. 385/96

(Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 21)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

Pouze bod 5 přílohy

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1)

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 385/96	Toto nařízení
Články 1 až 4	Články 1 až 4
Čl. 5 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 2 první pododstavec návětí	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec návětí
Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) úvodní slova	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) úvodní slova
Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) první odrážka	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) bod i)
Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) druhá odrážka	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) bod ii)
Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) třetí odrážka	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) bod iii)
Čl. 5 odst. 2 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec	Čl. 5 odst. 2 druhý, třetí a čtvrtý pododstavec
Čl. 5 odst. 3 až 10	Čl. 5 odst. 3 až 10
Čl. 5 odst. 11 první pododstavec	Čl. 5 odst. 11 první a druhá věta
Čl. 5 odst. 11 druhý pododstavec	Čl. 5 odst. 11 třetí věta
Čl. 5 odst. 12 první věta	Čl. 5 odst. 12 první pododstavec
Čl. 5 odst. 12 druhá a třetí věta	Čl. 5 odst. 12 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 1 a 2	Čl. 6 odst. 1 a 2
Čl. 6 odst. 3 první věta	Čl. 6 odst. 3 první pododstavec
Čl. 6 odst. 3 druhá věta	Čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 3 třetí věta	Čl. 6 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 4 první věta	Čl. 6 odst. 4 první pododstavec
Čl. 6 odst. 4 druhá věta	Čl. 6 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 4 třetí a čtvrtá věta	Čl. 6 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 5	Čl. 6 odst. 5
Čl. 6 odst. 6 první věta	Čl. 6 odst. 6 první pododstavec
Čl. 6 odst. 6 druhá věta	Čl. 6 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 6 třetí věta	Čl. 6 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 6 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 6 odst. 7 první věta	Čl. 6 odst. 7 první pododstavec
Čl. 6 odst. 7 druhá věta	Čl. 6 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 8 a 9	Čl. 6 odst. 8 a 9
Články 7 až 11	Články 7 až 11

Nařízení (ES) č. 385/96	Toto nařízení
Čl. 12 odst. 1 první věta	Čl. 12 odst. 1 první pododstavec
Čl. 12 odst. 1 druhá věta	Čl. 12 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 12 odst. 1 třetí věta	Čl. 12 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 12 odst. 2 až 6	Čl. 12 odst. 2 až 6
Článek 13	Článek 13
Čl. 14 odst. 1 a 2	Čl. 14 odst. 1 a 2
Čl. 14 odst. 3 prvním druhá a třetí věta	Čl. 14 odst. 3 první pododstavec
Čl. 14 odst. 3 čtvrtá věta	Čl. 14 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 4	Čl. 14 odst. 4
Článek 14a	Článek 15
Článek 15	Článek 16
—	Článek 17
Článek 16	Článek 18
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1036**ze dne 8. června 2016****o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽²⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (dále jen „antidumpingová dohoda z roku 1994“) obsahuje podrobná pravidla, zejména pro výpočet dumpingu, postupy pro zahájení a provádění šetření, včetně zjišťování a zpracování skutečností, zavádění prozatímních opatření, zavádění a vybírání antidumpingových cel, doby trvání a přezkumu antidumpingových opatření, jakož i zveřejňování informací v souvislosti s antidumpingovými šetřeními.
- (3) S cílem zajistit řádné a transparentní uplatňování pravidel antidumpingové dohody z roku 1994 by měla být její ustanovení co nejvíce přejata do právních předpisů Unie.
- (4) Při uplatňování pravidel antidumpingové dohody z roku 1994 je k zachování rovnováhy mezi právy a povinnostmi vytvořené Všeobecnou dohodou o clech a obchodu (dále jen „GATT“) nezbytné, aby Unie přihlédla k výkladu těchto pravidel svými nejvýznamnějšími obchodními partnery.
- (5) Měla by být stanovena jasná a podrobná pravidla pro určování běžné hodnoty. Toto určování by mělo být ve všech případech založeno zejména na reprezentativním prodeji v běžném obchodním styku v zemi vývozu. Pro účely zjištění dumpingu je účelné přesněji určit, za jakých podmínek lze strany považovat za strany ve spojení. Je účelné vymezit, za jakých okolností může být domácí prodej považován za ztrátový a nezohledňován a za jakých okolností může být brán za základ zbývající prodej nebo početně zjištěná běžná hodnota nebo prodej do třetí země. Mělo by se dále stanovit přiměřené rozdělení nákladů, včetně situací při zahajování výroby, jakož i pokyny pro definici zahájení výroby a pro rozsah a metodu rozdělování. Při početním zjišťování běžné hodnoty je kromě toho nezbytné stanovit metodu, která se musí použít pro stanovení prodejních, správních a režijních nákladů a pro zisk, jež by měly být v této běžné hodnotě zahrnuty.
- (6) Při určování běžné hodnoty pro země bez tržního hospodářství se jeví jako účelné stanovit pravidla pro výběr vhodné třetí země s tržním hospodářstvím, která má být pro tento účel použita, a pro případ, že nelze určit vhodnou třetí zemi, stanovit, že běžná hodnota může být určena jiným vhodným způsobem.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2016.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽³⁾ Viz příloha I.

- (7) Je třeba definovat pojem „vývozní cena“ a uvést, jaké úpravy by měly být provedeny v případech, kdy tato cena musí být početně zjištěna na základě první ceny na volném trhu.
- (8) Za účelem správného srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou by měly být uvedeny činitele, které mohou ovlivnit ceny a jejich srovnatelnost, a měla by být stanovena zvláštní pravidla pro provádění úprav, přičemž je třeba vzít v úvahu to, že při úpravách je třeba se vyhnout zdvojení. Je také nezbytné stanovit, že pro porovnání mohou být použity průměrné ceny, ačkoli individuální vývozní ceny mohou být porovnávány s průměrnou běžnou hodnotou, pokud se vývozní ceny mění podle uživatele, regionu nebo období.
- (9) Je žádoucí stanovit jasné a podrobné pokyny týkající se činitelů, které mohou přispět ke zjištění, zda dumpingový dovoz způsobil vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy. Při prokazování, že objem a cena dotyčného dovozu jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je třeba přihlídnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k podmínkám převládajícím na trhu v Unii.
- (10) Měl by být definován pojem „výrobní odvětví Unie“, stanoveno, že osoby, které jsou ve spojení s vývozci, mohou být z tohoto odvětví vyloučeny, a definován pojem „ve spojení“. Je rovněž nutno stanovit, že antidumpingové řízení může být zahájeno jménem výrobců v některém regionu Unie, a stanovit zásady pro definici tohoto regionu.
- (11) Je nutno stanovit, kdo může podat antidumpingový podnět, do jaké míry by mělo tento podnět podporovat výrobní odvětví Unie a jaké informace o dumpingu, újmě a příčinné souvislosti by měl obsahovat. Rovněž je žádoucí stanovit postupy pro odložení podnětu nebo pro zahájení antidumpingového řízení.
- (12) Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje příslušné orgány potřebují. Účastníci řízení by měli mít dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho by měly být jednoznačně stanoveny pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlídnout. Je rovněž vhodné stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. Při shromažďování informací by měly členské státy spolupracovat s Komisí.
- (13) Je nutno stanovit podmínky, za kterých lze uložit prozatímní clo, včetně podmínky, že je lze uložit nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení. Z administrativních důvodů by mělo být stanoveno, že by Komise měla mít možnost toto clo uložit ve všech případech buď přímo na období devíti měsíců, nebo ve dvou etapách šesti a tří měsíců.
- (14) Je nutno stanovit postup pro přijetí závazků, jejichž pomocí jsou odstraněny dumping a újma, namísto uložení prozatímního nebo konečného cla. Je dále vhodné stanovit, jaké následky bude mít porušení nebo odvolání přijatých závazků a že prozatímní clo může být uloženo v případě podezření z porušení přijatých závazků, nebo pokud je nutné provést další šetření pro doplnění skutkového stavu. Při přijímání závazků by se mělo dbát na to, aby navržené závazky a jejich vykonávání nevedly k jednání, které narušuje hospodářskou soutěž.
- (15) Je nutno stanovit, že šetření mají být zastavena zpravidla do dvanácti měsíců a nejpozději do patnácti měsíců od zahájení bez ohledu na to, zda byla nebo nebyla přijata konečná opatření.
- (16) Šetření nebo řízení by mělo být zastaveno, pokud je dumping nepatrný nebo újma zanedbatelná, a tyto situace by měly být definovány. V případech, v nichž je nutno přijmout opatření, je třeba určit podmínky pro ukončení šetření a stanovit, že by opatření měla být nižší než částka dumpingového rozpětí, pokud tato nižší částka dostahuje k odstranění újmy, a dále určit metodu pro výpočet výše opatření v případech výběru vzorku prošetřovaných subjektů.

- (17) Je nutno umožnit vybrání prozatímních cel se zpětnou působností, je-li to považováno za vhodné, a vymežit, za jakých okolností mohou být uložena, aby se zabránilo obcházení konečných opatření, která mají být uplatňována. Je rovněž třeba stanovit, že clo může být uloženo se zpětnou působností v případě porušení nebo odvolání závazků.
- (18) Je nutno stanovit, že opatření pozbývají platnosti po pěti letech, pokud přezkum neprokáže, že by měla být zachována. Je rovněž třeba umožnit, aby v případech, kdy jsou předloženy dostatečné důkazy o změně okolností, byly provedeny prozatímní přezkumy nebo šetření, aby se zjistilo, zda je oprávněné vrácení antidumpingového cla. Je rovněž třeba stanovit, že při novém výpočtu dumpingu, který vyžaduje nový výpočet vývozních cen, se se cly nenakládá jako s náklady vzniklými mezi dovozem a novým prodejem, pokud se tato cla odrazí v cenách výrobků, které jsou předmětem opatření v Unii.
- (19) Je nutno výslovně stanovit, že vývozní ceny a dumpingová rozpětí budou přezkoumány, pokud je clo hrazeno vývozcem formou dohody o vyrovnání a neodráží se v cenách výrobků, které jsou předmětem opatření v Unii.
- (20) Antidumpingová dohoda z roku 1994 neobsahuje žádná ustanovení o obcházení antidumpingových opatření, ačkoli zvláštní ministerské rozhodnutí GATT uznalo obcházení jako problém a jeho řešení bylo svěřeno Výboru pro otázky antidumpingu GATT. Mnohostranná jednání dosud nebyla úspěšná a až do obdržení výsledku činnosti Výboru pro otázky antidumpingu Světové obchodní organizace (dále jen „WTO“) by právní předpisy Unie měly upravovat možnost vypořádat se s praktikami, včetně jednoduché montáže zboží v Unii nebo ve třetí zemi, majícími jako hlavní cíl obcházení antidumpingových opatření.
- (21) Je rovněž třeba ujasnit, jaké praktiky znamenají obcházení platných opatření. Obcházení antidumpingových opatření se může odehrávat buď uvnitř, nebo vně Unie. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, že osvobození od zvýšených cel, které může být poskytnuto dovozcům, může být poskytnuto i vývozcům, když se uplatňují cla s cílem řešit obcházení antidumpingových opatření, ke kterému dochází mimo Unii.
- (22) Je účelné umožnit pozastavení antidumpingových opatření v případě dočasných změn podmínek na trhu, kdy je zachování těchto opatření dočasně nepřiměřené.
- (23) Je nutno stanovit, že dovoz výrobků, kterých se týká šetření, může být celně evidován, aby bylo možno následně uplatnit opatření proti tomuto dovozu.
- (24) Pro zajištění řádného uplatňování opatření je nutné, aby členské státy sledovaly dovoz výrobků, které jsou předmětem šetření nebo předmětem opatření, jakož i výši cel, která byla vybrána podle tohoto nařízení, a podávaly o tom zprávy Komisi.
- (25) Je vhodné upravit inspekce na místě pro prověření dodaných údajů o dumpingu a újmě, avšak tyto inspekce by měly být podmíněny řádným vyplněním obdrženého dotazníku.
- (26) V případech, kdy je počet stran nebo obchodů příliš velký, je nezbytné stanovit postup výběrem vzorku prošetřovaných subjektů, aby bylo možné šetření ukončit ve stanovených lhůtách.
- (27) Je třeba stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být pro objasnění skutkového stavu využity jiné informace a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly.
- (28) Mělo by být upraveno zacházení s důvěrnými informacemi, aby se zabránilo vyzrazení obchodních tajemství.
- (29) Je nezbytné stanovit, že oprávněné strany mají být řádně informovány o podstatných skutečnostech a úvahách a že poskytování informací má probíhat s ohledem na rozhodovací postup v Unii ve lhůtě, která umožní stranám hájit jejich zájmy.

- (30) Je vhodné upravit správní řízení, v jehož rámci lze předkládat argumenty k otázce, zda opatření jsou v zájmu Unie, zejména v zájmu spotřebitelů, a stanovit lhůty pro předložení těchto informací a právo dotčených stran na informace.
- (31) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání prozatímních a konečných cel a pro zastavení šetření bez přijetí opatření. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (32) Pro přijímání prozatímních opatření by se měl s ohledem na jejich účinky a jejich posloupnost ve vztahu k přijímání konečných opatření použít poradní postup. Měl by se rovněž použít k přijímání závazků, zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti, pozastavení opatření, prodloužení pozastavení opatření a obnovení opatření s ohledem na jejich účinky v porovnání s konečnými opatřeními. V případě, že by prodloužení při zavádění opatření způsobilo újmu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby Komise byla oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zásady

1. Antidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu.
2. Výrobek je považován za dumpingový, jestliže je vývozní cena výrobku vyváženého do Unie nižší, než je v běžném obchodním styku srovnatelná cena obdobného výrobku určeného pro spotřebu v zemi vývozu.
3. Země vývozu je obvykle zemí původu. Může to však být země jednající jako prostředník, kromě případů, kdy výrobky jsou například pouze přepravovány přes tuto zemi, nebo nejsou v této zemi vyráběny, nebo tam pro ně neexistuje srovnatelná cena.
4. Pro účely tohoto nařízení se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, který je shodný, tj. podobný ve všech ohledech posuzovanému výrobku, nebo není-li takový výrobek, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku.

Článek 2

Zjištění dumpingu

A. BĚŽNÁ HODNOTA

1. Běžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplacený nebo mají být zaplacený nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku.

Pokud však nejsou obdobné výrobky vývozcem v zemi vývozu vyráběny ani prodávány, může být běžná hodnota určena na základě cen jiných prodejců nebo výrobců.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Ceny mezi stranami, které jsou podle všeho v obchodním spojení nebo mají dohodu o vyrovnání, nelze pokládat za ceny v běžném obchodním styku a nelze je použít k určení běžné hodnoty, pokud není zjištěno, že tímto vztahem nejsou ovlivněny.

V rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany v obchodním spojení, je možné použít výklad podle definice „osob ve spojení“ uvedené v článku 127 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. K určení běžné hodnoty by měl být obvykle použit prodej obdobných výrobků ke spotřebě na domácím trhu, pokud jeho objem činí nejméně 5 % objemu prodeje daného výrobku v Unii. Příпустný je však i nižší objem prodeje, pokud například jsou účtované ceny považovány za reprezentativní pro daný trh.

3. Pokud obdobné výrobky v běžném obchodním styku nejsou prodávány vůbec nebo jen v neuspokojivém množství nebo tento prodej neumožňuje z důvodu zvláštní situace na trhu přiměřené srovnání, určí se běžná hodnota obdobného výrobku na základě výrobních nákladů v zemi původu s připočtením přiměřené částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk, nebo na základě cen platných při vývozu do vhodné třetí země v běžném obchodním styku, pokud jsou tyto ceny reprezentativní.

Za zvláštní situaci na trhu daného výrobku ve smyslu prvního pododstavce lze mimo jiné považovat případy, kdy jsou ceny uměle nízké, kdy existuje významný směnný obchod nebo kdy existují netržní zpracovatelské dohody.

4. Prodej obdobných výrobků na domácím trhu země vývozu nebo prodej na vývoz do třetí země za ceny, které se pohybují pod (pevnými a proměnnými) náklady na jednotku s připočtením prodejních, správních a režijních nákladů, může být z cenových důvodů považován za neuskutečněný v běžném obchodním styku a nezohledňován při určování běžné hodnoty, pouze pokud se zjistí, že se tento prodej uskutečňuje během delšího období ve významných objemech a za ceny, které neumožňují během přiměřené doby pokrýt veškeré náklady.

Pokud ceny, které jsou v době prodeje nižší než náklady na jednotku, převyšují vážené průměrné náklady na jednotku za období šetření, považují se za ceny, které umožňují pokrýt náklady během přiměřené doby.

Delší období činí obvykle jeden rok a v žádném případě nesmí být kratší než šest měsíců a prodej pod náklady na jednotku se považuje za uskutečněný ve významných objemech během takového období, pokud je zjištěno, že vážená průměrná prodejní cena je nižší než vážené průměrné náklady na jednotku nebo že prodej pod náklady na jednotku činí nejméně 20 % prodeje zohledněného k určení běžné hodnoty.

5. Náklady se obvykle vypočtou na základě záznamů vedených stranou, která je předmětem šetření, pokud tyto záznamy odpovídají obecně uznávaným zásadám účetnictví dané země a pokud je prokázáno, že tyto záznamy přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku.

Pokud náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku nejsou přiměřeně odráženy v záznamech dané strany, upraví se nebo se stanoví na základě nákladů jiných výrobců nebo vývozců v téže zemi, nebo pokud takové informace nejsou k dispozici nebo je nelze použít, na jakémkoli jiném přijatelném základě včetně informací z jiných reprezentativních trhů.

Doklady předložené pro řádné rozdělení nákladů se zohlední, pokud se prokáže, že se toto rozdělení nákladů provádí tradičním způsobem. Při nedostatku vhodnější metody se upřednostní rozdělení nákladů na základě obratu. Pokud k tomu již nedošlo při rozdělování nákladů podle tohoto pododstavce, provedou se přiměřené opravy pro neopakující se nákladové činitele, které se zanesou ve prospěch budoucí nebo současné výroby.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

Pokud jsou náklady během části období krytí nákladů ovlivněny zahájením provozu nového výrobního zařízení, které vyžaduje značné dodatečné investice, a nižšími měrami vytižení kapacity, které vyplývají ze zahájení výroby během období šetření nebo části období šetření, vezmou se za základ nákladů na zahájení výroby náklady ke konci zaváděcí fáze s přihlédnutím k výše uvedeným pravidlům rozdělování a v této výši se zahrnou pro dané období do vážených průměrných nákladů uvedených v odst. 4 druhém pododstavci. Doba trvání zaváděcí fáze se určí se zřetelem k okolnostem daného výrobce nebo vývozce, nesmí však přesáhnout přiměřenou počáteční část období na pokrytí nákladů. Pro opravu těchto nákladů během období šetření se zohlední informace o zaváděcí fázi, které se vztahují na dobu mimo období šetření, pokud jsou předloženy před inspekcemi a do tří měsíců po zahájení šetření.

6. Částky pro prodejní, správní a režijní náklady a pro zisk se stanoví na základě skutečných údajů, které vývozce nebo výrobce zaznamená při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku. Není-li to možné, lze částky stanovit na základě:

- a) váženého průměru skutečných částek, které byly zjištěny pro jiné prošetřované vývozce nebo výrobce při výrobě a prodeji obdobného výrobku na domácím trhu země původu;
 - b) skutečných částek, které daný vývozce nebo výrobce zaznamená při výrobě a prodeji zboží stejné obecné skupiny zboží na domácím trhu země původu;
 - c) jakékoli jiné rozumné metody, pokud zisk takto zjištěný není vyšší než zisk, kterého běžně dosahují jiní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu.
7. a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství⁽¹⁾ se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Unie, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená za obdobné výrobky v Unii, která se v případě nutnosti náležitě upraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. Zohlední se také lhůty. Kde je to vhodné, použije se třetí země s tržním hospodářstvím, která je předmětem stejného šetření.

Strany, které jsou předmětem šetření, jsou informovány krátce po zahájení řízení o volbě třetí země s tržním hospodářstvím a dostanou desetidenní lhůtu k vyjádření.

- b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z Čínské lidové republiky, Kazachstánu a Vietnamu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem WTO ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí v souladu s odstavci 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).
- c) Žádost podle písmene b) musí být podána písemně a musí být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, totiž že jsou splněna tato kritéria:

— společnosti rozhodují o ceně, nákladech a vstupech, například surovinách, nákladech na technologie a pracovní síly, výrobě, prodeji a investicích, na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti, přičemž náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě,

— společnosti vedou jednoznačné a jasné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používané ve všech oblastech,

⁽¹⁾ Včetně Albánie, Arménie, Ázerbájdžánu, Běloruska, Gruzie, Kyrgystánu, Moldavska, Mongolska, Severní Koreje, Tádžikistánu, Turkmenistánu a Uzbekistánu.

- výrobní náklady a finanční situace společností nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, zejména pokud jde o odpisy aktiv, jiné odpisy, směnný obchod a zaplacení započtením,
- společnosti podléhají právní úpravě úpadku a vlastnictví, která zaručuje právní jistotu a stabilitu pro fungování společností, a
- měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů.

Rozhodnutí o tom, zda výrobce splňuje kritéria uvedená v tomto písmeni, se obvykle přijme do sedmi měsíců, avšak v každém případě nejpozději osm měsíců od zahájení šetření poté, co výrobní odvětví Unie dostane možnost zaujmout stanovisko. Toto rozhodnutí platí pro celé řízení. Komise informuje členské státy o přezkumu žádostí podle písmene b) obvykle do 28 týdnů od zahájení šetření.

- d) Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 17, bude rozhodnutí podle písmen b) a c) tohoto odstavce omezeno na strany zahrnuté do šetření a na výrobce, kterému je uděleno individuální zacházení v souladu s čl. 17 odst. 3.

B. VÝVOZNÍ CENA

8. Vývozní cena je cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Unie.

9. Neexistuje-li vývozní cena nebo ukáže-li se, že vývozní cena z důvodu obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu zjistit počteně na základě ceny, za niž je dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu, nebo pokud výrobek není prodán nezávislému kupujícímu nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

V těchto případech se provedou úpravy pro všechny zisk a náklady včetně cel a daní za období mezi dovozem a novým prodejem, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena franko hranice Unie.

Položky, u nichž se provedou úpravy, zahrnují veškeré částky obvykle hrazené dovozcem, avšak placené uvnitř Unie nebo mimo ni stranami, u nichž vyšla najevo existence obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání s dovozcem nebo s vývozcem; náleží mezi ně obvyklé náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady, cla, antidumpingová cla a jiné poplatky, které je třeba zaplatit v zemi dovozu při příležitosti dovozu nebo prodeje výrobků, jakož i přiměřené rozpětí pro prodejní, správní a režijní náklady a zisk.

C. SROVNÁNÍ

10. Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

a) Fyzické vlastnosti:

Provede se úprava o rozdíly ve fyzických vlastnostech daného výrobku. Výše úpravy musí odpovídat rozumnému odhadu tržní hodnoty tohoto rozdílu.

b) Dovozní poplatky a nepřímé daně

Provede se úprava na běžnou hodnotu o částku odpovídající dovozním poplatkům nebo nepřímým daním, kterými je zatížen obdobný výrobek nebo surovina ve výrobku přítomná, pokud je určen ke spotřebě v zemi vývozu, a které nejsou u výrobku dovezeného do Unie vybrány nebo jsou vráceny.

c) Slevy z cen a množstevní rabaty

Provede se úprava o rozdíly ve slevách z cen a rabatech, včetně množstevních rabatů, pokud jsou řádně kvantifikovány a přímo souvisejí s daným prodejem. Dále se provede úprava o dodatečné slevy z cen a rabaty, pokud se žádost opírá o obvyklou praxi v předchozích obdobích včetně podmínek pro poskytnutí slev z cen nebo rabatů.

d) Obchodní úroveň

i) Úprava o rozdíly v obchodních úrovních, včetně případných rozdílů při prodeji prostřednictvím výrobců původního zařízení, se provede, pokud se u distribučního řetězce na obou trzích prokáže, že se vývozní cena včetně početně zjištěné vývozní ceny týká jiné obchodní úrovně než běžná hodnota a že rozdíl ovlivnil srovnatelnost cen, což se projevuje v trvalých a zřejmých rozdílech ve funkcích a cenách prodejců na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu. Částka úpravy vychází z tržní hodnoty rozdílu.

ii) Zvláštní úprava však může být provedena za okolností neuvedených v bodě i), pokud stávající rozdíl v obchodní úrovni nelze kvantifikovat vzhledem k neexistenci odpovídajících úrovní na domácím trhu země vývozu nebo pokud se jasně prokáže, že některé funkce se zřetelně vztahují na jiné obchodní úrovně, než jsou ty, které byly použity při srovnání.

e) Náklady na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejší náklady

Provede se úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s přemístěním daného výrobku z prostor vývozce k nezávislému kupci, pokud jsou tyto náklady zahrnuty do vyúčtovaných cen. Tyto náklady zahrnují náklady na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady.

f) Balení

Provede se úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s balením daného výrobku.

g) Poskytnutí úvěru

Provede se úprava o rozdíly v nákladech na každý úvěr poskytnutý na daný prodej, pokud je tento činitel zohledněn při stanovení účtovaných cen.

h) Náklady na službu zákazníkům

Provede se úprava o rozdíly v přímých nákladech na poskytování jistot, záruk, technické pomoci a služeb zákazníkům podle právních předpisů nebo podle kupní smlouvy.

i) Provize

Provede se úprava o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za daný prodej.

Provizí se rozumí rovněž obchodní přírážka obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatou formou provize.

j) Měnové přepočty

Vyžaduje-li srovnání cen měnový přepčet, použije se k tomu směnný kurs platný v den prodeje; je-li však prodej deviz na termínovaných trzích přímo spojen s vývozním obchodem, použije se směnný kurs použitý při termínovaném prodeji. Datum prodeje obvykle odpovídá datu faktury, avšak lze použít i datum smlouvy, objednávky nebo potvrzení objednávky, jestliže jsou tyto doklady pro zjištění věcných prodejních podmínek vhodnější. Na kolísání směnného kursu se nebere ohled a vývozcům se poskytne lhůta 60 dní, aby zohlednili trvalé kolísání směnného kursu v období šetření.

k) Jiné činitele

Úpravu lze rovněž provést o rozdíly v jiných činitelích, které nejsou uvedeny v písmenech a) až j), pokud se prokáže, že ovlivňují srovnatelnost cen ve smyslu tohoto odstavce, zejména pokud na základě rozdílu v těchto činitelích platí zákazníci na domácím trhu trvale různé ceny.

D. DUMPINGOVÉ ROZPĚTÍ

11. S výhradou příslušných ustanovení o spravedlivé srovnání se existence dumpingového rozpětí v průběhu šetření obvykle zjišťuje na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty s váženým průměrem cen všech srovnatelných vývozních obchodů do Unie nebo srovnáním jednotlivých běžných hodnot a jednotlivých vývozních cen do Unie za každý obchod. Běžná hodnota určená na základě váženého průměru však může být srovnána s cenami všech jednotlivých vývozních obchodů do Unie, jestliže se struktura vývozních cen výrazně liší mezi různými kupujícími, oblastmi nebo obdobími a jestliže by metody uvedené v první větě tohoto odstavce neodrážely v plném rozsahu dumpingové praktiky. Tento odstavec nevylučuje výběr vzorku v souladu s článkem 17.

12. Dumpingové rozpětí odpovídá částce, o níž běžná hodnota přesahuje vývozní cenu. Pokud jsou dumpingová rozpětí rozdílná, lze stanovit vážené průměrné dumpingové rozpětí.

Článek 3

Zjišťování újmy

1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení „újmou“ podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a tento pojem se vykládá v souladu s tímto článkem.

2. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a zahrnovat objektivní posouzení:

a) objemu dumpingového dovozu a jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a

b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

3. S ohledem na objem dumpingového dovozu se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení dumpingového dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dumpingového dovozu na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

4. Pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že

a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a

b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

5. Posouzení účinků dumpingového dovozu na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování; rozsahu skutečného dumpingového rozpětí a skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingový dovoz působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.

7. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dumpingovému dovozu podle odstavce 6. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří: objem a ceny dovozu, který nebyl prodáván za dumpingové ceny; snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby; restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a v Unii a hospodářská soutěž mezi nimi; rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Unie.

8. Účinky dumpingového dovozu se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné tuto výrobu vymezit, hodnotí se účinky dumpingového dovozu podle výroby nejužší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro něj lze získat potřebné informace.

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedla stav, v němž by dumping působil újmu, musí být zřetelně předvídatelná a musí hrozit bezprostředně.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno vzít v úvahu činitele, jako jsou:

- a) významná míra zvýšení objemu dumpingového dovozu na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingového dovozu do Unie, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;
- c) dovoz uskutečňovaný za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významně jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu;
- d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingový vývoz a že bez zavedení ochranných opatření vznikne podstatná újma.

Článek 4

Vymezení výrobního odvětví Unie

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii ve smyslu čl. 5 odst. 4, s těmito výjimkami:

- a) pokud jsou někteří výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo sami dovážejí výrobky označené za dumpingové, lze pojem „výrobní odvětví Unie“ vykládat tak, že se vztahuje pouze na zbývající výrobce;
- b) za mimořádných okolností může být území Unie pro spornou výrobu rozděleno na dva nebo více konkurenčních trhů a výrobci na každém jednotlivém trhu mohou být chápáni jako samostatné výrobní odvětví, pokud
 - i) výrobci na tomto trhu prodávají veškerou nebo téměř veškerou svou výrobu dotyčných výrobků na tomto trhu a

- ii) poptávka na tomto trhu není v podstatné míře uspokojována výrobci dotyčných výrobků, kteří se nacházejí jinde v Unii.

Za těchto okolností může být újma zjištěna i tehdy, pokud ji větší část celého výrobního odvětví Unie neutrpí, jestliže se dumpingový dovoz soustředí na takový izolovaný trh a působí újmu výrobcům veškeré nebo téměř veškeré výroby na tomto trhu.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s vývozcem nebo dovozcem pouze tehdy, jestliže:

- a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého;
- b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou; nebo
- c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jiným způsobem než nezávislý výrobce.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden kontroluje druhého, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Pokud se jako výrobní odvětví Unie chápou výrobci v určitém regionu, dá se vývozcům příležitost nabídnout přijetí závazků podle článku 8 týkajících se tohoto regionu. V takovýchto případech je nutno při zkoumání otázky, zda jsou opatření v zájmu Unie, zvláště přihlídnout k zájmům dotyčného regionu. Pokud není obratem nabídnut přiměřený závazek nebo pokud nastanou situace uvedené v čl. 8 odst. 9 a 10, může být uloženo prozatímní nebo konečné clo s platností pro celou Unii. V tom případě se může clo vztahovat pouze na určité výrobce nebo vývozce, je-li to proveditelné.

4. Na tento článek se použije čl. 3 odst. 8.

Článek 5

Zahájení řízení

1. S výhradou odstavce 6 se šetření ke zjištění existence, rozsahu a účinku údajného dumpingu zahajuje na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, která jedná jménem výrobního odvětví Unie.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi postoupí. Komise zašle členským státům kopii všech podnětů, které obdrží. Podnět se považuje za podaný v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí Komisí.

Pokud nebyl podán podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci dumpingu a o újmě jím způsobené výrobnímu odvětví Unie, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci dumpingu, o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovozem označeným za dumpingový a údajnou újmu. Podnět musí obsahovat tyto informace, nakolik jsou žadatelem rozumně dostupné:

- a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby obdobného výrobku žadatelem v Unii. Je-li písemný podnět podáván jménem výrobního odvětví Unie, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce obdobného výrobku v Unii (nebo svazy výrobců obdobného výrobku v Unii), a pokud je to možné, objem a hodnotu výroby obdobného výrobku v Unii připadající na tyto výrobce;

- b) úplný popis výrobku označeného za dumpingový, název dotyčné země nebo zemí původu nebo vývozu, totožnost všech známých vývozců nebo zahraničních výrobců a seznam známých osob dovážejících dotyčný výrobek;
- c) ceny, za které se výrobek označený za dumpingový prodává, pokud je určen pro spotřebu na domácích trzích země nebo zemí původu nebo vývozu, (nebo případně ceny, za které se výrobek prodává ze země nebo zemí původu nebo vývozu do třetí země nebo třetích zemí, nebo početně zjištěnou hodnotu výrobku) a vývozní ceny nebo případně ceny, za které je výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupujícímu v Unii;
- d) vývoj objemu dovozu označeného za dumpingový, účinek tohoto dovozu na ceny obdobného výrobku na trhu Unie a následný dopad dovozu na výrobní odvětví Unie, doložený příslušnými činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 3 odst. 3 a 5, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie.
3. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.
4. Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku v Unii, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí v Unii, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců Unie, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci v Unii, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Unie.
5. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Co nejdříve po obdržení podnětu s náležitými podklady a před zahájením šetření však Komise uvědomí dotčenou zemi vývozu.
6. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Unie nebo jeho jménem, uskuteční je pouze tehdy, má-li dostatečné důkazy o existenci dumpingu, újmě a příčinné souvislosti podle odstavce 2 odůvodňující zahájit šetření. Jakmile Komise určí, že je třeba takové šetření zahájit, informuje o tom členské státy.
7. Důkazy o dumpingu i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o dumpingu nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží. Řízení se nezahajuje proti zemím, z nichž dovoz tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Unie.
8. Podnět může být před zahájením šetření stažen; v tom případě se na něj hledí, jako by nebyl podán.
9. Pokud je zřejmé, že existuje dostatek důkazů, které opravňují k zahájení řízení, učiní tak Komise během 45 dnů ode dne podání podnětu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jsou-li předložené důkazy nedostatečné, je o tom žadatel vyrozuměn do 45 dnů ode dne, kdy byl podnět podán Komisi. Komise informuje členské státy o posouzení podnětu, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byl podnět podán.
10. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace.

Stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlédnout při šetření. Současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí v souladu s čl. 6 odst. 5.

11. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zástupce země vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdržení podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.
12. Antidumpingové šetření není překážkou pro celní odbavení výrobků.

Článek 6

Šetření

1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně.

Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení.

K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

2. Stranám, které v rámci antidumpingového šetření obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná běžet dnem obdržení dotazníku, přičemž se má za to, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán vývozcí nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení náležitě odůvodnit zvláštními okolnostmi.

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členským státům, pokud nejsou důvěrné; v opačném případě postoupí shrnutí, které nemá důvěrnou povahu.

4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců v Unii, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námitky.

Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, bude poskytnuto slyšení, pokud o ně písemně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a přitom prokáží, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčení, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

6. Požádají-li o to dovozci, vývozci, zástupci vlády země vývozu a žadatelé, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, bude jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují opačné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty.

Při poskytování těchto příležitostí musí být přihlédnuto k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran.

Strany nejsou povinny se setkání účastnit a jejich nepřítomnost není na újmu jejich práv.

K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce Komise přihlédne pouze tehdy, jsou-li jí později potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédne, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 18 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do patnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření.

Článek 7

Prozatímní opatření

1. Prozatímní clo může být uloženo, jestliže:

- a) bylo zahájeno řízení v souladu s článkem 5;
- b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska v souladu s čl. 5 odst. 10;
- c) bylo předběžně zjištěno, že došlo k dumpingu a že tím je výrobnímu odvětví Unie působena újma; a
- d) je v zájmu Unie zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

2. Výše prozatímního antidumpingového cla nesmí překročit předběžně zjištěné dumpingové rozpětí a musí být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

3. Prozatímní clo se zajišťuje jistotou a propuštění dotčených výrobků do volného oběhu v Unii je podmíněno jejím složením.

4. Komise přijímá prozatímní opatření postupem podle čl. 15 odst. 4.

5. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky podle odstavce 1, rozhodne Komise do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti o tom, zda má být uloženo prozatímní antidumpingové clo.

6. Prozatímní clo se ukládá nejdéle na dobu šesti měsíců, která může být prodloužena o další tři měsíce, nebo může být uloženo na devět měsíců. Tato doba může být prodloužena nebo stanovena na devět měsíců, pouze pokud vývozci představující významný podíl daného odvětví o to požádají nebo nevnesou námitky po oznámení Komise.

Článek 8

Závazky

1. Pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingů a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny, takže je Komise přesvědčena, že poškozující účinek dumpingů tím je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti těchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 9 odst. 4 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání dumpingového rozpětí, a mělo by být nižší než dumpingové rozpětí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

2. Závazky může navrhnout Komise, ale žádný vývozce je není povinen přijmout. Skutečností, že vývozci nenabídlí takové závazky nebo nepřijali výzvu, aby tak učinili, nesmí být dotčeno šetření věci.

Může však být zjištěno, že pravděpodobnost vzniku újmy je vyšší, jestliže bude dumpingový dovoz pokračovat. Závazky lze od zemí nebo vývozců požadovat a přijímat pouze tehdy, pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingů a jím způsobené újmy.

Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději na konci období, v němž mohou být předložena stanoviska podle čl. 20 odst. 5.

3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických. Dotčenému vývozci mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.

5. Pokud jsou závazky přijaty, šetření se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3.

6. Pokud jsou přijaty závazky, dokončí se šetření o dumpingů a újmě obvyklým způsobem. Pokud se v tomto případě zjistí, že nedošlo k dumpingů nebo újmě, závazek automaticky zaniká, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. V takovém případě je možno požadovat, aby závazek zůstal v platnosti po přiměřenou dobu.

Pokud se zjistí, že došlo k dumpingu a újmě, zůstává závazek v platnosti v souladu s přijatými podmínkami a tímto nařízením.

7. Komise může požadovat od vývozce, jehož závazek byl přijat, aby ji pravidelně informoval o plnění tohoto závazku a aby jí umožnil ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

8. Pokud jsou závazky určitých vývozců přijaty v průběhu šetření, má se pro účely článku 11 za to, že nabývají účinku dnem, kdy bylo ukončeno šetření ohledně dané země vývozu.

9. Jestliže některá strana závazky poruší nebo odvolá nebo jestliže Komise odvolá přijetí závazku, zruší Komise přijetí daného závazku rozhodnutím nebo nařízením poté, co je dotčenému vývozci dána příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy závazek sám odvolal, a automaticky se uplatní prozatímní clo uložené Komisí v souladu s článkem 7 nebo konečné clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 4. Pokud se Komise rozhodne odvolat přijetí závazku, informuje o tom členské státy.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokládají porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti.

Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Na základě nejspolehlivějších dostupných informací může být v souladu s článkem 7 uloženo prozatímní clo, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo v případě porušení nebo odvolání závazku a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, nebylo ukončeno.

Článek 9

Zastavení řízení bez přijetí opatření; uložení konečného cla

1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.
2. Pokud není nutno přijmout žádná ochranná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3.
3. U řízení zahájených podle čl. 5 odst. 9 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dotyčného dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 5 odst. 7. Stejně řízení se neprodleně zastaví, pokud je zjištěno, že dumpingové rozpětí vyjádřené jako procentní podíl z vývozní ceny činí méně než 2 %, přičemž je-li dumpingové rozpětí pro jednotlivé vývozce nižší než 2 %, zastaví se ve vztahu k nim pouze šetření a tito vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu podle článku 11 pro danou zemi.
4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, uloží Komise přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 konečné antidumpingové clo. Pokud byla uložena prozatímní cla, zahájí Komise tento postup nejpozději jeden měsíc před tím, než tato cla pozbudou platnosti.

Výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí a měla by být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

5. Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že je dumpingový a způsobuje újmu, s výjimkou dovozu krytého závazky podle tohoto nařízení.

V nařízení o uložení antidumpingových opatření se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, pro danou dodavatelskou zemi. Dodavatelé, kteří jsou právně odlišní od ostatních dodavatelů nebo právně odlišní od dotyčného státu, však mohou být pro účely stanovení cla považováni za jediný subjekt. V případě použití tohoto pododstavce může být přihlédnuto k takovým faktorům, jako je existence strukturálních a podnikových vazeb mezi dodavateli a státem nebo mezi dodavateli navzájem, kontrola nebo podstatný vliv státu, pokud jde o stanovování cen a produkci, nebo hospodářská struktura dodavatelské země.

6. Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 17, nesmí být antidumpingové clo uloženo na dovoz od vývozců nebo výrobců, kteří se přihlásili v souladu s článkem 17, ale nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí stanovené s ohledem na strany tvořící vzorek, a to bez ohledu na to, zda je běžná hodnota pro tyto strany stanovena na základě čl. 2 odst. 1 až 6, nebo čl. 2 odst. 7 písm. a).

Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k rozpětím, která jsou nulová nebo zanedbatelná nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 18.

Na dovoz vývozců nebo výrobců, kterým bylo postupem podle článku 17 uděleno individuální zacházení, se uloží individuální clo.

Článek 10

Zpětná působnost

1. Prozatímní opatření a konečné antidumpingové clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí rozhodnutí přijaté podle čl. 7 odst. 1 nebo čl. 9 odst. 4 v platnost, s výhradou výjimek uvedených v tomto nařízení.

2. Pokud je uloženo prozatímní clo a pokud je s konečnou platností zjištěno, že existuje dumping a újma, rozhodne Komise nezávisle na otázce, zda je třeba uložit konečné antidumpingové clo, o tom, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno.

„Újmou“ se pro tento účel nerozumí závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie ani hrozba podstatné újmy, pokud není zjištěno, že by z hrozby újmy bez uplatnění prozatímních opatření skutečně vznikla podstatná újma. Ve všech ostatních případech takovéto hrozby nebo zpoždění se prozatímní částky uvolní a konečné clo může být uloženo pouze ode dne konečného zjištění hrozby újmy nebo závažného zpoždění.

3. Je-li konečné antidumpingové clo vyšší než prozatímní clo, rozdíl mezi oběma cly se nevyměří a nevybere. Je-li konečné clo nižší než prozatímní clo, výše cla se nově vypočte. Je-li konečné zjištění negativní, prozatímní clo se nepotvrdí.

4. Konečné antidumpingové clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření, pokud:

a) byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 14 odst. 5;

b) Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko;

- c) u daného výrobku již dříve po delší období existoval dumping nebo dovozce o dumpingu věděl nebo měl vědět, pokud jde o rozsah dumpingu a předpokládanou nebo skutečnou újmu; a
- d) vedle výše vývozu, která způsobila újmu během šetřeného období, došlo k podstatnému zvýšení vývozu, které s ohledem na čas a objem, jakož i další okolnosti, může vážně ohrozit nápravný účinek uloženého konečného antidumpingového cla.
5. Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 14 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.

Článek 11

Platnost, přezkum a vrácení cla

1. Antidumpingové clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku dumpingu, jenž působí újmu.
2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky na trhu naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu.

V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zástupcům země vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení dumpingu a újmy.

Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci v Unii oprávněni podat nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období žádost o přezkum v souladu s druhým pododstavcem. Zveřejní se rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření podle tohoto odstavce.

3. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců v Unii, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.

V rámci šetření podle tohoto odstavce může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně dumpingu a újmy podstatně změnily nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 3. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihledne ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.

4. Přezkum může být rovněž proveden za účelem zjištění individuálních dumpingových rozpětí pro nové vývozce v dané zemi vývozu, z níž nebyl vyvážen výrobek během období šetření, na jehož základě byla opatření přijata.

Přezkum se zahájí, pokud nový vývozců nebo výrobce může prokázat, že není ve spojení se žádným z vývozců nebo výrobců v zemi vývozu, jehož výrobky podléhají antidumpingovým opatřením, a že skutečně vyvážel dotčené výrobky do Unie po období šetření, nebo pokud může prokázat, že se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

Zrychlený přezkum u nového vývozce se zahájí a provede poté, co byla výrobcům v Unii dána příležitost se k věci vyjádřit. Nařízením Komise, kterým se přezkum zahajuje, se zruší platné clo pro daného nového vývozce a nařízení ukládající toto clo se náležitě změní, přičemž se stanoví, že dovoz bude podléhat celní evidenci v souladu s čl. 14 odst. 5, aby se zajistilo, že antidumpingové clo může být uloženo se zpětnou působností ode dne zahájení přezkumu, pokud výsledkem přezkumu u dotyčného vývozce bude zjištění existence dumpingu.

Tento odstavec se nepoužije, pokud bylo clo uloženo podle čl. 9 odst. 6.

5. Na přezkumy prováděné podle odstavců 2, 3 a 4 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách.

Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle odstavců 2 a 3 se v každém případě ukončí do patnácti měsíců od zahájení.

Přezkum podle odstavce 4 se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Je-li přezkum prováděný podle odstavce 2 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle odstavce 3 ve stejném řízení, ukončí se přezkum podle odstavce 3 současně s přezkumem podle odstavce 2.

Pokud není šetření ukončeno ve lhůtách stanovených ve druhém, třetím a čtvrtém pododstavci, opatření

- pozbývají platnosti v případě šetření podle odstavce 2,
- pozbývají platnosti v případě souběžných šetření podle odstavců 2 a 3, pokud bylo šetření podle odstavce 2 zahájeno v době, kdy probíhalo šetření podle odstavce 3 ve stejném řízení, nebo pokud byla tato šetření zahájena zároveň, nebo
- zůstávají v platnosti beze změny v případě šetření podle odstavců 3 a 4.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o pozbytí platnosti nebo o zachování opatření podle tohoto odstavce.

6. Přezkumy podle tohoto článku zahajuje Komise. O tom, zda zahájí přezkum podle odstavce 2 tohoto článku, rozhodne Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2. Jakmile hospodářský subjekt nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení přezkumu podle odstavců 3 a 4 tohoto článku, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je třeba přezkoumat nutnost zachování opatření, informuje o tom členské státy.

Pokud to výsledky přezkumu odůvodňují, opatření se přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 zruší, ponechají v platnosti podle odstavce 2 tohoto článku, anebo zruší, ponechají v platnosti nebo změní podle odstavců 3 a 4 tohoto článku.

Jsou-li opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak ne pro celou zemi, zůstávají tito vývozci předmětem řízení a mohou být automaticky znovu šetřeni při jakémkoli dalším přezkumu prováděném u dané země podle tohoto článku.

7. Pokud přezkum opatření podle odstavce 3 stále probíhá ke konci doby platnosti opatření, jak je vymezena v odstavci 2, rozšíří se tento přezkum na okolnosti uvedené v odstavci 2.

8. Aniž je dotčen odstavec 2, může dovozce požádat o vrácení vybraného cla, pokud se prokáže, že dumpingové rozpětí, na jejichž základě bylo clo zapláceno, bylo odstraněno nebo sníženo natolik, že je nižší než platné clo.

Žádost o vrácení zaplaceného antidumpingového cla podává dovozce Komisi. Žádost se podává prostřednictvím členského státu, na jehož území byly výrobky propuštěny do volného oběhu, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy příslušný orgán řádně vyměřil částku uloženého konečného cla, nebo ode dne, kdy příslušný orgán rozhodl o konečném vybrání částek zajištěných v podobě prozatímního cla. Členské státy postoupí žádost neprodleně Komisi.

Žádost o vrácení zaplaceného cla se považuje za náležitě odůvodněnou, pokud obsahuje přesné údaje o částce antidumpingového cla, o jejíž vrácení se žádá, a všechny celní doklady týkající se výpočtu a zaplacení této částky. K ní je třeba pro posuzované období přiložit doklady o běžných hodnotách a vývozních cenách v Unii pro vývozce nebo výrobce, na které se clo vztahuje. Není-li dovozce ve spojení s daným vývozcem nebo výrobcem a nejsou-li tyto informace ihned dostupné nebo odmítá-li vývozce nebo výrobce tyto informace dovozci poskytnout, musí žádost obsahovat prohlášení vývozce nebo výrobce o tom, že dumpingové rozpětí bylo sníženo nebo odstraněno, jak je stanoveno v tomto článku, a že příslušné důkazy předloží Komisi. Pokud vývozce nebo výrobce nepředloží tyto důkazy v přiměřené lhůtě, žádost se zamítne.

Komise rozhodne, zda a v jakém rozsahu má být žádosti vyhověno, nebo může kdykoli rozhodnout o zahájení prozatímního přezkumu; informace a závěry vyplývající z přezkumu provedeného podle ustanovení platných pro prozatímní přezkum využije ke zjištění, zda a v jakém rozsahu je vrácení cla oprávněné. Jakmile Komise dokončí posouzení žádosti, informuje o tom členské státy.

Zaplacené clo se vrátí obvykle ve lhůtě dvanácti měsíců a v žádném případě ne později než osmnácti měsíců ode dne, kdy dovozce výrobku, na nějž je uloženo antidumpingové clo, podá náležitě odůvodněnou žádost o vrácení zaplaceného cla.

Schválené vrácení zaplaceného cla provedou členské státy obvykle ve lhůtě 90 dnů od vydání rozhodnutí Komise.

9. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného cla prováděných podle tohoto článku postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na článek 2, a zejména na odstavce 11 a 12 uvedeného článku, a s ohledem na článek 17 stejným způsobem jako při šetření, které vedlo k uložení cla.

10. Při jakémkoli šetření prováděném podle tohoto článku Komise přezkoumá spolehlivost vývozních cen v souladu s článkem 2. Pokud je však rozhodnuto o početním zjištění vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9, vypočte se bez odečtení částky zaplacených antidumpingových cel, pokud jsou předloženy nezvratné důkazy, že clo je řádně zohledněno v cenách dalšího prodeje a v pozdějších kupních cenách v Unii.

Článek 12

Absorpce

1. Pokud výrobní odvětví Unie nebo jiná zúčastněná strana předloží, obvykle do dvou let od vstupu opatření v platnost, dostatečné informace o tom, že se po skončení období původního šetření a před zavedením nebo po zavedení opatření vývozní ceny snížily nebo že opatření nevedla k žádnému nebo vedla jen k nedostatečnému zvýšení cen při dalším prodeji nebo pozdějších prodejních cen dováženého výrobku v Unii, může Komise opět zahájit šetření, aby bylo posouzeno, zda měla opatření na výše uvedené ceny účinek. Jakmile zúčastněná strana předloží dostatečné informace, které odůvodňují opětovné zahájení šetření, a Komise dokončí jejich posouzení, informuje o tom členské státy.

Šetření může být rovněž nově zahájeno za podmínek uvedených v prvním pododstavci z podnětu Komise nebo na žádost členského státu.

2. Během nového šetření podle tohoto článku obdrží vývozci, dovozci a výrobci v Unii příležitost vysvětlit situaci ohledně cen při dalším prodeji a pozdějších kupních cen. Dospěje-li se k závěru, že opatření mělo vést ke zvýšení cen, vývozní ceny se znovu zjistí v souladu s článkem 2 tak, aby se odstranila újma dříve zjištěná podle článku 3, a nově se vypočtou dumpingová rozpětí s přihlédnutím k nově zjištěným vývozním cenám. Pokud se zjistí, že podmínky čl. 12 odst. 1 jsou splněny v důsledku poklesu vývozních cen po skončení období původního šetření a před zavedením nebo po zavedení opatření, mohou být dumpingová rozpětí nově vypočtena s přihlédnutím k těmto nižším vývozním cenám.

3. Pokud se v novém šetření podle tohoto článku zjistí zvýšený dumping, může Komise na základě nově zjištěných vývozních cen přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 platná opatření změnit. Výše antidumpingového cla uloženého podle tohoto článku nesmí převýšit dvojnásobek původně uložené výše cla.

4. Příslušná ustanovení článků 5 a 6 se použijí na každé nové šetření podle tohoto článku, avšak toto šetření provede urychleně a obvykle se ukončí do šesti měsíců po zahájení nového šetření. Nové šetření se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Pokud nové šetření není ukončeno ve lhůtách stanovených v prvním pododstavci, opatření zůstávají v platnosti beze změny. V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o zachování opatření podle tohoto odstavce.

5. Údajné změny běžné hodnoty se berou v úvahu pro účely tohoto článku pouze tehdy, pokud Komise obdrží úplné a řádně doložené informace o změnách běžných hodnotách ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení šetření. Zahrnuje-li šetření přezkum běžných hodnot, může být dovoz až do ukončení nového šetření předmětem celní evidence v souladu s čl. 14 odst. 5.

Článek 13

Obcházení

1. Antidumpingová cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

Antidumpingová cla, která nesmějí převýšit zbytkové antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 5, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Unii nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Unii způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že nápravné účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžné hodnoty určené dříve pro obdobný výrobek, v případě nutnosti v souladu s článkem 2.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené ve třetím pododstavci zahrnují mimo jiné:

- a) mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadal pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti;
- b) zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí;
- c) případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Unie prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky;
- d) za podmínek uvedených v odstavci 2 montáž součástí při montážní operaci v Unii nebo třetí zemi.

2. Montáž v Unii nebo ve třetí zemi se považuje za obcházení platných opatření, pokud

- a) montáž začala nebo byla značně rozšířena po zahájení antidumpingového šetření nebo těsně před jeho zahájením a použité díly pocházejí ze země, na niž se vztahují opatření;
- b) hodnota těchto dílů činí nejméně 60 % celkové hodnoty částí montovaného výrobku; za obcházení se však nepovažuje případ, kdy hodnota přidaná během montáže nebo kompletace činí více než 25 % celkových výrobních nákladů; a
- c) nápravný účinek cla je narušen cenami nebo množstvími montovaných obdobných výrobků a existují důkazy o dumpingu ve vztahu k běžným hodnotám určeným dříve pro obdobné nebo stejné výrobky.

3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1. Šetření se zahájí nařízením Komise, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz v souladu s čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Jakmile zúčastněná strana nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení šetření, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je nutné šetření zahájit, informuje o tom členské státy.

Šetření provádí Komise. Komisi při tom mohou být nápomocny celní orgány a šetření musí být ukončeno do devíti měsíců.

Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokáží, že působnost opatření má být rozšířena, učiní tak Komise přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3. Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo vyžadovat složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

4. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození.

Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Unie, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením.

Tato osvobození se uděluje rozhodnutím Komise a platí po dobu a za podmínek v něm uvedených. Jakmile Komise dokončí posouzení, informuje o tom členské státy.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 11 odst. 4, je možné udělit osvobození rovněž po ukončení šetření vedoucího k rozšíření působnosti opatření.

Pokud uplynul alespoň jeden rok od rozšíření působnosti opatření a počet stran žádajících nebo potenciálně žádajících o osvobození je významný, může Komise rozhodnout o zahájení přezkumu rozšířené působnosti opatření. Tento přezkum se provádí v souladu s ustanoveními čl. 11 odst. 5 platnými pro přezkum podle čl. 11 odst. 3.

5. Tímto článkem není dotčeno běžné uplatňování platných celních předpisů.

Článek 14

Obecná ustanovení

1. Prozatímní nebo konečné antidumpingové clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek stanovených v nařízení o uložení daného cla. Toto clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích obvykle vyměřovaných při dovozu.

Na jeden výrobek nesmí být současně uloženo antidumpingové i vyrovnávací clo, aby se napravila táž situace, která vzniká dumpingem nebo poskytnutím vývozní subvence.

2. Nařízení o uložení prozatímního nebo konečného antidumpingového cla a nařízení nebo rozhodnutí o přijetí závazků nebo o zastavení šetření nebo řízení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato nařízení nebo rozhodnutí obsahují zejména jména vývozců, je-li to možné, nebo dotčených zemí, popis výrobku a shrnutí skutečností a úvah, o něž se opírají zjištění o dumpingu a újmě, přičemž se bere v úvahu nutnost chránit důvěrné informace. Kopie nařízení nebo rozhodnutí se v každém případě zašle známým účastníkům řízení. Tento odstavec se použije obdobně i na přezkum.

3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud se jedná o společnou definici pojmu původ výrobku obsaženou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹⁾.

4. V zájmu Unie může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 rozhodnutím pozastavit na dobu devíti měsíců použitelnost opatření přijatých podle tohoto nařízení. Pozastavení může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 prodloužit o další dobu, která nesmí překročit jeden rok.

Použitelnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že se podmínky na trhu dočasně změnily natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení obnovila újma, a za předpokladu, že výrobnímu odvětví Unie byla dána příležitost se k věci vyjádřit a že se k tomuto vyjádření přihlédlo. Použitelnost opatření může být kdykoliv obnovena poradním postupem podle čl. 15 odst. 2, pokud pominou důvody jejího pozastavení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

5. Komise může poté, co včas informovala členské státy, vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence. Celní evidenci dovozu lze zavést na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Unie. Celní evidence se zavádí nařízením, které blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.

6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši cla vybraného na základě tohoto nařízení.

7. Aniž je dotčen odstavec 6, může Komise požádat členské státy v jednotlivých případech, aby poskytly informace nutné pro účinné sledování uplatňování opatření. V této souvislosti se použije čl. 6 odst. 3 a 4. Na všechny informace předané členskými státy podle tohoto článku se vztahuje čl. 19 odst. 6.

Článek 15

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.
5. Je-li použito písemného postupu podle čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011 pro přijetí konečných opatření podle odstavce 3 tohoto článku nebo pro přijetí rozhodnutí o zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 6 tohoto nařízení, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá většina členů výboru definovaná v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření projednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá prostá většina členů výboru. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření neprojednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.
6. Výbor se může zabývat všemi záležitostmi týkajícími se uplatňování tohoto nařízení, které mu předloží Komise, nebo pokud o to požádá členský stát. Členské státy mohou požadovat informace a mohou si vyměňovat názory s výborem nebo přímo s Komisí.

Článek 16

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o dumpingu a způsobené újmě. Bez řádné a včasné odpovědi se Komise může rozhodnout, že inspekci na místě neprovede.

2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, oznámí orgánům země vývozu názvy a adresy podniků, v nichž mají inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.
3. Dotčeným podnikům se oznámí, jaké druhy informací mají být při inspekci na místě ověřovány a které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.
4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

Článek 17

Výběr vzorku

1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.
2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.
3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočte se nicméně individuální dumpingové rozpětí pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.
4. Pokud se provádí výběr reprezentativního vzorku a některé nebo všechny vybrané strany nejsou ochotny spolupracovat v míře, která může podstatně ovlivnit výsledek šetření, může být proveden nový výběr.

Pokud je spolupráce ve významné míře stále nedostatečná nebo pokud z časových důvodů nelze vybrat nový reprezentativní vzorek, použijí se příslušná ustanovení článku 18.

Článek 18

Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.

2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odepření spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou dodatečnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédně, pokud nedostatky neúměrně neztěžují učinění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

5. Pokud se závěry, včetně určení běžné hodnoty, opírají o odstavec 1, včetně informací obsažených v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací získaných v průběhu šetření od jiných účastníků řízení.

Tyto informace mohou případně obsahovat relevantní údaje o světovém trhu nebo o jiných reprezentativních trzích.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může být pro něj výsledek šetření méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 19

Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací informace získal) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.

2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tito účastníci prohlásit, že zpracování shrnutí určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.

3. Pokud se žádost o důvěrné zacházení jeví neodůvodněná a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani souhlasit s jejím poskytnutím v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrné zacházení s informacemi nesmějí být odmítány svévolně.

4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací musí být brány v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně jejich obchodních tajemství.

5. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele. Informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy a interní dokumenty poskytované úřady Unie nebo členských států se nesdělují, s výjimkou zvláštních případů uvedených v tomto nařízení.

6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány.

Tímto odstavcem není dotčeno použití informací, které byly získány v souvislosti s jedním šetřením, k zahájení dalších šetření v rámci stejného řízení ve vztahu k dotčenému výrobku.

Článek 20

Poskytování informací

1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.
2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.
3. Žádost o poskytnutí konečných informací uvedená v odstavci 2 musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní clo, mohou strany požádat o poskytnutí konečných informací ve lhůtě stanovené Komisí.
4. Konečné informace se poskytují písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před zahájením řízení podle článku 9, přičemž se řádně přihlídnou k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.

5. K připomínkám vzneseným po poskytnutí konečných informací lze přihlídnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém jednotlivém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů. Pokud musí být poskytnuty dodatečné konečné informace, může být stanovena kratší lhůta.

Článek 21

Zájem Unie

1. Ke zjištění, zda je v zájmu Unie přijmout určitá opatření, musí být komplexně posouzeny všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů. Zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření určená na základě zjištěného dumpingu a újmy nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Unie.
2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlídnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového šetření přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhová, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Unie.
4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou předložit svá stanoviska k uplatňování jakéhokoli prozatímního cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato stanoviska obdržena do 25 dnů ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.
5. Komise posoudí všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto přezkumu a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí výboru uvedenému v článku 15 jakožto součást návrhu opatření předloženého podle článku 9. K názorům vyjádřeným ve výboru by Komise měla přihlédnout za podmínek stanovených nařízením (EU) č. 182/2011.
6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet konečná rozhodnutí. Tyto informace se poskytují v co nejširší míře, aniž je dotčeno jakékoli pozdější rozhodnutí Komise.
7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.

Článek 22

Závěrečná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno použití:

- a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi;
- b) právních předpisů Unie v oblasti zemědělství a nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ⁽¹⁾, (ES) č. 614/2009 ⁽²⁾ a (ES) č. 1216/2009 ⁽³⁾. Toto nařízení se použije doplňkově k uvedeným nařízením a odchylně od jejich ustanovení, která vylučují uložení antidumpingových cel;
- c) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994.

Článek 23

Zpráva

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o uplatňování a provádění tohoto nařízení a vezme přitom náležitý ohled na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 19. Zpráva obsahuje informace o uplatňování prozatímních a konečných opatření, o zastavení šetření bez přijetí opatření, o nových šetřeních, o přezkumech a inspekcích na místě a o činnosti různých orgánů odpovědných za sledování uplatňování tohoto nařízení a za plnění závazků, které z něho vyplývají.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ze dne 7. listopadu 2006 o glukose a laktose (Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ze dne 7. července 2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Evropský parlament může ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy Komise tuto zprávu předloží, pozvat Komisi na zvláštní schůzi svého příslušného výboru, aby přednesla a objasnila veškeré otázky spojené s uplatňováním tohoto nařízení.
3. Komise tuto zprávu zveřejní do šesti měsíců po jejím předložení Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 24

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1225/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 25

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 8. června 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

—

PŘÍLOHA I

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÉ ZMĚNY

Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009

(Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012

(Úř. věst. L 237, 3.9.2012, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1168/2012

(Úř. věst. L 344, 14.12.2012, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

Pouze bod 22 přílohy

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1)

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Články 1 až 4	Články 1 až 4
Čl. 5 odst. 1 až 9	Čl. 5 odst. 1 až 9
Čl. 5 odst. 10 první věta	Čl. 5 odst. 10 první pododstavec
Čl. 5 odst. 10 druhá a třetí věta	Čl. 5 odst. 10 druhý pododstavec
Čl. 5 odst. 11 a 12	Čl. 5 odst. 11 a 12
Čl. 6 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 6 odst. 1 první pododstavec
Čl. 6 odst. 1 třetí věta	Čl. 6 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 1 čtvrtá věta	Čl. 6 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2
Čl. 6 odst. 3 první věta	Čl. 6 odst. 3 první pododstavec
Čl. 6 odst. 3 druhá věta	Čl. 6 odst. 3 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 3 třetí věta	Čl. 6 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 4 první věta	Čl. 6 odst. 4 první pododstavec
Čl. 6 odst. 4 druhá věta	Čl. 6 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 4 třetí věta	Čl. 6 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 5	Čl. 6 odst. 5
Čl. 6 odst. 6 první věta	Čl. 6 odst. 6 první pododstavec
Čl. 6 odst. 6 druhá věta	Čl. 6 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 6 třetí věta	Čl. 6 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 6 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 6 odst. 6 čtvrtý pododstavec
Čl. 6 odst. 7 první věta	Čl. 6 odst. 7 první pododstavec
Čl. 6 odst. 7 druhá věta	Čl. 6 odst. 7 druhý pododstavec
Čl. 6 odst. 8 a 9	Čl. 6 odst. 8 a 9
Čl. 7 odst. 1 první věta	Čl. 7 odst. 1 první pododstavec
Čl. 7 odst. 1 druhá věta	Čl. 7 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 7 odst. 2 až 5	Čl. 7 odst. 2 až 5
Čl. 7 odst. 7	Čl. 7 odst. 6
Čl. 8 odst. 1 první věta	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
Čl. 8 odst. 1 druhá věta	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 1 třetí věta	Čl. 8 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 8 odst. 2 první a druhá věta	Čl. 8 odst. 2 první pododstavec
Čl. 8 odst. 2 třetí a čtvrtá věta	Čl. 8 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 2 pátá věta	Čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Čl. 8 odst. 3, 4 a 5	Čl. 8 odst. 3, 4 a 5
Čl. 8 odst. 6 první a druhá věta	Čl. 8 odst. 6 první pododstavec
Čl. 8 odst. 6 třetí věta	Čl. 8 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 7 a 8	Čl. 8 odst. 7 a 8
Čl. 8 odst. 9 první pododstavec	Čl. 8 odst. 9 první pododstavec
Čl. 8 odst. 9 druhý pododstavec první a druhá věta	Čl. 8 odst. 9 druhý pododstavec
Čl. 8 odst. 9 druhý pododstavec třetí věta	Čl. 8 odst. 9 třetí pododstavec
Čl. 8 odst. 10	Čl. 8 odst. 10
Čl. 9 odst. 1, 2 a 3	Čl. 9 odst. 1, 2 a 3
Čl. 9 odst. 4 první věta	Čl. 9 odst. 4 první pododstavec
Čl. 9 odst. 4 druhá věta	Čl. 9 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 5	Čl. 9 odst. 5
Čl. 9 odst. 6 první věta	Čl. 9 odst. 6 první pododstavec
Čl. 9 odst. 6 druhá věta	Čl. 9 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 9 odst. 6 třetí věta	Čl. 9 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 10 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 10 odst. 2 první věta	Čl. 10 odst. 2 první pododstavec
Čl. 10 odst. 2 druhá a třetí věta	Čl. 10 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 10 odst. 3	Čl. 10 odst. 3
Čl. 10 odst. 4 návětí	Čl. 10 odst. 4 návětí a písmena a) a b)
Čl. 10 odst. 4 písm. a)	Čl. 10 odst. 4 písm. c)
Čl. 10 odst. 4 písm. b)	Čl. 10 odst. 4 písm. d)
Čl. 10 odst. 5	Čl. 10 odst. 5
Čl. 11 odst. 1 až 4	Čl. 11 odst. 1 až 4
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec první věta	Čl. 11 odst. 5 první pododstavec
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec druhá a třetí věta	Čl. 11 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 5 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 5 první pododstavec pátá věta	Čl. 11 odst. 5 čtvrtý pododstavec
Čl. 11 odst. 5 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 5 pátý pododstavec
Čl. 11 odst. 5 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 5 šestý pododstavec
Čl. 11 odst. 6 první, druhá a třetí věta	Čl. 11 odst. 6 první pododstavec
Čl. 11 odst. 6 čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 11 odst. 6 pátá věta	Čl. 11 odst. 6 třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 7	Čl. 11 odst. 7

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Čl. 11 odst. 8 první, druhý a třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 8 první, druhý a třetí pododstavec
Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec první a druhá věta	Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec
Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec třetí věta	Čl. 11 odst. 8 pátý pododstavec
Čl. 11 odst. 8 čtvrtý pododstavec čtvrtá věta	Čl. 11 odst. 8 šestý pododstavec
Čl. 11 odst. 9 a 10	Čl. 11 odst. 9 a 10
Článek 12	Článek 12
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec první věta	Čl. 13 odst. 1 první pododstavec
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec druhá věta	Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 1 první pododstavec třetí věta	Čl. 13 odst. 1 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 1 čtvrtý pododstavec
Čl. 13 odst. 2 a 3	Čl. 13 odst. 2 a 3
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec první věta	Čl. 13 odst. 4 první pododstavec
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec druhá věta	Čl. 13 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec třetí věta	Čl. 13 odst. 4 třetí pododstavec
Čl. 13 odst. 4 první pododstavec čtvrtá věta	Čl. 13 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 druhý pododstavec	Čl. 13 odst. 4 pátý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 třetí pododstavec	Čl. 13 odst. 4 šestý pododstavec
Čl. 13 odst. 4 čtvrtý pododstavec	Čl. 13 odst. 4 sedmý pododstavec
Čl. 13 odst. 5	Čl. 13 odst. 5
Čl. 14 odst. 1 první a druhá věta	Čl. 14 odst. 1 první pododstavec
Čl. 14 odst. 1 třetí věta	Čl. 14 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 2 první věta	Čl. 14 odst. 2 první pododstavec
Čl. 14 odst. 2 druhá, třetí a čtvrtá věta	Čl. 14 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 3	Čl. 14 odst. 3
Čl. 14 odst. 4 první a druhá věta	Čl. 14 odst. 4 první pododstavec
Čl. 14 odst. 4 třetí a čtvrtá věta	Čl. 14 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 14 odst. 5, 6 a 7	Čl. 14 odst. 5, 6 a 7
Články 15 a 16	Články 15 a 16
Čl. 17 odst. 1, 2 a 3	Čl. 17 odst. 1, 2 a 3
Čl. 17 odst. 4 první věta	Čl. 17 odst. 4 první pododstavec
Čl. 17 odst. 4 druhá věta	Čl. 17 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 1 první věta	Čl. 18 odst. 1 první pododstavec
Čl. 18 odst. 1 druhá věta	Čl. 18 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 18 odst. 1 třetí věta	Čl. 18 odst. 1 třetí pododstavec

Nařízení (ES) č. 1225/2009	Toto nařízení
Čl. 18 odst. 2 až 6	Čl. 18 odst. 2 až 6
Čl. 19 odst. 1 až 5	Čl. 19 odst. 1 až 5
Čl. 19 odst. 6 první věta	Čl. 19 odst. 6 první pododstavec
Čl. 19 odst. 6 druhá věta	Čl. 19 odst. 6 druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 1, 2 a 3	Čl. 20 odst. 1, 2 a 3
Čl. 20 odst. 4 první, druhá a třetí věta	Čl. 20 odst. 4 první pododstavec
Čl. 20 odst. 4 čtvrtá věta	Čl. 20 odst. 4 druhý pododstavec
Čl. 20 odst. 5	Čl. 20 odst. 5
Články 21 a 22	Články 21 a 22
Článek 22a	Článek 23
Článek 23	Článek 24
Článek 24	Článek 25
Příloha I	—
Příloha II	—
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/1037**ze dne 8. června 2016****o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie
(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ⁽³⁾ bylo podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Příloha 1 A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (dále jen „Dohoda o WTO“) obsahuje mimo jiné Všeobecnou dohodu o clech a obchodu (dále jen „GATT 1994“), Dohodu o zemědělství, Dohodu o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 a Dohodu o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (dále jen „dohoda o subvencích“).
- (3) S cílem zajistit řádné a transparentní uplatňování pravidel dohody o subvencích by měla být její ustanovení co nejvíce přejata do právních předpisů Unie.
- (4) Dále je vhodné dostatečně podrobně objasnit, podle jakých hledisek se určí existence subvence, podle jakých zásad se použije vyrovnávací clo (zejména jedná-li se o specifickou subvenci) a podle jakých kritérií se vypočte výše napadnutelné subvence.
- (5) Pro zjištění existence subvence je třeba prokázat, že byl z veřejných zdrojů na území některé země poskytnut finanční příspěvek nebo že existuje jakýkoli způsob příjmové nebo cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a že tím byla příjemci poskytnuta výhoda.
- (6) Pro výpočet výhody vzniklé příjemci v případech, kdy v dané zemi obvyklé podmínky převládající na trhu neexistují, by měly být srovnatelné ukazatele stanoveny úpravou podmínek převládajících v dané zemi na základě činitelů, které v uvedené zemi skutečně existují. Není-li to možné, mimo jiné proto, že odpovídající ceny nebo náklady neexistují nebo jsou nespolehlivé, pak je třeba stanovit vhodný srovnávací základ podle podmínek na jiných trzích.
- (7) Je žádoucí stanovit jasné a podrobné pokyny týkající se činitelů, které mohou přispět ke zjištění, zda dovoz subvencovaných výrobků způsobil vážnou újmu nebo hrozbu vážné újmy. Při prokazování, že objem a cena dotčeného dovozu jsou příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je třeba přihlídnout k účinkům ostatních činitelů, zejména k podmínkám převládajícím na trhu v Unii.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (Úř. věst. C 230, 14.7.2015, s. 129).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. května 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 30. května 2016.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽⁴⁾ Viz příloha V.

- (8) Měl by být definován pojem „výrobní odvětví Unie“, stanoveno, že osoby, které jsou ve spojení s vývozci, mohou být z tohoto odvětví vyloučeny, a definován pojem „ve spojení“. Je rovněž nutno stanovit, že řízení ve věci uložení vyrovnávacího cla může být zahájeno jménem výrobců v některém regionu Unie, a stanovit zásady pro definici takového regionu.
- (9) Je nutno stanovit, kdo může podat podnět k šetření o uložení vyrovnávacího cla, do jaké míry by mělo tento podnět podporovat výrobní odvětví Unie a jaké informace o napadnutelných subvencích, újmě a příčinné souvislosti by měl obsahovat. Rovněž je žádoucí stanovit postupy pro odložení podnětu nebo pro zahájení řízení.
- (10) Je nutno stanovit, jakým způsobem mají být účastníci řízení informováni o tom, které údaje příslušné orgány potřebují. Účastníci řízení by měli mít dostatek příležitostí, aby mohli předložit všechny důkazy v dané věci a hájit své zájmy. Kromě toho by měly být jednoznačně stanoveny pravidla a postupy, které se musí při šetření dodržovat, a zejména pravidla, podle nichž se účastníci řízení musí v průběhu určité lhůty sami přihlásit, předložit své stanovisko a poskytnout informace, pokud se má k jejich stanovisku a informacím přihlédnout. Je rovněž třeba stanovit, za jakých podmínek má mít účastník řízení přístup k informacím dodaným jinými účastníky řízení a možnost se k nim vyjádřit. Při shromažďování informací by měly členské státy spolupracovat s Komisí.
- (11) Je nutno stanovit podmínky, za kterých lze uložit prozatímní vyrovnávací clo, včetně podmínky, že je lze uložit nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení. Komise by měla toto clo uložit ve všech případech pouze na dobu čtyř měsíců.
- (12) Je nutno stanovit postup pro přijetí závazků, jejichž pomocí jsou odstraněny nebo vyrovnány napadnutelné subvence a újma, namísto uložení prozatímního nebo konečného vyrovnávacího cla. Je dále vhodné stanovit, jaké následky bude mít porušení nebo zrušení přijatých závazků a že prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo v případě podezření z porušení přijatých závazků, nebo pokud je nutné provést další šetření pro doplnění skutkového stavu. Při přijímání závazků by se mělo dbát na to, aby navržené závazky a jejich vykonávání nevedly k jednání, které narušuje hospodářskou soutěž.
- (13) Je vhodné umožnit pro odvolání závazku a nové zavedení cla pouze jediný právní akt. Je také nutné zajistit, aby celé řízení o odvolání bylo ukončeno ve lhůtě zpravidla šesti měsíců a v žádném případě ne delší než devět měsíců, aby se tak zajistilo řádné uplatňování platného opatření.
- (14) Je nutno stanovit, že šetření mají být zastavena zpravidla do dvanácti měsíců a nejpozději třináct měsíců od zahájení bez ohledu na to, zda byla nebo nebyla přijata konečná opatření.
- (15) Šetření nebo řízení by mělo být zastaveno, pokud je částka subvence nepatrná nebo pokud – zejména při dovozu výrobků pocházejících z rozvojových zemí – jsou objem dovozu subvencovaných výrobků nebo újma zanedbatelné, a tato kritéria by měla být definována. V případech, v nichž je nutno přijmout opatření, je třeba určit podmínky pro ukončení šetření a stanovit, že by clo mělo být nižší než částka napadnutelné subvence, pokud tato nižší částka dostatečně odstraňuje újmu, a dále určit metodu pro výpočet výše vyrovnávacího cla v případech výběru vzorku prošetřovaných subjektů.
- (16) Je nutno umožnit vybrání prozatímních vyrovnávacích cel se zpětnou působností, je-li to považováno za vhodné, a vymezit, za jakých okolností mohou být uložena, aby se zabránilo obcházení konečných opatření, která mají být uplatňována. Je rovněž třeba stanovit, že vyrovnávací clo může být uloženo se zpětnou působností v případě porušení nebo odvolání závazků.
- (17) Je nutno stanovit, že opatření pozbývají platnosti po pěti letech, pokud přezkum neprokáže, že by měla být zachována. Je rovněž třeba umožnit, aby v případech, kdy jsou předloženy dostatečné důkazy o změně okolností, byly provedeny prozatímní přezkumy nebo šetření, aby se zjistilo, zda je oprávněné vrácení vyrovnávacího cla.
- (18) I když dohoda o subvencích neobsahuje žádná ustanovení o obcházení vyrovnávacích opatření, je takové obcházení možné obdobnými, byť ne totožnými, způsoby, jako je tomu u antidumpingových opatření. Proto by mělo toto nařízení upravovat opatření proti obcházení těchto opatření.

- (19) Je třeba ujasnit, které strany mají právo požádat o zahájení šetření zaměřených na obcházení vyrovnávacích opatření.
- (20) Je rovněž třeba ujasnit, jaké praktiky znamenají obcházení platných opatření. Obcházení opatření se může odehrávat buď uvnitř, nebo vně Unie. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, že osvobození od zvýšených cel, které může být poskytnuto dovozcům, může být poskytnuto i vývozcům, když se uplatňují cla s cílem řešit obcházení opatření, ke kterému dochází mimo Unii.
- (21) Je žádoucí umožnit pozastavení vyrovnávacích opatření v případě dočasných změn podmínek na trhu, kdy je zachování těchto opatření dočasně nepřiměřené.
- (22) Je nutno stanovit, že dovoz výrobků, kterých se týká šetření, může být celně evidován, aby bylo možno následně uplatnit opatření proti tomuto dovozu.
- (23) Pro zajištění řádného uplatňování opatření je nutné, aby členské státy sledovaly dovoz výrobků, které jsou předmětem šetření nebo předmětem opatření, jakož i výši vyrovnávacích cel, která byla vybrána podle tohoto nařízení, a podávaly o tom zprávy Komisi. Je také třeba stanovit možnost, na základě které by mohla Komise požádat členský stát o poskytnutí informací, za dodržení pravidel v souvislosti s ochranou důvěrných informací, které budou použity pro sledování cenových závazků a přezkum účinnosti platných opatření.
- (24) Je vhodné upravit inspekce na místě pro prověření dodaných údajů o napadnutelných subvencích a újmě, avšak tyto inspekce by měly být podmíněny řádným vyplněním obdrženého dotazníku.
- (25) V případech, kdy je počet stran nebo obchodů příliš velký, je nezbytné stanovit postup výběrem vzorku prošetřovaných subjektů, aby bylo možné šetření ukončit ve stanovených lhůtách.
- (26) Je třeba stanovit, že nespolupracují-li strany při šetření uspokojivým způsobem, mohou být pro objasnění skutkového stavu využity jiné informace a že tyto informace mohou být pro strany méně příznivé, než kdyby při šetření spolupracovaly.
- (27) Mělo by být upraveno zacházení s důvěrnými informacemi, aby se zabránilo vyzrazení obchodních a státních tajemství.
- (28) Je nezbytné stanovit, že oprávněné strany mají být řádně informovány o podstatných skutečnostech a úvahách a že poskytování informací má probíhat s ohledem na rozhodovací postup v Unii ve lhůtě, která umožní stranám hájit jejich zájmy.
- (29) Je vhodné upravit správní řízení, v jehož rámci lze předkládat argumenty k otázce, zda opatření jsou v zájmu Unie, zejména v zájmu spotřebitelů, a stanovit lhůty pro předložení těchto informací a právo dotčených stran na informace.
- (30) Při použití pravidel obsažených v dohodě o subvencích je pro zachování rovnováhy mezi právy a povinnostmi, o níž se snaží tato dohoda, nezbytné nutné, aby Unie přihlédla k výkladu těchto práv a povinností svými nejdůležitějšími obchodními partnery, jak se odráží v jejich právních předpisech nebo v zavedené praxi.
- (31) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání prozatímních a konečných cel a pro zastavení šetření bez přijetí opatření. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (32) Pro přijímání prozatímních opatření by se měl s ohledem na jejich účinky a jejich posloupnost ve vztahu k přijímání konečných opatření použít poradní postup. Měl by se rovněž použít k přijímání závazků, zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti, pozastavení opatření, prodloužení pozastavení opatření a obnovení opatření s ohledem na jejich účinky v porovnání s konečnými opatřeními. V případě, že by prodloužení při zavádění opatření mohlo způsobit újmu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby Komise byla oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Zásady

1. Aby se vyrovnala subvence, která byla přímo nebo nepřímo poskytnuta na zhotovení, výrobu, vývoz nebo přepravu jakéhokoli výrobku, jehož propuštění do volného oběhu v Unii působí újmu, může být uloženo vyrovnávací clo.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, použije se v případě, že se výrobek do Unie nedováží bezprostředně ze země původu, ale ze země jednající jako prostředník, neomezeně toto nařízení a daný obchod nebo obchody se případně považují za obchod nebo obchody mezi zemí původu a Unii.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení:

- a) se má za to, že výrobek byl subvencován, pokud na něj byla poskytnuta napadnutelná subvence ve smyslu článků 3 a 4. Takovou subvencí může poskytnout vláda země původu dováženého výrobku nebo vláda země jednající jako prostředník, z níž se výrobek vyváží do Unie a která se pro účely tohoto nařízení označuje jako „země vývozu“;
- b) se „vládou“ rozumí každý veřejnoprávní subjekt na území země původu nebo vývozu;
- c) se „obdobným výrobkem“ rozumí výrobek, které je s daným výrobkem shodný, tj. podobný ve všech ohledech posuzovanému výrobku, nebo, není-li takový výrobek, jiný výrobek, který, ačkoliv není podobný ve všech ohledech, má vlastnosti úzce se podobající vlastnostem posuzovaného výrobku;
- d) se „újmou“ rozumí, není-li stanoveno jinak, podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie a vykládá se podle článku 8.

Článek 3

Definice subvence

Má se za to, že subvence byla poskytnuta, pokud:

- 1) a) některá vláda v zemi původu nebo vývozu poskytla finanční příspěvek, tj. pokud:
 - i) jednání vlády zahrnuje přímý převod peněžních prostředků (například dary, půjčky, účasti na základním kapitálu) nebo možné přímé převody peněžních prostředků nebo závazků (například záruky půjček),

- ii) vláda své jinak splatné příjmy promine nebo je nevybere (například daňové pobídky ve formě daňových zápočtů). V tomto ohledu se osvobození vyvážených výrobků od cla nebo daní, kterým podléhají obdobné výrobky určené pro domácí spotřebu, nebo vrácení tohoto cla a daní až do částky, která nepřesáhne skutečně uloženou výši, nepovažuje za subvenci, bylo-li osvobození poskytnuto v souladu s přílohami I, II a III,
 - iii) vláda dodává zboží nebo poskytuje služby, které nejsou součástí obecné infrastruktury, nebo nakupuje zboží,
 - iv) vláda:
 - provádí platby do mechanismu financování nebo
 - pověří soukromý subjekt výkonem jedné nebo více funkcí uvedených v bodech i), ii) a iii), které by jinak byly svěřeny vládě, nebo jejich výkon takovému subjektu nařídí a jejich výkon se v žádném smyslu neliší od jednání obvykle prováděného vládou,
- nebo
- b) se vyskytuje jakákoli forma příjmové či cenové podpory ve smyslu článku XVI GATT 1994 a
- 2) je tím příjemci poskytnuta výhoda.

Článek 4

Napadnutelné subvence

1. Subvence jsou napadnutelné pouze tehdy, pokud se jedná o specifické subvence ve smyslu odstavců 2, 3 a 4.
2. Zda se v případě nějaké subvence jedná o specifickou subvenci pro některý podnik, výrobní odvětví nebo pro skupinu podniků nebo výrobních odvětví (dále jen „určité podniky“) v působnosti orgánu, který ji poskytuje, se určuje podle těchto zásad:
 - a) pokud orgán, který subvenci poskytuje, nebo právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, výslovně omezují přístup k subvenci na určité podniky, jedná se o specifickou subvenci;
 - b) pokud orgán, který subvenci poskytuje, nebo právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, stanoví objektivní kritéria nebo podmínky pro vznik nároku na poskytnutí subvence a pro její výši, nejedná se o specifickou subvenci, pokud nárok na subvenci vzniká automaticky a pokud se kritéria a podmínky přesně dodržují;
 - c) pokud přesto, že se podle zásad uvedených v písmenech a) a b) zdá subvence nespecifickou, existují důvody k domněnce, že by se ve skutečnosti mohlo jednat o specifickou subvenci, lze vzít v úvahu jiné činitele. Tito činitelé zahrnují využití subvenčního programu omezeným množstvím určitých podniků, převážné využití určitými podniky, poskytnutí nepřiměřeně vysokých subvencí určitým podnikům a způsob, jakým vykonal orgán poskytující subvenci při rozhodování o poskytnutí subvence správní uvážení. V tomto ohledu se přihlédne především k informacím o četnosti odmítnutí nebo schválení žádostí o subvence a k důvodům těchto rozhodnutí.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se „objektivními kritérii nebo podmínkami“ rozumějí kritéria nebo podmínky hospodářské povahy, kterých se používá plošně, která jsou neutrální a která nezvýhodňují určité podniky, jako například počet zaměstnanců nebo velikost podniku.

Kritéria nebo podmínky je nutno zřetelně stanovit prostřednictvím právních předpisů nebo jiných úředních dokumentů, aby bylo možné jejich následné ověření.

Při uplatňování prvního pododstavce písm. c) je nutno vzít v úvahu rozsah diverzifikace hospodářské činnosti v působnosti orgánu poskytujícího subvence a délku využívání subvenčního programu.

3. Subvence omezená na určité podniky ve vymezené územní oblasti v působnosti poskytujícího orgánu je specifickou subvencí. Stanovení nebo změna obecně platných daňových sazeb orgány veřejné moci na všech úrovních, které jsou k tomu oprávněny, se pro účely tohoto nařízení za specifickou subvencí nepovažuje.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 2 a 3, považují se za specifické subvence
- a) subvence, jejichž poskytnutí právně nebo fakticky, výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na vývozní výkonnosti, včetně subvencí uvedených příkladem v příloze I;
 - b) subvence, jejichž poskytnutí výhradně nebo kromě dalších podmínek závisí na přednostním použití domácího výrobku před dováženým.

Pro účely prvního pododstavce písm. a) se subvence považují za fakticky závislé na vývozní výkonnosti, pokud se prokáže, že poskytnutí subvence, aniž by bylo právně závislé na vývozní výkonnosti, je ve skutečnosti vázáno na současný nebo očekávaný vývoz nebo výnosy z vývozu. Skutečnost, že subvence byla poskytnuta vyvážejícímu podniku, sama o sobě nepostačuje k určení, že se jedná o vývozní subvenci ve smyslu tohoto ustanovení.

5. Určení, že se jedná o specifickou subvenci podle tohoto článku, musí být průkazně doloženo.

Článek 5

Výpočet výše napadnutelných subvencí

Výše napadnutelných subvencí se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období. Tímto obdobím je zpravidla poslední obchodní rok příjemce subvence, může jím však být jakékoli jiné období v délce nejméně šesti měsíců, které předchází dni zahájení šetření a pro něž jsou k dispozici spolehlivé finanční a ostatní údaje.

Článek 6

Výpočet výhody vzniklé příjemci subvence

Pro výpočet výhody vzniklé příjemci subvence platí tato pravidla:

- a) poskytnutí účasti na základním kapitálu vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že daná investice může být považována za poskytnutou v rozporu s obvyklou investiční praxí (včetně poskytování rizikového kapitálu) soukromých investorů na území země původu nebo vývozu;
- b) vládní půjčka se považuje za výhodu pouze v případě, že existuje rozdíl mezi částkou, kterou platí příjemce půjčky za její poskytnutí, a částkou, kterou by zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku, kterou by mohl skutečně získat na trhu. V tomto případě se za výhodu považuje rozdíl mezi těmito dvěma částkami;
- c) vládní záruka půjčky se považuje za výhodu pouze v případě, že existuje rozdíl mezi částkou, kterou podnik získávající záruku platí za půjčku s vládní zárukou, a částkou, kterou by podnik zaplatil za srovnatelnou obchodní půjčku bez vládní záruky. V tomto případě se za výhodu považuje rozdíl mezi těmito dvěma částkami, upravený s ohledem na rozdíly ve výši poplatků;
- d) dodání zboží nebo poskytnutí služeb nebo nákup zboží vládou se považuje za výhodu pouze v případě, že zboží bylo dodáno nebo služby poskytnuty za cenu nižší než přiměřenou nebo že zboží bylo nakoupeno za cenu vyšší než přiměřenou. Přiměřenost odměny se určuje s ohledem na podmínky převládající na trhu s danými výrobky a službami v zemi dodání výrobků, poskytnutí služeb nebo nákupu výrobků (včetně ceny, jakosti, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a ostatních nákupních nebo prodejních podmínek).

Neexistují-li pro dané výrobky nebo služby v zemi dodání výrobků, poskytnutí služeb nebo nákupu výrobků žádné obvyklé podmínky převládající na trhu, kterých by bylo možno použít jako přiměřeného základu pro srovnání, platí toto:

- i) podmínky převládající v dané zemi se na základě skutečných nákladů, cen a dalších činitelů, které jsou v dané zemi dostupné, upraví o přiměřenou hodnotu odrážející běžné tržní podmínky nebo
- ii) se případně použijí podmínky převládající na trhu jiné země nebo na světovém trhu, které jsou pro příjemce dostupné.

Článek 7

Obecná ustanovení o výpočtu

1. Výše napadnutelných subvencí se určuje na jednotku subvencovaného výrobku vyváženého do Unie.

Při určování mohou být z celkové výše subvence odečteny tyto prvky:

- a) poplatky za podání žádosti nebo jiné náklady, které byly nezbytně vynaloženy, aby vznikl nárok na poskytnutí subvence nebo aby byla získána;
- b) vývozní daně, cla nebo jiné poplatky, které byly uloženy na výrobky vyvážené do Unie zvláště k tomu účelu, aby se vyrovnala subvence.

Žádá-li účastník řízení o odpočet, musí prokázat, že je jeho žádost oprávněná.

2. Pokud se subvence neposkytuje podle množství zhotovených, vyrobených, vyvezených nebo přepravených výrobků, určí se výše napadnutelné subvence tak, že se celková výše subvence přiměřeně přepočte na množství výrobků, které byly v posuzovaném období vyrobeny, prodány nebo vyvezeny.

3. Pokud lze subvenci spojovat se získáním nebo budoucím získáním stálých aktiv, vypočítá se výše napadnutelné subvence tak, že se subvence rozloží na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví.

Takto vypočtená částka, která připadá na posuzované období, včetně částky, která připadá na aktiva získaná před tímto obdobím, se přepočte podle odstavce 2.

Pokud se aktiva neodepisují, hodnotí se subvence jako bezúročná půjčka a použije se postup podle čl. 6 písm. b).

4. Nemůže-li být subvence spojována se získáním stálých aktiv, případně výše výhody získané během posuzovaného období zpravidla na toto období a přepočte se podle odstavce 2, pokud nenastanou zvláštní okolnosti, podle kterých má výše výhody připadnout na jiné období.

Článek 8

Zjišťování újmy

1. Zjištění újmy se musí zakládat na skutečných důkazech a musí zahrnovat objektivní posouzení:

- a) objemu dovozu subvencovaných výrobků a účinku dovozu subvencovaných výrobků na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a
- b) následného vlivu tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie.

2. S ohledem na objem dovozu subvencovaných výrobků se posoudí, zda došlo k významnému zvýšení jejich dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii. Pokud jde o účinek dovozu subvencovaných výrobků na ceny, posoudí se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Unie existuje značné cenové podbízení ze strany dovezených subvencovaných výrobků nebo zda tento dovoz jinak významnou měrou způsobil pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

3. Pokud jsou předmětem šetření o uložení vyrovnávacího cla současně výrobky dovezené z více než jedné země, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že:

- a) výše napadnutelných subvencí zjištěná ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrná ve smyslu čl. 14 odst. 5 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a
- b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

4. Posouzení účinků dovozu subvencovaných výrobků na dotčené výrobní odvětví Unie zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího subvencování nebo dumpingu; výše napadnutelných subvencí; skutečného a potenciálního poklesu prodeje, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen v Unii; skutečných a možných nepříznivých účinků na peněžní tok, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií nemusí být rozhodující.

5. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 1 musí vyplývat, že dovoz subvencovaných výrobků působí újmu. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem nebo cena či objem i cena zjištěné podle odstavce 2 mají na výrobní odvětví Unie nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 4 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako podstatné.

6. Zkoumají se rovněž jiné známé činitele než dovoz subvencovaných výrobků, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli není přičítána dovozu subvencovaných výrobků podle odstavce 5. Mezi činitele, které je v této souvislosti možno vzít v úvahu, patří: objem a ceny dovozu nesubvencovaných výrobků; snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby; restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a v Unii a hospodářská soutěž mezi nimi; rozvoj technologie a vývozní výkonnost a produktivita výrobního odvětví Unie.

7. Účinky dovozu subvencovaných výrobků se hodnotí podle výroby obdobného výrobku výrobního odvětví Unie, pokud dostupné informace umožňují vymezit tuto výrobu na základě kritérií, jako jsou výrobní postupy, prodej a zisk výrobců. Není-li možné tuto výrobu vymezit, hodnotí se účinky dovozu subvencovaných výrobků podle výroby nejbližší skupiny nebo souboru výrobků, který zahrnuje obdobný výrobek a pro nějž lze získat potřebné informace.

8. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedla stav, v němž by subvence působila újmu, musí být zřetelně předvídatelná a musí hrozit bezprostředně.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno vzít v úvahu činitele, jako jsou:

- a) druh dané subvence nebo subvencí a jejich pravděpodobné účinky na obchod;
- b) významná míra zvýšení objemu dovozu subvencovaných výrobků na trh Unie, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu;
- c) zda má vývozce dostatečnou volně dostupnou kapacitu nebo bezprostředně očekává podstatné zvýšení své kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dovozu subvencovaných výrobků do Unie, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou dodatečný vývoz vstřebat ostatní vývozní trhy;
- d) dovoz uskutečňovaný za ceny, které by významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily výrazně jejich růstu, ke kterému by jinak došlo, a které zřejmě zvýší poptávku po dalším dovozu;
- e) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další subvencovaný vývoz a že bez zavedení ochranných opatření vznikne podstatná újma.

Článek 9

Vymezení výrobního odvětví Unie

1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii ve smyslu čl. 10 odst. 6, s těmito výjimkami:

- a) pokud jsou někteří výrobci ve spojení s vývozci nebo dovozci nebo sami dovážejí výrobky označené za subvencované, lze pojem „výrobní odvětví Unie“ vykládat tak, že se vztahuje pouze na zbývající výrobce;
- b) za mimořádných okolností může být území Unie pro spornou výrobu rozděleno na dva nebo více konkurenčních trhů a výrobci na každém jednotlivém trhu mohou být chápáni jako samostatné výrobní odvětví, pokud
 - i) výrobci na tomto trhu prodávají veškerou nebo téměř veškerou svou výrobu dotyčných výrobků na tomto trhu a
 - ii) poptávka na tomto trhu není v podstatné míře uspokojována výrobci dotčených výrobků, kteří se nacházejí jinde v Unii.

Za těchto okolností může být újma zjištěna i tehdy, pokud ji větší část celého výrobního odvětví Unie neutrpí, jestliže se dovoz subvencovaných výrobků soustředí na takový izolovaný trh a působí újmu výrobcům veškeré nebo téměř veškeré výroby na tomto trhu.

2. Pro účely odstavce 1 se má za to, že výrobce je ve spojení s vývozcem nebo dovozcem pouze tehdy, jestliže:

- a) jeden z nich přímo nebo nepřímo kontroluje druhého nebo
- b) oba jsou přímo nebo nepřímo kontrolováni třetí osobou nebo
- c) společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu, pokud existuje důvod k domněnce nebo podezření, že daný výrobce na základě tohoto spojení jedná jiným způsobem než nezávislý výrobce.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že jeden kontroluje druhého, pokud je právně nebo fakticky schopen vykonávat na druhého nátlak nebo mu udělovat pokyny.

3. Pokud se jako výrobní odvětví Unie chápou výrobci v určitém regionu, dá se vývozcům nebo vládě poskytující napadnutelné subvence příležitost nabídnout přijetí závazků podle článku 13 týkajících se tohoto regionu. V takovýchto případech je nutno při zkoumání otázky, zda jsou opatření v zájmu Unie, zvláště přihlídnout k zájmům dotčeného regionu. Pokud není obratem nabídnut přiměřený závazek nebo pokud nastanou situace uvedené v čl. 13 odst. 9 a 10, může být uloženo prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo s platností pro celou Unii. V tomto případě se může clo vztahovat pouze na určité výrobce nebo vývozce, je-li to proveditelné.

4. Na tento článek se použije čl. 8 odst. 7.

Článek 10

Zahájení řízení

1. S výhradou odstavce 8 se šetření ke zjištění existence, rozsahu a účinku údajné subvence zahajuje na základě písemného podnětu podaného fyzickou nebo právnickou osobou nebo sdružením bez právní subjektivity, které jedná jménem výrobního odvětví Unie.

Podnět může být podán Komisi nebo členskému státu, který jej Komisi postoupí. Komise zašle členským státům kopii všech podnětů, které obdrží. Má se za to, že podnět byl podán v první pracovní den po doporučeném doručení Komisi nebo po vystavení potvrzení o přijetí Komisí.

Pokud nebyl podán podnět a některý členský stát má dostatečné důkazy o existenci subvence a o újmě jí způsobené výrobnímu odvětví Unie, předá je neprodleně Komisi.

2. Podnět podle odstavce 1 musí obsahovat dostatečné důkazy o existenci napadnutelné subvence (včetně její částky, pokud je to možné), o způsobené újmě a o příčinné souvislosti mezi dovezenými výrobky označenými za subvencované a údajnou újmou. Podnět musí obsahovat tyto informace, nakolik jsou žadateli rozumně dostupné:

- a) totožnost žadatele a uvedení objemu a hodnoty výroby obdobného výrobku žadatelem v Unii. Je-li písemný podnět podáván jménem výrobního odvětví Unie, je v něm nutno pro určení výrobního odvětví, jehož jménem je podnět podáván, uvést všechny známé výrobce obdobného výrobku v Unii (nebo svazy výrobců obdobného výrobku v Unii), a pokud je to možné, objem a hodnotu výroby obdobného výrobku v Unii připadající na tyto výrobce;
- b) úplný popis výrobku označeného za subvencovaný, název dotčené země nebo zemí původu nebo vývozu, totožnost všech známých vývozců nebo zahraničních výrobců a seznam známých osob dovážejících dotčený výrobek;
- c) důkazy o existenci, částce, povaze a napadnutelnosti údajných subvencí;
- d) vývoj objemu dovozu označeného za subvencovaný, účinek tohoto dovozu na ceny obdobného výrobku na trhu Unie a následný dopad dovozu na výrobní odvětví Unie, doložený příslušnými činiteli a ukazateli, jako jsou ty uvedené v čl. 8 odst. 2 a 4, které ovlivňují stav výrobního odvětví Unie.

3. Komise v možném rozsahu zhodnotí správnost a dostatečnost důkazů obsažených v podnětu, aby zjistila, zda existuje dostatek důkazů pro zahájení šetření.

4. Šetření může být zahájeno s cílem zjistit, zda jsou údajné subvence specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 a 3.

5. Šetření může být dále zahájeno ohledně opatření uvedených v příloze IV, pokud obsahují prvek subvence ve smyslu článku 3, aby bylo zjištěno, zda jsou sporná opatření v plném souladu s ustanoveními uvedené přílohy.

6. Šetření podle odstavce 1 se zahájí pouze v případě, že je po posouzení, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku v Unii, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí v Unii, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců v Unii, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci v Unii, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Unie.

7. Orgány nezveřejňují informace o podnětu na zahájení šetření, pokud nebylo učiněno rozhodnutí je zahájit. Co nejdříve po obdržení podnětu s podklady požadovanými podle tohoto článku a v každém případě před zahájením šetření však Komise uvědomí dotčenou zemi původu nebo vývozu a vyzve ji ke konzultacím, aby se vyjasnily otázky uvedené v odstavci 2 a aby bylo dosaženo řešení na základě dohody.

8. Pokud se Komise za zvláštních okolností rozhodne zahájit šetření, aniž by obdržela písemný podnět od výrobního odvětví Unie nebo jeho jménem, uskuteční je pouze tehdy, má-li dostatečné důkazy o existenci napadnutelné subvence, újmě a příčinné souvislosti podle odstavce 2 odůvodňující zahájit šetření. Jakmile Komise určí, že je třeba takové šetření zahájit, informuje o tom členské státy.

9. Důkazy o subvencích i o újmě jsou při rozhodování o zahájení šetření posuzovány současně. Nejsou-li důkazy o napadnutelné subvenci nebo o způsobené újmě dostatečné pro pokračování v řízení, podnět se odloží. Řízení se nezahajuje proti zemím, z nichž dovoz tvoří méně než 1 % podílu na trhu, pokud tyto země dohromady nepokrývají nejméně 3 % spotřeby Unie.

10. Podnět může být před zahájením šetření stažen; v tom případě se na něj hledí, jako by nebyl podán.

11. Pokud je zřejmé, že existuje dostatek důkazů, které opravňují k zahájení řízení, učiní tak Komise do 45 dnů ode dne podání podnětu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Jsou-li předložené důkazy nedostatečné, je o tom žadatel vyrozuměn do 45 dnů ode dne, kdy byl podnět podán Komisi. Komise informuje členské státy o posouzení podnětu, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byl podnět podán.

12. V oznámení o zahájení řízení vyhlásí Komise zahájení šetření, označí dotčený výrobek a dotčené země, uvede souhrn získaných informací a stanoví, že je nutno jí předložit veškeré podstatné informace.

Stanoví lhůty, během kterých se mohou účastníci řízení přihlásit, předložit písemné stanovisko a sdělit informace, pokud se k jejich stanoviskům a informacím má přihlídnout při šetření. Současně stanoví lhůtu, během níž mohou účastníci řízení požádat o slyšení před Komisí v souladu s čl. 11 odst. 5.

13. Komise o zahájení řízení uvědomí známé dotčené vývozce, dovozce a zájmové svazy dovozců nebo vývozců, zemi původu nebo vývozu a žadatele a sdělí s náležitým ohledem na ochranu důvěrných informací známým vývozcům, orgánům země původu nebo vývozu a na požádání i jiným účastníkům řízení plné znění písemného podnětu obdrženého podle odstavce 1. Pokud se šetření týká zvláště vysokého počtu vývozců, může být plné znění písemného podnětu předáno pouze orgánům země původu nebo vývozu nebo příslušnému svazu výrobního odvětví.

14. Šetření o uložení vyrovnávacího cla není překážkou pro celní odbavení výrobků.

Článek 11

Šetření

1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Unie. Toto šetření se týká subvence i újm a je prováděno současně.

Aby bylo zjištěno reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě subvence zpravidla odpovídá posuzovanému období podle článku 5.

K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

2. Stranám, které v rámci šetření o uložení vyrovnávacího cla obdrží dotazníky, se k jejich zodpovězení poskytne lhůta nejméně 30 dnů. Lhůta pro vývozce začíná dnem obdržení dotazníku, přičemž se má za to, že dotazník byl obdržen týden poté, co byl odeslán respondentovi nebo předán příslušnému diplomatickému zastoupení země původu nebo vývozu. Tato třicetidenní lhůta může být prodloužena s náležitým ohledem na lhůty pro provedení šetření, pokud strana může toto prodloužení patřičně odůvodnit existencí zvláštních okolností.

3. Komise může požádat členské státy, aby jí předaly informace, a členské státy učiní veškerá potřebná opatření, aby její žádosti vyhověly.

Předají Komisi požadované informace i výsledky všech provedených inspekcí, kontrol nebo šetření.

Pokud se jedná o informace obecného zájmu nebo pokud o jejich předání požádal členský stát, postoupí Komise tyto informace členskými státy, pokud nejsou důvěrné, a v takovém případě postoupí shrnutí, které nemá důvěrnou povahu.

4. Komise může požádat členské státy, aby uskutečnily veškeré nezbytné kontroly a inspekce, zejména u dovozců, obchodníků a výrobců v Unii, a aby provedly šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznesla námitky.

Členské státy učiní veškerá nezbytná opatření, aby žádosti Komise vyhověly.

Úředníci Komise mohou být na žádost Komise nebo některého členského státu nápomocni úředníkům členských států při plnění jejich úkolů.

5. Účastníkům řízení, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem, bude poskytnuto slyšení, pokud o ně písemně požádají ve lhůtě stanovené v oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a přitom prokážou, že jsou účastníky řízení, kteří pravděpodobně budou výsledkem řízení dotčeni, a že pro jejich slyšení existují zvláštní důvody.

6. Požádají-li o to dovozci, vývozci a žadatelé, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem, nebo vláda země původu nebo vývozu, bude jim poskytnuta příležitost setkat se se stranami, které zastupují opačné zájmy, aby mohly být vyjádřeny opačné názory a předloženy protiargumenty.

Při poskytování těchto příležitostí je třeba přihlídnout k nutnosti zachovat důvěrnost informací a k praktickým potřebám stran.

Strany nejsou povinny se setkání účastnit a jejich nepřítomnost není na újmu jejich práv.

K ústním informacím poskytnutým podle tohoto odstavce Komise přihlédnou pouze tehdy, jsou-li jí později potvrzeny písemně.

7. Žadatelé, vláda země původu nebo vývozu, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili podle čl. 10 odst. 12 druhého pododstavce, mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 29 a jsou používány při šetření.

Strany se mohou k těmto informacím vyjádřit a k jejich stanoviskům se přihlédnou, pokud jsou v odpovědi řádně zdůvodněna.

8. S výjimkou okolností uvedených v článku 28 se co nejdůkladněji ověřuje správnost informací poskytnutých účastníky řízení, o něž se závěry opírají.

9. Při řízeních zahájených podle čl. 10 odst. 11 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do třinácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 13 přijetím závazků, nebo podle článku 15 přijetím konečných opatření.

10. Komise poskytuje zemi původu nebo vývozu po celou dobu šetření dostatek vhodných příležitostí k účasti na konzultacích, aby byly objasněny zjištěné skutečnosti a aby bylo dosaženo řešení na základě dohody.

Článek 12

Prozatímní opatření

1. Prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo, jestliže:

a) bylo zahájeno řízení v souladu s článkem 10;

b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem;

- c) bylo předběžně zjištěno, že na dovážený výrobek byla poskytnuta napadnutelná subvence a že tím je výrobnímu odvětví Unie působena újma, a
- d) je v zájmu Unie zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní vyrovnávací clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

Výše prozatímního vyrovnávacího cla nesmí překročit předběžně zjištěnou celkovou částku poskytnuté napadnutelné subvence a musí být nižší než tato částka, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

- 2. Prozatímní vyrovnávací clo se zajišťuje jistotou a propuštění dotčených výrobků do volného oběhu v Unii je podmíněno jejím složením.
- 3. Komise přijímá prozatímní opatření postupem podle čl. 25 odst. 4.
- 4. Pokud některý členský stát požádá Komisi o okamžitý zásah a pokud jsou splněny podmínky podle odst. 1 prvního a druhého pododstavce, rozhodne Komise do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti o tom, zda má být uloženo prozatímní vyrovnávací clo.
- 5. Prozatímní vyrovnávací clo se ukládá nejdéle na dobu čtyř měsíců.

Článek 13

Závazky

- 1. Pokud byla předběžně zjištěna existence subvence a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se:
 - a) země původu nebo vývozu zaváže zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejich účinků, nebo
 - b) vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území tak dlouho, dokud jsou pro vývoz poskytovány napadnutelné subvence, takže je Komise přesvědčena, že poškozující účinek subvencí tím je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti takovýchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 12 odst. 3 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 15 odst. 1 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání částky napadnutelných subvencí, a mělo by být nižší než výše napadnutelných subvencí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

- 2. Závazky může navrhnout Komise, ale žádná země ani vývozce je nejsou povinni přijmout. Skutečností, že země nebo vývozci nenabídlí takové závazky nebo nepřijali výzvu, aby tak učinili, nesmí být dotčeno šetření věci.

Může však být zjištěno, že pravděpodobnost vzniku újmy je vyšší, jestliže bude dovoz subvencovaných výrobků pokračovat. Závazky lze od zemí nebo vývozců požadovat a přijímat pouze tehdy, pokud byla předběžně zjištěna existence subvence a jí způsobené újmy.

Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději na konci období, v němž mohou být předložena stanoviska podle čl. 30 odst. 5.

3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických. Dotčenému vývozci nebo dotčené zemi původu nebo vývozu mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření.

5. Pokud jsou závazky přijaty, šetření se zastaví. Komise je zastaví přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

6. Pokud jsou přijaty závazky, dokončí se šetření o subvenci a újmě obvyklým způsobem. Pokud se v tomto případě zjistí, že nedošlo k subvenci nebo újmě, závazek automaticky zaniká, s výjimkou případů, kdy toto zjištění vychází z velké části z existence závazku. V takovém případě je možno požadovat, aby závazek zůstal v platnosti po přiměřenou dobu.

Pokud se zjistí, že došlo k subvenci a újmě, zůstává závazek v platnosti v souladu s přijatými podmínkami a s tímto nařízením.

7. Komise může požadovat od země nebo vývozce, jejichž závazek byl přijat, aby ji pravidelně informovali o plnění závazků a aby jí umožnili ověřovat předmětné údaje. Nesplnění těchto požadavků se považuje za porušení závazku.

8. Pokud jsou závazky určitých vývozců přijaty v průběhu šetření, má se pro účely článků 18, 19, 20 a 22 za to, že nabývají účinku dnem, kdy bylo ukončeno šetření ohledně dané země původu nebo vývozu.

9. Jestliže některá strana závazky poruší nebo odvolá nebo jestliže Komise odvolá přijetí závazku, zruší Komise přijetí daného závazku poté, co je dotčenému vývozci nebo zemi původu nebo vývozu dána příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy závazek sami odvolali, a uplatní se prozatímní clo uložené Komisí v souladu s článkem 12 nebo konečné clo uložené v souladu s čl. 15 odst. 1. Pokud se Komise rozhodne odvolat přijetí závazku, informuje o tom členské státy.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokládají porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti.

Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Na základě nejspolehlivějších dostupných informací může být v souladu s článkem 12 uloženo prozatímní clo, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo v případě porušení nebo odvolání závazku, a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, nebylo ukončeno.

Článek 14

Zastavení řízení bez přijetí opatření

1. Pokud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Unie.

2. Pokud není nutno přijmout žádná ochranná opatření, šetření nebo řízení se zastaví. Komise šetření zastaví přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

3. Řízení se ihned zastaví, pokud je zjištěno, že napadnutelná subvence je nepatrná ve smyslu odstavce 5 nebo že objem skutečného nebo možného dovozu subvencovaných výrobků nebo újma jím způsobená jsou zanedbatelné.

4. U řízení zahájených podle čl. 10 odst. 11 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 10 odst. 9. Při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, se objem dovozu subvencovaných výrobků pokládá za zanedbatelný také tehdy, jestliže činí méně než 4 % celkového dovozu obdobného výrobku do Unie, pokud dovoz z rozvojových zemí, jejichž jednotlivé podíly na celkovém dovozu činí méně než 4 %, nepřesahuje v souhrnu 9 % celkového dovozu obdobného výrobku do Unie.

5. Napadnutelná subvence se považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 1 % hodnoty výrobku, s výjimkou případu, kdy se při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, subvence považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 2 % hodnoty výrobku, za podmínky, že se zastavuje pouze šetření v případě, že napadnutelná subvence je nižší než hranice, do níž se subvence pro jednotlivé vývozce považuje za nepatrnou, přičemž jednotliví vývozci zůstávají předmětem řízení a mohou se znovu stát předmětem šetření v rámci pozdějšího přezkumu podle článků 18 a 19 pro danou zemi.

Článek 15

Uložení konečného cla

1. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existují napadnutelné subvence a jimi způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 31, uloží Komise přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3 konečné vyrovnávací clo. Pokud byla uložena prozatímní cla, zahájí Komise tento postup nejpozději jeden měsíc před tím, než tato cla pozбудou platnosti.

Žádná opatření se nepřijmou, pokud subvence skončí nebo se prokáže, že subvence již nepředstavují žádnou výhodu pro dotčené vývozce.

Výše vyrovnávacího cla nesmí přesahovat výši zjištěných napadnutelných subvencí a měla by být nižší než celková výše napadnutelných subvencí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

2. Vyrovnávací clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovoz výrobků nezávisle na jejich původu, pokud bylo zjištěno, že na ně byla poskytnuta napadnutelná subvence a že působí újmu, s výjimkou dovozu krytého závazky podle tohoto nařízení.

V nařízení o uložení vyrovnávacího cla se clo stanoví pro každého dodavatele nebo, není-li to proveditelné, pro danou zemi původu nebo vývozu.

3. Pokud Komise omezí své šetření v souladu s článkem 27, nesmí být vyrovnávací clo uloženo na dovoz vývozci nebo výrobci, kteří se přihlásili v souladu s článkem 27, ale nebyli zahrnuti do šetření, vyšší než vážená průměrná výše napadnutelné subvence, která byla zjištěna u stran tvořících vzorek.

Pro účely tohoto odstavce nepřihlíží Komise k napadnutelným subvencím, které jsou nulové nebo zanedbatelné nebo jejichž výše byla zjištěna postupem podle článku 28.

Na dovoz vývozci nebo výrobci, u nichž byla postupem podle článku 27 vypočtena individuální výše subvence, se uloží individuální vyrovnávací clo.

Článek 16

Zpětná působnost

1. Prozatímní opatření a konečné vyrovnávací clo se uplatní pouze na výrobky, které jsou propuštěny do volného oběhu po dni, k němuž vstoupí opatření přijaté podle čl. 12 odst. 1 nebo čl. 15 odst. 1 v platnost, s výhradou výjimek uvedených v tomto nařízení.

2. Pokud je uloženo prozatímní clo a pokud je s konečnou platností zjištěno, že existuje napadnutelná subvence a újma, rozhodne Komise nezávisle na otázce, zda je třeba uložit konečné vyrovnávací clo, o tom, do jaké míry má být prozatímní clo skutečně vybráno.

„Újmou“ se pro tento účel nerozumí závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie ani hrozba podstatné újmy, pokud není zjištěno, že by z hrozby újmy bez uplatnění prozatímního vyrovnávacího cla skutečně vznikla podstatná újma. Ve všech ostatních případech takovéto hrozby nebo zpoždění se prozatímní částky uvolní a konečné vyrovnávací clo může být uloženo pouze ode dne konečného zjištění hrozby újmy nebo závažného zpoždění.

3. Je-li konečné vyrovnávací clo vyšší než prozatímní clo, rozdíl mezi oběma cly se nevyměří a nevybere. Je-li konečné vyrovnávací clo nižší než prozatímní clo, výše cla se nově vypočte. Je-li konečné zjištění negativní, prozatímní clo se nepotvrdí.

4. Konečné vyrovnávací clo může být uloženo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, avšak nikoli před zahájením šetření, pokud:

- a) byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 24 odst. 5;
 - b) Komise poskytla dotčeným dovozcům příležitost vyjádřit své stanovisko;
 - c) existují kritické okolnosti, za kterých byla masivním dovozem výrobků, na které byly poskytnuty napadnutelné subvence ve smyslu tohoto nařízení, uskutečněným v poměrně krátkém čase způsobena újma, kterou lze těžko napravit, a
 - d) je nutné uložit na dovoz těchto výrobků vyrovnávací clo se zpětnou působností, aby se zamezilo opakování těžko napravitelné újmy.
5. Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné vyrovnávací clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 24 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.

Článek 17

Platnost

Vyrovňovací clo zůstává v platnosti pouze po takovou dobu a v takovém rozsahu, které jsou nezbytné k vyrovnání účinku napadnutelných subvencí, jež působí újmu.

Článek 18

Přezkum opatření před pozbytím platnosti

1. Konečné vyrovnávací opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal subvence i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že subvence a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí v Unii nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dokončení tohoto přezkumu.

2. Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že subvence a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování subvence a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky na trhu naznačují pravděpodobnost budoucího poskytnutí subvence působící újmu.

3. V rámci šetření podle tohoto článku je výrobcům, dovozcům, zemím původu nebo vývozu a výrobcům v Unii poskytnuta příležitost doplnit, vyvrátit nebo objasnit tvrzení obsažená v žádosti o přezkum a v závěrech se patřičně přihlédnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům, které byly předloženy v souvislosti se zjišťováním, zda ukončení platnosti opatření pravděpodobně povede či nepovede k přetrvání nebo obnovení subvence a újmy.

4. Oznámení o nadcházejícím ukončení platnosti opatření se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* ve vhodné době v posledním roce platnosti opatření ve smyslu tohoto článku. Po zveřejnění oznámení jsou výrobci v Unii oprávněni podat nejpozději tři měsíce před koncem pětiletého období žádost o přezkum v souladu s odstavcem 2. Zveřejní se rovněž oznámení o skutečném pozbytí platnosti opatření podle tohoto článku.

Článek 19

Prozatímní přezkum

1. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu, nebo pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců v Unii nebo země původu nebo vývozu, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

2. Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání napadnutelných subvencí už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku napadnutelných subvencí, které působí újmu.

3. Pokud je uložené vyrovnávací clo nižší než výše zjištěných napadnutelných subvencí, může se zahájit prozatímní přezkum, pokud výrobní odvětví Unie nebo jiná zúčastněná strana předloží (obvykle do dvou let vstupu opatření v platnost) dostatečné informace o tom, že po skončení období původního šetření a před zavedením opatření nebo po něm se vývozní ceny snížily nebo že opatření nevedla k žádnému nebo jen k nedostatečnému zvýšení cen při dalším prodeji nebo pozdějších prodejních cen v Unii. Pokud šetření prokáže, že tato tvrzení jsou pravdivá, je možné zvýšit vyrovnávací cla, aby se dosáhlo zvýšení cen nutného pro odstranění újmy. Zvýšená úroveň cel však nesmí převýšit částku napadnutelných subvencí.

Prozatímní přezkum může být za podmínek uvedených výše rovněž zahájen z podnětu Komise nebo na žádost členského státu.

4. V rámci šetření podle tohoto článku může Komise mimo jiné zkoumat, zda se okolnosti ohledně subvencí a újmy podstatně změnily nebo zda stávající opatření dosahují zamýšlených účinků a odstraňují újmu zjištěnou podle článku 8. V tomto smyslu se při konečném zjišťování přihlédnou ke všem podstatným a náležitě doloženým důkazům.

Článek 20

Zrychlený přezkum

Vývozce, na jehož vývoz se vztahuje konečné vyrovnávací clo, avšak který nebyl individuálně prošetřován v průběhu původního šetření z jiných důvodů než pro odmítnutí spolupráce s Komisí, může požádat o provedení zrychleného přezkumu, aby mu Komise mohla co nejrychleji uložit individuální vyrovnávací clo.

Zrychlený přezkum se zahájí poté, co byla výrobcům v Unii dána příležitost se k věci vyjádřit.

Článek 21

Vrácení cla

1. Aniž je dotčen článek 18, může dovozce požádat o vrácení vybraného vyrovnávacího cla, pokud se prokáže, že napadnutelné subvence, na jejichž základě bylo clo zapláceno, byly odstraněny nebo sníženy natolik, že jsou nižší než platné clo.
2. Žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla podává dovozce Komisi. Žádost se podává prostřednictvím členského státu, na jehož území byly výrobky propuštěny do volného oběhu, ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy příslušný orgán řádně vyměřil částku uloženého konečného vyrovnávacího cla, nebo ode dne, kdy příslušný orgán rozhodl o konečném vybrání částek zajištěných v podobě prozatímního vyrovnávacího cla. Členské státy postoupí žádost neprodleně Komisi.
3. Žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla se považuje za náležitě odůvodněnou, pokud obsahuje přesné údaje o požadované částce vyrovnávacího cla, o jejíž vrácení se žádá, a všechny celní doklady týkající se výpočtu a zaplacení této částky. K ní je třeba pro posuzované období přiložit doklady o výši napadnutelné subvence pro vývozce nebo výrobce, na které se clo vztahuje. Není-li dovozce ve spojení s daným vývozcem nebo výrobcem a nejsou-li tyto informace ihned dostupné nebo odmítá-li vývozce nebo výrobce tyto informace dovozci poskytnout, musí žádost obsahovat prohlášení vývozce nebo výrobce o tom, že napadnutelná subvence byla snížena nebo odstraněna, jak je stanoveno v tomto článku, a že příslušné důkazy předloží Komisi. Pokud vývozce nebo výrobce nepředloží tyto důkazy v přiměřené lhůtě, žádost se zamítne.
4. Komise rozhodne, zda a v jakém rozsahu má být žádosti vyhověno, nebo může kdykoli rozhodnout o zahájení prozatímního přezkumu; informace a závěry vyplývající z přezkumu provedeného podle ustanovení platných pro prozatímní přezkum využije ke zjištění, zda a v jakém rozsahu je vrácení cla oprávněné.

Zaplacené vyrovnávací clo se vrátí obvykle ve lhůtě dvanácti měsíců a v žádném případě ne později než osmáct měsíců ode dne, kdy dovozce výrobku, na nějž je uloženo vyrovnávací clo, podá náležitě odůvodněnou žádost o vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla.

Schválené vrácení zaplaceného cla provedou členské státy obvykle ve lhůtě 90 dnů od vydání rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci.

Článek 22

Obecná ustanovení o přezkumu a vrácení cla

1. Na přezkumy prováděné podle článků 18, 19 a 20 se použijí odpovídající ustanovení tohoto nařízení o postupech a provádění šetření, s výjimkou ustanovení o lhůtách.

Přezkumy podle článků 18 a 19 se provedou bez zbytečného odkladu a ukončí obvykle do dvanácti měsíců od zahájení. Přezkumy podle článků 18 a 19 se v každém případě ukončí do patnácti měsíců od zahájení.

Přezkumy podle článku 20 se v každém případě ukončí do devíti měsíců od zahájení.

Je-li přezkum prováděný podle článku 18 zahájen v době, kdy již probíhá přezkum podle článku 19 ve stejném řízení, ukončí se přezkum podle článku 19 současně s přezkumem podle článku 18.

Pokud není šetření ukončeno ve lhůtách stanovených ve druhém, třetím a čtvrtém pododstavci, opatření:

- a) pozbývají platnosti v případě šetření podle článku 18;

- b) pozbývají platnosti v případě souběžných šetření podle článků 18 a 19, pokud bylo šetření podle článku 18 zahájeno v době, kdy probíhalo šetření podle článku 19 ve stejném řízení, nebo pokud byla tato šetření zahájena zároveň, nebo
- c) zůstávají v platnosti beze změny v případě šetření podle článků 19 a 20.

V *Úředním věstníku Evropské unie* se poté zveřejní oznámení o pozbytí platnosti nebo o zachování opatření podle tohoto odstavce.

2. Přezkumy podle článků 18, 19 a 20 zahajuje Komise. O tom, zda zahájí přezkum podle článku 18, rozhodne Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2. Jakmile hospodářský subjekt nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení přezkumu podle článků 19 a 20, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je třeba přezkoumat nutnost zachování opatření, informuje o tom členské státy.

3. Pokud to výsledky přezkumu odůvodňují, opatření se přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3 zruší, ponechají v platnosti podle článku 18, anebo zruší, ponechají v platnosti nebo změní podle článků 19 a 20.

4. Jsou-li opatření zrušena pro jednotlivé vývozce, avšak ne pro celou zemi, zůstávají tito vývozci předmětem řízení a mohou být znovu šetřeni při jakémkoli dalším přezkumu prováděném u dané země podle tohoto článku.

5. Pokud přezkum opatření podle článku 19 stále probíhá ke konci doby platnosti opatření, jak je vymezena v článku 18, přezkoumají se tato opatření rovněž podle článku 18.

6. Při všech šetřeních týkajících se přezkumu nebo vrácení zaplaceného vyrovnávacího cla prováděných podle článků 18 až 21 postupuje Komise v případě, že nedošlo ke změně okolností, a s patřičným ohledem na články 5, 6, 7 a 27 stejným postupem jako při šetření, které vedlo k uložení vyrovnávacího cla.

Článek 23

Obcházení

1. Vyrovnávací cla uložená na základě tohoto nařízení mohou být rozšířena na dovoz obdobných výrobků, též mírně upravených, ze třetích zemí nebo na dovoz mírně upravených obdobných výrobků ze země, která je předmětem opatření, nebo částí těchto výrobků, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

2. Vyrovnávací cla, která nesmějí převýšit zbytkové vyrovnávací clo uložené v souladu s čl. 15 odst. 2, mohou být rozšířena na dovoz od společností, které využívají individuální cla v zemích, které jsou předmětem opatření, jestliže dochází k obcházení platných opatření.

3. Obcházením se rozumí změna obchodních toků mezi třetími zeměmi a Unií nebo mezi jednotlivými společnostmi v zemi, která je předmětem opatření, a Unií způsobená praktikami, zpracovatelskými postupy nebo pracemi, pro něž mimo uložení vyrovnávacího cla neexistuje dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod, pokud zároveň existují důkazy o újmě nebo o tom, že vyrovnávací účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku, a že subvence nadále zvýhodňují dovážené obdobné výrobky nebo jejich části.

Praktiky, zpracovatelské procesy nebo práce uvedené v prvním pododstavci zahrnují mimo jiné:

- a) mírnou úpravu dotčeného výrobku tak, aby spadal pod kódy celní nomenklatury, které nejsou obvykle předmětem opatření, přičemž úprava nezmění jeho základní vlastnosti;
- b) zasílání výrobku, který je předmětem opatření, prostřednictvím třetích zemí;

c) případ, kdy vývozci nebo výrobci reorganizují své prodejní mechanismy a cesty v zemi, která je předmětem opatření, aby nakonec nechali své výrobky vyvézt do Unie prostřednictvím výrobců, kteří využívají individuální clo o sazbě, která je nižší než sazba platná pro jejich výrobky.

4. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jiné zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavcích 1, 2 a 3. Šetření se zahájí nařízením Komise, ve kterém lze dát současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz v souladu s čl. 24 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Jakmile zúčastněná strana nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení šetření, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je nutné šetření zahájit, informuje o tom členské státy.

Šetření provádí Komise. Komisi při tom mohou být nápomocny celní orgány a šetření musí být ukončeno do devíti měsíců.

Jestliže definitivně zjištěné skutečnosti prokážou, že působnost opatření má být rozšířena, učiní tak Komise přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

Rozšíření působnosti nabývá účinku dnem, kdy byla stanovena povinnost vést celní evidenci podle čl. 24 odst. 5 nebo vyžadovat složení jistoty. Příslušná procesní ustanovení tohoto nařízení o zahájení a průběhu šetření se použijí podle tohoto článku.

5. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 24 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození.

6. Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, udělí se osvobození výrobcům daného výrobku, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením, a že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavce 3.

Pokud k praktikám, zpracovatelským postupům nebo pracím spojeným s obcházením dochází uvnitř Unie, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že nejsou ve spojení s výrobcí, kteří podléhají opatřením.

Tato osvobození se udělují rozhodnutím Komise a platí pro období a za podmínek v něm uvedených. Jakmile Komise dokončí posouzení, informuje o tom členské státy.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 20, je možné udělit osvobození rovněž po ukončení šetření vedoucího k rozšíření působnosti opatření.

7. Pokud uplynul alespoň jeden rok od rozšíření působnosti opatření a počet stran žádajících nebo potenciálně žádajících o osvobození je významný, může Komise rozhodnout o zahájení přezkumu rozšířené působnosti opatření. Tento přezkum se provádí v souladu ustanoveními čl. 22 odst. 1 platnými pro přezkum podle článku 19.

8. Tímto článkem není dotčeno běžné uplatňování platných celních předpisů.

Článek 24

Obecná ustanovení

1. Prozatímní nebo konečné vyrovnávací clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek stanovených v nařízení o uložení vyrovnávacího cla. Vyrovnávací clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích běžně vyměřovaných při dovozu.

Na jeden výrobek nesmí být současně uloženo antidumpingové i vyrovnávací clo, aby se napravila táž situace, která vzniká dumpingem nebo poskytnutím vývozní subvence.

2. Nařízení o uložení prozatímního nebo konečného vyrovnávacího cla a nařízení nebo rozhodnutí o přijetí závazků nebo o zastavení šetření nebo řízení se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato nařízení nebo rozhodnutí obsahují zejména jméno vývozce, je-li to možné, nebo dotčených zemí, popis výrobku a shrnutí skutečností a úvah, o něž se opírají zjištění o subvenci a újmě, přičemž se bere v úvahu nutnost chránit důvěrné informace. Kopie nařízení nebo rozhodnutí se v každém případě zašle známým účastníkům řízení. Tento odstavec se použije obdobně i na přezkum.

3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud se jedná o společnou definici pojmu původ výrobků obsaženou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013⁽¹⁾.

4. V zájmu Unie může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 rozhodnutím pozastavit na dobu devíti měsíců použitelnost opatření přijatých podle tohoto nařízení. Pozastavení může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 prodloužit o další dobu, která nesmí překročit jeden rok.

Použitelnost opatření smí být pozastavena pouze v případě, že se podmínky na trhu dočasně změnily natolik, že není pravděpodobné, že by se v důsledku pozastavení obnovila újma, a za předpokladu, že výrobnímu odvětví Unie byla dána příležitost se k věci vyjádřit a že se k tomuto vyjádření přihlédlo. Použitelnost opatření může být kdykoliv obnovena poradním postupem podle čl. 25 odst. 2, pokud pominou důvody jejího pozastavení.

5. Komise může poté, co včas informovala členské státy, vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence.

Celní evidenci dovozu lze zavést na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Unie.

Celní evidence se zavádí nařízením, které blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.

6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši vyrovnávacího cla vybraného na základě tohoto nařízení.

7. Aniž je dotčen odstavec 6, může Komise požádat členské státy v jednotlivých případech, aby poskytly informace nutné pro účinné sledování uplatňování opatření. V této souvislosti se použije čl. 11 odst. 3 a 4. Na všechny informace předané členskými státy podle tohoto článku se vztahuje čl. 29 odst. 6.

Článek 25

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036⁽²⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (viz strana 21 v tomto čísle Úředního věstníku).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.
5. Je-li použito písemného postupu podle čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011 pro přijetí konečných opatření podle odstavce 3 tohoto článku nebo pro přijetí rozhodnutí o zahájení nebo nezahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti podle článku 18 tohoto nařízení, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá většina členů výboru definovaná v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření projednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá prostá většina členů výboru. Je-li použito písemného postupu v jiných případech, kdy návrh opatření neprojednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.
6. Výbor se může zabývat všemi záležitostmi týkajícími se uplatňování tohoto nařízení, které mu předloží Komise, nebo pokud o to požádá členský stát. Členské státy mohou požadovat informace a mohou si vyměňovat názory s výborem nebo přímo s Komisí.

Článek 26

Inspekce na místě

1. Komise provádí, pokud to považuje za vhodné, inspekce na místě, aby prozkoumala písemnosti dovozců, vývozců, obchodníků, zástupců, výrobců, obchodních svazů a organizací a ověřila informace o subvenci a způsobené újmě. Bez řádné a včasné odpovědi se Komise může rozhodnout, že inspekci na místě neprovede..
2. Komise může v případě potřeby provádět šetření ve třetích zemích, pokud s tím dotčené podniky souhlasí a pokud proti tomu úředně zpravená vláda dané země nevznese námitky. Jakmile Komise obdrží souhlas dotčených podniků, oznámí zemi původu nebo vývozu jména a adresy podniků, v nichž mají inspekce na místě probíhat, a dohodnuté termíny.
3. Dotčeným podnikům se oznámí, jaké druhy informací mají být při inspekci na místě ověřovány a které další informace je při nich nutno předložit, čímž není vyloučeno, že v průběhu inspekce na místě budou vyžádány další podrobnosti s ohledem na obdržené informace.
4. Při šetření podle odstavců 1, 2 a 3 jsou Komisi nápomocni zaměstnanci těch členských států, které o to požádají.

Článek 27

Výběr vzorku

1. V případech, kdy je počet žadatelů, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno:
 - a) na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo
 - b) na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle tohoto článku provádí Komise, avšak nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací, aby mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku.

3. Je-li šetření omezeno v souladu s tímto článkem, vypočte se individuální výše napadnutelné subvence pro každého vývozce nebo výrobce, který nebyl původně vybrán a který předloží nezbytné informace ve lhůtě stanovené tímto nařízením, pokud není počet vývozců nebo výrobců tak vysoký, že by individuální zjišťování znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.

4. Pokud se provádí výběr reprezentativního vzorku a některé nebo všechny vybrané strany nejsou ochotny spolupracovat v míře, která může podstatně ovlivnit výsledek šetření, může být proveden nový výběr.

Pokud je spolupráce ve významné míře stále nedostatečná nebo pokud z časových důvodů nelze vybrat nový reprezentativní vzorek, použijí se příslušná ustanovení článku 28.

Článek 28

Nedostatečná spolupráce

1. Pokud účastník řízení odepře přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo pokud závažným způsobem brání šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a vychází se z dostupných údajů.

Účastníci řízení by měli být obeznámeni s důsledky nedostatečné spolupráce.

2. Skutečnost, že informace nebyly předloženy na elektronickém nosiči dat, se nepovažuje za odepření spolupráce, pokud účastník řízení prokáže, že předložení informací v požadované formě by pro něj znamenalo neúměrnou dodatečnou zátěž nebo neúměrné dodatečné náklady.

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy náležitě a včas, pokud je lze ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svých nejlepších schopností.

4. Pokud nejsou důkazy nebo informace přijaty, je účastník řízení, který je předložil, okamžitě zpraven o důvodech jejich odmítnutí a je mu dána možnost podat dodatečné vysvětlení ve stanovené lhůtě. Pokud vysvětlení nejsou považována za dostatečná, je třeba uvést důvody pro odmítnutí důkazů nebo informací a uvést je ve zveřejněných závěrech.

5. Pokud se závěry, včetně závěrů o výši napadnutelné subvence, opírají o odstavec 1, včetně informací obsažených v podnětu, musí být tyto informace, je-li to proveditelné a s ohledem na lhůty pro šetření, ověřeny na základě informací z jiných dostupných nezávislých zdrojů, jako jsou zveřejněné ceníky, úřední dovozní statistiky a celní výkazy, nebo na základě informací, které v průběhu šetření podali jiní účastníci řízení.

Tyto informace mohou případně obsahovat relevantní údaje o světovém trhu nebo o jiných reprezentativních trzích.

6. Nespolupracuje-li účastník řízení vůbec nebo jen částečně a následkem toho nejsou některé podstatné informace sděleny, může být pro něj výsledek šetření méně příznivý, než kdyby při šetření spolupracoval.

Článek 29

Ochrana důvěrných informací

1. Se všemi informacemi důvěrné povahy (například proto, že by jejich prozrazení znamenalo významnou soutěžní výhodu pro konkurenta nebo by významně nepříznivě ovlivnilo poskytovatele informací nebo osobu, od níž poskytovatel informací tyto informace získal) nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody.
2. Účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili jejich shrnutí, které nemá důvěrnou povahu. Shrnutí musí být natolik podrobné, aby umožňovalo přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Za výjimečných okolností mohou tito účastníci prohlásit, že zpracování shrnutí určitých informací není možné. Za těchto výjimečných okolností musí být uvedeny důvody, proč nelze shrnutí zpracovat.
3. Pokud se žádost o důvěrné zacházení jeví neodůvodněná a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani souhlasit s jejím poskytnutím v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Žádosti o důvěrné zacházení s informacemi nesmějí být odmítány svévolně.
4. Tímto článkem není dotčeno poskytování obecných informací úřady Unie, a zejména odůvodnění rozhodnutí přijatých na základě tohoto nařízení, ani poskytování důkazů, ze kterých úřady Unie vycházely, pokud je to nezbytné k objasnění těchto důvodů v soudním řízení. Při tomto poskytování informací musí být brány v úvahu oprávněné zájmy účastníků řízení na ochraně jejich obchodních nebo státních tajemství.
5. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení a jejichž poskytovatel požádal o důvěrné zacházení s nimi, bez výslovného svolení jejich poskytovatele. Informace vyměněné mezi Komisí a členskými státy a interní dokumenty vypracované úřady Unie nebo členských států se nesdělují, s výjimkou zvláštních případů uvedených v tomto nařízení.
6. Informace získané na základě tohoto nařízení lze použít pouze k tomu účelu, ke kterému byly vyžádány.

Tímto odstavcem není dotčeno použití informací, které byly získány v souvislosti s jedním šetřením, k zahájení dalších šetření v rámci stejného řízení ve vztahu k dotčenému obdobnému výrobku.

Článek 30

Poskytování informací

1. Žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu nebo vývozu mohou požádat o poskytnutí informací o podrobnostech týkajících se závažných skutečností a úvah, na jejichž základě byla přijata prozatímní opatření. O poskytnutí informací je nutno požádat písemně ihned po přijetí prozatímních opatření a informace se poskytnou písemně co nejdříve.
2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení bez přijetí opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informacím o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.
3. Žádost o poskytnutí konečných informací musí být zaslána písemně Komisi a v případech, kdy bylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo, doručena nejpozději jeden měsíc po zveřejnění jeho uložení. Pokud nebylo uloženo prozatímní vyrovnávací clo, mohou strany požádat o poskytnutí informací ve lhůtě stanovené Komisí.

4. Konečné informace se poskytují písemně. Poskytují se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před zahájením řízení podle článku 14 nebo 15, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve.

Poskytnutím informací není dotčeno žádné další rozhodnutí, které Komise případně přijme, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, musí být tyto skutečnosti a úvahy sděleny co nejdříve.

5. K připomínkám vzneseným po poskytnutí konečných informací lze přihlédnout pouze tehdy, obdrží-li je Komise ve lhůtě, kterou stanoví v každém jednotlivém případě s ohledem na naléhavost věci a která činí nejméně deset dnů. Pokud musí být poskytnuty dodatečné konečné informace, může být stanovena kratší lhůta.

Článek 31

Zájem Unie

1. Ke zjištění, zda je v zájmu Unie přijmout určitá opatření, musí být komplexně posouzeny všechny zájmy, včetně zájmů domácích výrobních odvětví, uživatelů a spotřebitelů. Zjištění podle tohoto článku se učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko podle odstavce 2. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky subvence působící újmu, která spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Opatření určená na základě zjištěné subvence a újmy nesmějí být uplatněna, pokud orgány na základě všech předložených informací dospějí jednoznačně k názoru, že jejich uplatnění není v zájmu Unie.

2. Aby mohly příslušné orgány při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlédnout ke všem stanoviskům a informacím vycházejícím z pevného základu, mohou se žadatelé, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení šetření o vyrovnávacím clu přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.

3. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat o slyšení. Žádostem se vyhová, pokud jsou doručeny ve lhůtě uvedené v odstavci 2 a pokud uvádějí důvody slyšení s ohledem na zájem Unie.

4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou předložit svá stanoviska k uplatňování jakéhokoli prozatímního vyrovnávacího cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato stanoviska obdržena do 25 dnů ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.

5. Komise posoudí všechny řádně poskytnuté informace a zjistí, do jaké míry jsou reprezentativní; výsledky tohoto posouzení a své stanovisko k jejich opodstatněnosti sdělí výboru uvedenému v článku 25 jakožto součást návrhu opatření předloženého podle článků 14 a 15. K názorům vyjádřeným ve výboru by měla Komise přihlédnout za podmínek stanovených nařízením (EU) č. 182/2011.

6. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou požádat, aby jim byly sděleny skutečnosti a úvahy, z nichž budou pravděpodobně vycházet konečná rozhodnutí. Tyto informace se poskytují v co nejširší míře, aniž je dotčeno jakékoli pozdější rozhodnutí Komise.

7. K informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost.

Článek 32

Poměr mezi vyrovnávacím clem a mnohostrannými nápravnými opatřeními

Pokud se na dovážený výrobek vztahují opatření přijatá na základě arbitrážního řízení podle dohody o subvencích a tato postačují k odstranění újmy způsobené napadnutelnou subvencí, uložené vyrovnávací clo na tento výrobek se okamžitě pozastaví nebo případně zruší.

Článek 33

Závěrečná ustanovení

Tímto nařízením není dotčeno použití:

- a) zvláštních pravidel stanovených v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi;
- b) právních předpisů Unie v oblasti zemědělství a nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ⁽¹⁾, (ES) č. 614/2009 ⁽²⁾ a (ES) č. 1216/2009 ⁽³⁾. Toto nařízení se použije doplňkově k uvedeným nařízením a odchylně od jejich ustanovení, která vylučují použití vyrovnávacích cel;
- c) zvláštních opatření, pokud nejsou v rozporu se závazky přijatými v rámci GATT 1994.

Článek 34

Zpráva

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 23 nařízení (EU) 2016/1036.

Článek 35

Zrušení

Nařízení (ES) č. 597/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

Článek 36

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 8. června 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1667/2006 ze dne 7. listopadu 2006 o glukose a laktose (Úř. věst. L 312, 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 614/2009 ze dne 7. července 2009 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin (Úř. věst. L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1216/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů (Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 10).

PŘÍLOHA I

SEZNAM PŘÍKLADŮ VÝVOZNÍCH SUBVENCÍ

- a) Poskytování přímých vládních subvencí podniku nebo výrobnímu odvětví v závislosti na vývozní výkonnosti.
- b) Systémy devizové nabídkové povinnosti nebo podobné praktiky, které zahrnují vývozní příplatek.
- c) Vnitřní dopravní a přepravní poplatky u vývozních dodávek, které stanoví nebo uloží vláda za příznivějších podmínek než u domácích dodávek.
- d) Vládou nebo jejími orgány buď přímo, nebo prostřednictvím vládou zřízených programů dodávání dovážených či domácích výrobků nebo poskytování služeb pro užití při výrobě vyvážených výrobků za příznivějších podmínek než při dodávání obdobných či přímo soutěžících výrobků nebo poskytování obdobných či přímo soutěžících služeb k použití při výrobě zboží pro domácí spotřebu, jestliže (v případě výrobků) jsou tyto podmínky příznivější než ty, které jsou jejich vývozcům obchodně dostupné ⁽¹⁾ na světových trzích.
- e) Plné nebo částečné osvobození, úleva nebo odklad ⁽²⁾ přímých daní ⁽³⁾ nebo příspěvků na sociální zabezpečení placených nebo splatných průmyslovými nebo obchodními podniky.
- f) Zvláštní odpočty přímo související s vývozem nebo s vývozní výkonností přesahující odpočty poskytované výrobě pro domácí spotřebu při výpočtu základu pro vyměření přímých daní.
- g) Osvobození nebo úleva u nepřímých daní ⁽⁴⁾ při výrobě a odbytu vyvážených výrobků přesahující osvobození nebo úlevu u nepřímých daní, které jsou ukládány při výrobě a odbytu obdobných výrobků prodávaných pro domácí spotřebu.
- h) Osvobození, úleva nebo odklad kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování ⁽⁴⁾ na zboží nebo služby použité při výrobě vyvážených výrobků, pokud přesahují osvobození, úlevu nebo odklad obdobných kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování na zboží nebo služby použité při výrobě obdobných výrobků prodávaných pro domácí spotřebu; nepřímé daně z předchozího stupně zpracování mohou být nicméně předmětem osvobození, úlevy nebo odkladu u vyvážených výrobků i tehdy, nebyly-li jejich předmětem obdobné výrobky prodávané pro domácí spotřebu, jestliže jsou kumulativní nepřímé daně z předchozího stupně zpracování ukládány na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu) ⁽⁵⁾. Toto písmeno se vykládá v souladu s hlavními směry obsaženými v příloze II o spotřebě vstupů ve výrobním procesu.
- i) Úleva nebo vrácení dovozních poplatků ⁽⁴⁾, která je vyšší než poplatky ukládané na dovážené vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu); ve zvláštních případech však může podnik použít vstupy z domácího trhu ve stejném množství, kvalitě a téže povahy jako dovážené vstupy, které nahrazuje, aby se na ně vztahovalo toto ustanovení, jsou-li dovoz i odpovídající vývoz prováděny v přiměřené

⁽¹⁾ Výrazem „obchodně dostupné“ se rozumí, že volba mezi domácími a dováženými výrobky není omezena a závisí pouze na obchodní úvaze.

⁽²⁾ Odklad nemusí znamenat vývozní subvenci, pokud jsou například vybírány přiměřené úroky poskytované v konkrétní souvislosti s vývozem

⁽³⁾ Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- „přímými daněmi“ daně z mezd a platů, ze zisků, z úroků, z pronájmu, z licenčních poplatků a všech ostatních forem příjmů a daň z nemovitostí,
- „dovozními poplatky“ cla, celní a ostatní fiskální poplatky ukládané při dovozu, jinde v této poznámce pod čarou neuvedené,
- „nepřímými daněmi“ daně z prodeje, spotřební daně, daně z obratu, daně z přidané hodnoty, poplatky za koncese, kolkovné, převodní daně, daň ze zásob a zařízení, daňové vyrovnání na hranicích a všechny daně jiné než přímé daně a dovozní poplatky,
- nepřímými daněmi „z předchozího stupně zpracování“ daně uložené na zboží nebo služby použité přímo nebo nepřímo při výrobě výrobku,
- „kumulativními“ nepřímými daněmi vícefázové daně ukládané tam, kde neexistuje mechanismus pro následný odpočet daně, jestliže jsou zboží nebo služby podléhající dani na jednom stupni výroby použity v následujícím stupni výroby,
- „úlevou“ rovněž vrácení daní a slevy na dani,
- „úlevou nebo vrácením“ rovněž plné nebo částečné osvobození od dovozních poplatků nebo odklad jejich platby.

⁽⁴⁾ Viz poznámka pod čarou 2 k písmenu e).

⁽⁵⁾ Písmeno h) se nevztahuje na systémy daně z přidané hodnoty a na daňové vyrovnání na hranicích, které tyto systémy nahrazuje; otázku nepřiměřených úlev daní z přidané hodnoty upravuje výhradně písmeno g).

lhůtě nepřesahující dva roky. Toto písmeno se vykládá v souladu s hlavními směry o spotřebě vstupů ve výrobním procesu obsaženými v příloze II a s hlavními směry pro zjišťování, zda je systém navrácení u náhradních vstupů vývozní subvencí, obsaženými v příloze III.

- j) Vládní programy (nebo programy zvláštních subjektů kontrolovaných vládou) vývozních úvěrových záruk nebo pojištění, programy pojištění nebo záruk proti zvýšení nákladů na vyvážené výrobky nebo programy eliminace kurzových rizik poskytované vládami (nebo zvláštními subjekty jimi kontrolovanými nebo jim podřízenými) za zvýhodněné sazby, které nejsou přiměřené k pokrytí dlouhodobých provozních nákladů a ztrát těchto programů.
- k) Vývozní úvěry poskytnuté vládami (nebo zvláštními subjekty jimi kontrolovanými nebo jim podřízenými) při sazbách nižších, než jsou ty, které musí skutečně platit za získání takto použitých prostředků (nebo by musely zaplatit, kdyby si vypůjčily na mezinárodních kapitálových trzích prostředky se stejnou dobou splatnosti a jinými úvěrovými podmínkami a ve stejné měně jako vývozní úvěr), nebo jimi provedená úhrada všech nebo části nákladů vynaložených vývozci nebo finančními institucemi pro získání úvěrů, pokud mají tato opatření za cíl zabezpečit podstatnou výhodu v oblasti podmínek vývozního úvěru.

Je-li však člen WTO stranou mezinárodního závazku týkajícího se úředně podporovaných vývozních úvěrů, jehož stranami je od 1. ledna 1979 nejméně dvanáct zakládajících členů, (nebo nástupnického závazku, který tito zakládající členové přijali) nebo uplatňuje-li člen WTO v praxi ustanovení tohoto závazku o úrokových sazbách, nepovažuje se vývozní úvěrová praxe, která je v souladu s uvedenými ustanoveními, za vývozní subvenci.

- l) Každá jiná úhrada z veřejných prostředků představující vývozní subvenci ve smyslu článku XVI GATT 1994.

PŘÍLOHA II

HLAVNÍ SMĚRY O SPOTŘEBĚ VSTUPŮ VE VÝROBNÍM PROCESU ⁽¹⁾

1. Systémy slev na nepřímých daních mohou umožňovat osvobození, úlevu nebo odložení kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování uvalených na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu). Podobně systémy navrácení mohou umožňovat úlevy nebo vrácení dovozních poplatků uvalených na vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (s připočtením odpadu v běžném objemu).
2. Seznam příkladů vývozních subvencí v příloze I používá v písmenech h) a i) výraz „vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku“. Podle písmene h) mohou systémy slev na nepřímých daních představovat vývozní subvenci, pokud vedou k osvobození, úlevě nebo odkladu kumulativních nepřímých daní z předchozího stupně zpracování, který přesahuje částku daní skutečně vybraných za vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku. Podle písmene i) mohou systémy navrácení představovat vývozní subvenci, pokud vedou k osvobození nebo vrácení dovozních poplatků, které přesahuje částku dovozních poplatků skutečně vybraných za vstupy, které jsou spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků. Obě písmena stanoví, že ve zjištěních o spotřebě vstupů ve výrobě vyváženého výrobku musí být zahrnut odpad v běžném objemu. Písmeno i) rovněž upravuje případnou náhradu výrobků.
3. Při zkoumání, zda jsou vstupy spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, jako součásti šetření o uložení vyrovnávacího cla podle tohoto nařízení postupuje Komise zpravidla tak, jak je uvedeno níže.
4. Existuje-li podezření, že systém slev na nepřímých daních nebo systém navrácení zahrnuje subvenci v důsledku nepřiměřené slevy nebo nepřiměřeného vrácení nepřímých daní nebo dovozních poplatků u vstupů, které jsou spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku, Komise zpravidla nejprve zjistí, zda vláda země vývozu zavedla systém nebo postup pro ověřování, které vstupy a v jakém objemu byly spotřebovány při výrobě vyvážených výrobků, a zda tento systém nebo postup uplatňuje. Pokud zjistí, že se takový systém nebo postup uplatňuje, Komise jej zpravidla dále prošetří, aby zjistila, zda je přiměřený, účinný pro dosažení zamýšleného účelu a založený na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu. Komise může považovat za nutné provést určité praktické zkoušky podle čl. 26 odst. 2, aby si ověřila informace nebo se ujistila, že je systém nebo postup účinně uplatňován.
5. Jestliže takový systém nebo postup neexistuje nebo není přiměřený nebo jestliže je tento systém nebo postup stanoven a považován za přiměřený, ale je shledáno, že není skutečně uplatňován nebo je uplatňován neúčinně, bude zpravidla třeba, aby země vývozu provedla další zkoumání na základě skutečných vstupů, aby zjistila, zda nedošlo k nepřiměřené platbě. Považuje-li to Komise za nutné, může být provedeno další šetření v souladu s bodem 4.
6. Komise považuje vstupy za hmotně obsažené ve výrobku zpravidla tehdy, pokud jsou použity při výrobě a jsou hmotně přítomny ve vyváženém výrobku. Vstup nemusí být přítomen v konečném výrobku ve stejné podobě, ve které vstoupil do výrobního procesu.
7. Při stanovení množství určitého vstupu, který je spotřebován při výrobě vyváženého výrobku, se zpravidla připočítává odpad v běžném objemu a tento odpad se zpravidla považuje za spotřebovaný při výrobě vyváženého výrobku. „Odpadem“ se rozumí ta část určitého vstupu, která nemá ve výrobním procesu nezávislou funkci, není spotřebována při výrobě vyváženého výrobku (například z důvodu nehospodárnosti) a není týměž výrobcem znovu získána, použita ani prodána.
8. Při zjišťování, zda je uváděný objem odpadu „běžný“, přihlíží Komise zpravidla k výrobnímu procesu, běžné praxi výrobního odvětví v zemi vývozu a případně k jiným technickým faktorům. Komise neztrácí ze zřetele důležitost

⁽¹⁾ Vstupy spotřebované ve výrobním procesu jsou vstupy, které jsou hmotně obsaženy ve zhotovených výrobcích, energie, palivo a olej použité ve výrobním procesu a katalyzátory, které byly spotřebovány v průběhu svého použití k získání vyváženého výrobku.

zjištění, zda úřady země vývozu rozumně vypočetly objem odpadu, má-li být zahrnut do slevy nebo vrácení daní nebo cla.

PŘÍLOHA III

HLAVNÍ SMĚRY PRO ZJIŠŤOVÁNÍ, ZDA JE SYSTÉM NAVRACENÍ U NÁHRADNÍCH VSTUPŮ VÝVOZNÍ SUBVENCÍ

I

Systémy navrácení mohou umožnit náhradu nebo vrácení dovozních poplatků za vstupy spotřebované při procesu výroby jiného výrobku, jestliže tento výrobek při vývozu obsahuje domácí vstupy se stejnou kvalitou a vlastnostmi jako dovážené vstupy, jež nahrazují. V souladu s písmenem i) přílohy I mohou systémy navrácení představovat vývozní subvenci, pokud umožňují, aby byla vrácena částka vyšší než dovozní poplatky původně vybrané za dovážené vstupy, o jejichž vrácení se žádá.

II

Při zkoumání některého systému navrácení jako součásti šetření o uložení vyrovnávacího cla podle tohoto postupuje Komise zpravidla takto:

1. Podle písmene i) přílohy I mohou být při výrobě výrobku pro vývoz dovážené vstupy nahrazeny vstupy z domácího trhu, pokud se použijí ve stejném množství a mají stejnou kvalitu a vlastnosti jako nahrazované dovážené vstupy. Důležitá je existence ověřovacího systému nebo postupu, protože ten umožňuje vládě země vývozu zabezpečit a prokázat, že množství vstupů, za něž je žádáno vrácení poplatků, nepřesahuje množství podobných výrobků vyvezených v jakékoli podobě a že výše vrácených dovozních poplatků nepřesahuje výši dovozních poplatků původně vybraných za dovezené vstupy.
2. Existuje-li podezření, že určitý systém navrácení u náhradních vstupů zahrnuje subvenci, Komise zpravidla nejdříve zjistí, zda vláda země vývozu zavedla ověřovací systém nebo postup a zda jej uplatňuje. Pokud zjistí, že se takový systém nebo postup uplatňuje, Komise zpravidla dále ověřovací postupy prošetří, aby zjistila, zda jsou přiměřené, účinné pro dosažení zamýšleného účelu a založené na obchodních zvyklostech obecně uznávaných v zemi vývozu. Pokud se zjistí, že postupy vyhovují těmto kritériím a že jsou uplatňovány účinně, má se za to, že subvence neexistuje. Komise může považovat za nutné provést určité praktické zkoušky podle čl. 26 odst. 2, aby si ověřila informace nebo se ujistila, že jsou ověřovací postupy účinně uplatňovány.
3. Jestliže ověřovací postupy neexistují nebo nejsou přiměřené nebo jestliže jsou tyto postupy stanoveny a považovány za přiměřené, ale je shledáno, že nejsou skutečně uplatňovány nebo jsou uplatňovány neúčinně, může jít o subvenci. V takových případech bude zpravidla třeba, aby země vývozu provedla další zkoumání na základě skutečných obchodních operací, aby zjistila, zda nedošlo k nepřiměřenému vrácení. Považuje-li to Komise za nutné, může být provedeno další šetření v souladu s bodem 2.
4. Pokud systém navrácení u náhradních vstupů obsahuje ustanovení, podle něhož mají vývozci možnost zvolit si určité dovozní dodávky, u nichž žádají o vrácení poplatků, nemělo by se to samo o sobě považovat za postup, který zahrnuje subvenci.
5. Vrácení dovozních poplatků se považuje za nepřiměřené ve smyslu písmene i) přílohy I, pokud vlády vyplatily úrok z peněžních prostředků vrácených v rámci jejich systémů navrácení v rozsahu skutečně zaplaceného nebo splatného úroku.

PŘÍLOHA IV

(Tuto přílohu tvoří příloha 2 Dohody o zemědělství. Pojmy nebo výrazy, které v ní nejsou vysvětleny a které nejsou jasné bez dalšího vysvětlení, se vykládají podle uvedené dohody.)

DOMÁCÍ PODPORY: ZÁKLAD PRO OSVOBOZENÍ OD ZÁVAZKŮ NA SNÍŽENÍ

1. Domácí podpory, pro které je požadováno osvobození od závazků na snížení, musí vyhovět základnímu požadavku spočívajícímu v tom, že nemají žádné nebo mají minimální účinky narušující obchod nebo výrobu. Proto musí všechna opatření, pro která je požadováno osvobození, odpovídat následujícím základním kritériím:
 - a) tyto podpory musí být poskytovány prostřednictvím státem financovaného vládního programu (včetně ušlých vládních příjmů) a nesmějí zahrnovat převody od spotřebitele a
 - b) tyto podpory nesmějí znamenat poskytnutí cenové podpory výrobcůma dále politice odpovídajícím zvláštním subvenčním kritériím a podmínkám, uvedeným níže.

Vládní programy týkající se služeb

2. Obecné služby

Podpory v této kategorii zahrnují výdaje (nebo ušlé příjmy) ve vztahu k programům, které poskytují služby nebo výhody zemědělským nebo venkovským obcím. Nezahrnují přímé platby výrobcům nebo zpracovatelům. Takové programy, které jsou příkladmo uvedeny v následujícím seznamu, musí splňovat obecná kritéria stanovená v bodu 1 a zvláštní podmínky podpor, které jsou uvedeny níže:

- a) výzkum, včetně obecného výzkumu, výzkum v souvislosti s programy na ochranu životního prostředí a výzkumné programy vztahující se na určité výrobky;
- b) kontrola škůdců a chorob, včetně obecných opatření a opatření na určité výrobky proti škůdcům a chorobám, jako jsou systémy včasného varování, karanténa a vyhubení;
- c) výcvikové služby, včetně obecných i zvláštních výcvikových zařízení;
- d) přednáškové a poradenské služby, včetně poskytnutí prostředků k usnadnění převodu informací a výsledků výzkumu výrobcům a spotřebitelům;
- e) kontrolní služby, včetně obecných kontrolních služeb a kontroly jednotlivých výrobků pro účely zdravotní, bezpečnostní, klasifikační a standardizační;
- f) služby v oblasti marketingu a propagace, včetně tržních informací, poradenství a propagace v souvislosti s jednotlivými výrobky, avšak bez nákladů na nespécifikované účely, které by mohly být využity prodejci na snížení jejich prodejní ceny nebo k poskytnutí přímé ekonomické výhody pro kupující, a
- g) služby poskytované v oblasti infrastruktury, včetně elektrické sítě, silnic a ostatních způsobů dopravy, zařízení trhů a přístavů, zařízení pro dodávku vody, přehrad a odvodňovacích systémů a infrastruktury, spojené s programy na ochranu životního prostředí. Ve všech případech budou náklady určeny pouze na obstarání nebo výstavbu investičních zařízení a nebudou zahrnovat jiné subvencované dodávky na vybavení hospodářství, než je síť obecně přístupných služeb. Nebudou zahrnovat subvence vstupů nebo provozních nákladů nebo preferenčních uživatelských poplatků.

3. Veřejné skladové hospodářství pro účely potravinového zabezpečení ⁽¹⁾

Výdaje (nebo ušlé příjmy) v souvislosti s vytvářením a udržováním zásob výrobků, které tvoří nedílnou část programů potravinového zabezpečení vymezeného ve vnitrostátním právním řádu. Program může jako svou součást zahrnovat vládní pomoc soukromým skladům výrobků.

Objem a vytváření těchto zásob bude odpovídat předem určeným cílům, vztahujícím se výhradně k potravinovému zabezpečení. Proces vytváření zásob a nakládání s nimi bude z hlediska finančního transparentní. Nákupy potravin vládou budou prováděny za běžné tržní ceny a prodeje ze skladů pro potravinové zabezpečení budou prováděny za ceny ne nižší než běžné ceny na domácím trhu za daný výrobek a kvalitu.

4. Domácí potravinová pomoc ⁽²⁾

Výdaje (nebo ušlé příjmy) vztahující se k zajištění domácí potravinové pomoci potřebným vrstvám obyvatelstva.

Právo obdržet potravinovou pomoc podléhá jasně stanoveným kritériím vztahujícím se k cílům výživy. Taková pomoc bude mít formu přímých dodávek potravin těm, jichž se to týká, nebo poskytnutí těm, kteří splňují stanovené podmínky, prostředků, které jim umožní nakoupit zemědělské produkty za tržní nebo subvencované ceny. Nákupy potravin vládou budou uskutečňovány za běžné tržní ceny a financování a provádění pomoci bude transparentní.

5. Přímé platby výrobcům

Podpora poskytovaná prostřednictvím přímých plateb (nebo ušlých příjmů, včetně plateb v naturáliích) výrobcům, pro kterou je požadováno osvobození od závazků na snížení, musí splňovat základní kritéria stanovená v bodě 1 a dále zvláštní kritéria uplatňovaná na jednotlivé druhy přímých plateb stanovená v bodech 6 až 13. Jestliže je osvobození od snížení požadováno na jakýkoliv existující nebo nový druh přímé platby jiný, než které jsou uvedeny v bodech 6 až 13, musí odpovídat kritériím stanoveným v písmenech b) až e) bodu 6 vedle obecných kritérií stanovených v bodě 1.

6. Rozpojená podpora příjmu

- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno jasně stanovenými kritérii, jako jsou příjem, status výrobce nebo majitele půdy, využití činitelů nebo úroveň výroby v určeném a pevně stanoveném období.
- b) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na druh a objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.
- c) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na domácí a mezinárodní ceny uplatňované v jakékoliv výrobě uskutečněné v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.
- d) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na činitele výroby použité v kterémkoliv roce po základním období ani na nich nebude založena.
- e) K obdržení těchto plateb nebude požadováno uskutečnění žádné výroby.

7. Finanční účast státu na pojištění příjmů a příjmů z programů záchranných sítí

- a) Právo obdržet tyto platby bude dáno ztrátou příjmu, beroucí v úvahu pouze příjem pocházející ze zemědělství, který překročí 30 % průměrného hrubého příjmu nebo ekvivalent vyjádřený v čistém příjmu (vyjma všech plateb uskutečněných v rámci stejných nebo podobných programů) v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru založeného na předcházejícím pětiletém období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty. Každý výrobce splňující tuto podmínku bude oprávněn obdržet platbu.

⁽¹⁾ Pro účely bodu 3 této přílohy se budou vládní programy skladového hospodářství pro účely potravinového zabezpečení v rozvojových zemích, jejichž činnost je transparentní a které jsou vedeny v souladu s úředně publikovanými objektivními kritérii nebo směrnici, považovat za slučitelné s ustanoveními tohoto odstavce, včetně programů, podle kterých jsou zásoby potravin pro potravinové zabezpečení nabývány a uvolňovány za úředně stanovené ceny za předpokladu, že rozdíl mezi pořizovací cenou a vnější referenční cenou je započítán do AMS.

⁽²⁾ Pro účely bodů 3 a 4 této přílohy se budou dodávky potravinářských výrobků za subvencované ceny, mající za účel pokrýt potravinové potřeby chudého městského a venkovského obyvatelstva rozvojových zemí uskutečňované na řádně stanoveném základě za rozumné ceny, považovat za slučitelné s ustanoveními tohoto bodu.

- b) Částka těchto plateb bude kompenzovat méně než 70 % ztráty příjmu výrobce v roce, kdy se stává oprávněným obdržet tuto pomoc.
- c) Částka všech těchto plateb se bude vztahovat výhradně na příjem, nebude se vztahovat na druh nebo objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce, na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované v této výrobě ani na použité činitele výroby.
- d) Jestliže výrobce obdrží ve stejném roce platby podle tohoto bodu a podle bodu 8 (podpora při přírodních katastrofách), souhrn těchto plateb bude nižší než 100 % celkové ztráty výrobce.
8. Platby (uskutečněné buď přímo, nebo cestou finanční účasti vlády na programech pojištění úrody) na podporu při přírodních katastrofách
- a) Právo obdržet platby vznikne pouze poté, co vládní orgány formálně uznají, že došlo k přírodní nebo podobné katastrofě (včetně epidemií, napadení škůdci, nukleární nehody a války na území dotčeného účastníka) nebo že taková katastrofa probíhá, a bude dáno ztrátou výroby, která překračuje 30 % průměrné výroby v předcházejícím tříletém období nebo tříletého průměru stanoveného na základě předcházejícího pětiletého období s vyloučením nejvyšší a nejnižší hodnoty.
- b) Platby uskutečněné v případě katastrofy se budou vztahovat pouze na ztráty příjmu, živého dobytka (včetně plateb v souvislosti s veterinární léčbou zvířat), půdy nebo jiných výrobních činitelů, způsobené touto přírodní katastrofou.
- c) Platby nebudou kompenzovat více než celkové náklady na náhradu těchto ztrát a nebudou doprovázeny určením druhu nebo množství budoucí výroby.
- d) Platby uskutečněné během katastrofy nepřesáhnou úroveň potřebnou k zabránění nebo zmírnění těch dalších ztrát, které jsou uvedeny v kritériu stanoveném v písmenu b) výše.
- e) Jestliže výrobce obdrží ve stejném roce platby podle tohoto bodu a podle bodu 7 (pojištění příjmu a příjmu z programů záchranné sítě), souhrn těchto plateb bude nižší než 100 % celkové ztráty výrobce.
9. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím programů pro výrobce nucené ukončit činnost
- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií programů určených k usnadnění ukončení činnosti osob pracujících v obchodované zemědělské produkci nebo jejich přechodu do nezemědělských činností.
- b) Platby budou podmíněny tím, že příjemci zcela a nastálo opouštějí obchodovanou zemědělskou produkci.
10. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím programů na nevyužívání zdrojů
- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií programů určených k vynětí půdy nebo jiných zdrojů, včetně živého dobytka, z obchodované zemědělské produkce.
- b) Platby budou podmíněny vynětím půdy z obchodované zemědělské produkce minimálně na 3 roky a v případě živého dobytka jeho porážkou nebo definitivní trvalou likvidací.
- c) Platby nebudou doprovázeny určením žádného alternativního použití takové půdy nebo jiného zdroje, které zahrnuje výrobu obchodovaných zemědělských produktů.
- d) Platby se nebudou vztahovat na druh nebo objem výroby ani na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě, která využívá půdu nebo jiné zdroje zůstávající zachovány pro výrobu.
11. Pomoc při strukturálních úpravách poskytovaná prostřednictvím investičních pomoci
- a) Právo obdržet tyto platby bude určeno podle jasně stanovených kritérií vládních programů určených k pomoci finanční nebo fyzické restrukturalizaci činností výrobce v návaznosti na objektivně prokázané strukturální nevýhody. Právo využívat takové programy může být rovněž založeno na jasně stanoveném vládním programu na reprivatizaci zemědělské půdy.

- b) Částka takových plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na druh nebo objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena, pokud nenastala situace podle následujícího kritéria e).
 - c) Částka těchto plateb v kterémkoliv daném roce se nebude vztahovat na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena.
 - d) Platby budou poskytnuty pouze na období nezbytné pro realizaci investic, na které jsou určeny.
 - e) Platby nebudou doprovázeny závazkem nebo určením, které zemědělské produkty mají příjemci vyrábět, kromě požadavku určitý výrobek nevyrábět.
 - f) Platby budou omezeny částkou požadovanou na vyrovnání za strukturální nevýhodu.
12. Platby z programů na ochranu životního prostředí
- a) Právo obdržet tyto platby bude stanoveno jako součást jasně stanoveného vládního programu na ochranu životního prostředí nebo konzervačního programu a bude závislé na plnění zvláštních podmínek vládního programu, včetně podmínek souvisejících s výrobními metodami nebo vstupy.
 - b) Částka platby bude omezena na mimořádné náklady nebo ztráty příjmu vyplývající z plnění vládního programu.
13. Platby z programů regionální pomoci
- a) Právo obdržet tyto platby bude omezeno na výrobce ve znevýhodněných regionech. Každý takový region musí být jasně určenou souvislou geografickou oblastí, která je ekonomicky a administrativně definovatelná, považovaná za znevýhodněnou na základě nestranných a objektivních kritérií jasně stanovených v zákoně nebo jiném právním předpise a prokazujících, že její potíže vznikají za okolností, které nejsou pouze dočasné.
 - b) Částka těchto plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na druh a objem výroby (včetně jednotek živého dobytka) výrobce v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena, pokud nejde o snížení této výroby.
 - c) Částka těchto plateb v kterémkoli daném roce se nebude vztahovat na domácí nebo mezinárodní ceny uplatňované ve výrobě uskutečněné v kterémkoli roce po základním období ani na nich nebude založena.
 - d) Platby budou poskytovány pouze výrobcům v regionech splňujících stanovené podmínky, zato však budou obecně poskytovány všem výrobcům v těchto regionech.
 - e) Jestliže se platby vztahují k výrobním činitelům, budou poskytovány při sestupné sazbě nad prahovou úroveň stanovenou pro dotyčného činitele.
 - f) Platby budou omezeny na mimořádné náklady nebo ztráty příjmu vyplývající z provádění zemědělské produkce v určených regionech.
-

PŘÍLOHA V

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÁ ZMĚNA

Nařízení Rady (ES) č. 597/2009

(Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1)

Pouze příloha bod 18

—

PŘÍLOHA VI
SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 597/2009	Toto nařízení
Články 1 až 11	Články 1 až 11
Čl. 12 odst. 1 až 4	Čl. 12 odst. 1 až 4
Čl. 12 odst. 6	Čl. 12 odst. 5
Články 13 a 14	Články 13 a 14
Čl. 15 odst. 1	Čl. 15 odst. 1
Čl. 15 odst. 2 první věta	Čl. 15 odst. 2 první pododstavec
Čl. 15 odst. 2 druhá věta	Čl. 15 odst. 2 druhý pododstavec
Čl. 15 odst. 3	Čl. 15 odst. 3
Články 16 až 27	Články 16 až 27
Čl. 28 odst. 1 až 4	Čl. 28 odst. 1 až 4
Čl. 28 odst. 5 první věta	Čl. 28 odst. 5 první pododstavec
Čl. 28 odst. 5 druhá věta	Čl. 28 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 28 odst. 6	Čl. 28 odst. 6
Články 29 až 33	Články 29 až 33
Článek 33a	Článek 34
Článek 34	Článek 35
Článek 35	Článek 36
Přílohy I až IV	Přílohy I až IV
Příloha V	—
Příloha VI	—
—	Příloha V
—	Příloha VI

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS